

**UCHWAŁA NR XXII/173/20
RADY GMINY MEŁGIEW**

z dnia 22 grudnia 2020 r.

**w sprawie uchwalenia zmiany
Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mełgiew**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.) oraz 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 z późn. zm.) w związku z uchwałą nr XXXIX/292/18 Rady Gminy Mełgiew z dnia 27 września 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mełgiew, zmienionej uchwałą nr IV/23/19 Rady Gminy Mełgiew z dnia 30 stycznia 2019 r., zmienionej uchwałą nr VII/60/19 Rady Gminy Mełgiew z dnia 26 czerwca 2019 r., po zaopiniowaniu przez Komisję Gospodarki Przestrzennej i Budżetu Gminy, Rada Gminy Mełgiew uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mełgiew zatwierdzonego uchwałą nr XIV/134/09 Rady Gminy Mełgiew z dnia 15 maja 2009 r., zmienionego uchwałą nr XXIV/158/16 Rady Gminy Mełgiew z dnia 28 grudnia 2016 r., zmienionego uchwałą nr XXXVII/273/18 Rady Gminy Mełgiew z dnia 27 czerwca 2018 r. stanowiącą tekst i część graficzną zawierającą rysunek jednolity oraz plansze branżowe.

§ 2. Integralną część niniejszej uchwały stanowi załącznik nr 1 - ujednolicony elaborat Studium składający się z części tekstowej i graficznej oraz załącznik nr 2 - dane przestrzenne.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mełgiew.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Janusz Zbigniew Oleszek

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW

Tekst jednolity

Załącznik Nr 1

Do uchwały Nr XXXVII/273/18

Rady Gminy Mełgiew

z dnia 27 czerwca 2018 r.

Załącznik Nr 1

Do uchwały Nr XXII/173/20

Rady Gminy Mełgiew

z dnia 22 grudnia 2020 r.

ZESPÓŁ AUTORSKI

Zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Mełgiew

Przyjętego Uchwałą nr XXIV/134/09 Rady Gminy Mełgiew z dnia 15 maja 2009

GLÓWNY PROJEKTANT

– konsultacje w zakresie przestrzeni	– <i>mgr Piotr Sempliński</i>
	– <i>mgr inż. Arch. Elżbieta Mącik</i>
– tok formalno – prawny	– <i>mgr Klementyna Chabros</i>
– komunikacja	– <i>mgr inż. Tadeusz Laskowski</i>
– inżynieria sanitarna	– <i>mgr inż. Edward Pomorski</i>
– elektroenergetyka i telekomunikacja	– <i>inż. Jerzy Żaliński</i>
– ochrona i kształtowanie środowiska	– <i>mgr Piotr Sempliński</i>
– rolnictwo	– <i>mgr inż. Waldemar Wiącek</i>
– opracowanie komputerowe	– <i>mgr inż. Tomasz Kleczek</i>
– opracowanie graficzne	– <i>tech. Jolanta Gajos</i>

ZESPÓŁ AUTORSKI

Zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Mełgiew

Przyjętego Uchwałą Nr XXIV/158/16 Rady Gminy Mełgiew z dnia 28 grudnia 2016 r.

GLÓWNY PROJEKTANT

- *mgr inż. Arch. Elżbieta Mącik*

Zespół autorski

- *mgr inż. arch. Paweł Wrona*
– *mgr inż. arch. Marcin Franaszczuk*
– *mgr Michał Pyra*
– *mgr inż. Paweł Butryński*
– *mgr inż. Paweł Pizło*

ZESPÓŁ AUTORSKI

Zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Mełgiew

Przyjętych uchwałą Nr XXXVII/273/18 Rady Gminy Mełgiew z dnia 27 czerwca 2018 r.

KIEROWNIK ZESPOŁU

– mgr inż. *Paweł Pizło*

Zespół autorski

– mgr inż. *Łukasz Stęplewski*
– mgr *Michał Pyra*
– mgr inż. *Daniel Jakubiak*
– mgr inż. *Beata Zalewska*
– mgr inż. *Marcin Alter*

Objaśnienie użytych znaczników w tekście zmiany Studium:

abcdef – wyraz bądź ciąg wyrazów dodany w związku z podjętą uchwałą o zmianie Studium

ZESPÓŁ AUTORSKI

Zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Mełgiew

Przyjętych uchwałą Nr XXII/173/20 Rady Gminy Mełgiew z dnia 22 grudnia 2020 r.

GŁÓWNY PROJEKTANT

– prof. dr hab. inż. *arch.*
Krystyna Gruszecka
(WA-062/KW/034/2014)

Zespół autorski

– inż. *Emilia Kutyla*
– mgr inż. *Michał Oman*
– tech. *Piotr Guranowski*

Objaśnienie użytych znaczników w tekście zmiany Studium:

abcdef – wyraz bądź ciąg wyrazów dodany w związku z podjętą uchwałą o zmianie Studium

Spis treści:

1.	INFORMACJE OGÓLNE	7
1.1.	Podstawa opracowania	7
1.2.	Podstawa opracowania	7
2.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU	9
2.1.	Uwarunkowania ponadlokalne	9
2.2.	Demografia	9
2.2.1.	Liczba ludności i rozmieszczenie przestrzenne	9
2.2.1.1.	Gęstość zaludnienia gminy	10
2.2.2.	Struktura wiekowa, przyrost naturalny	11
2.2.2.1.	Urodzenia	11
2.2.2.2.	Zgony	11
2.2.2.3.	Przyrost naturalny	12
2.2.2.4.	Migracja ludności	12
2.2.2.5.	Struktura ludności według płci i wieku	12
2.2.2.6.	Wnioski wynikające ze stanu zasobów ludzkich	17
2.2.3.	Bezrobocie	18
2.2.4.	Zatrudnienie	18
2.2.5.	Prognoza demograficzna	20
2.2.6.	Ocena standardów życia i obsługi mieszkańców	22
2.2.7.	Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	23
2.3.	Uwarunkowania przyrodnicze	24
2.3.1.	Położenie geograficzne	24
2.3.2.	Ogólna charakterystyka środowiska przyrodniczego	24
2.3.2.1.	Zarys budowy geologicznej i rzeźby terenu	24
2.3.2.2.	Klimat	26
2.3.2.3.	Wody	27
2.3.2.4.	Gleby	28
2.3.2.5.	Surowce mineralne	29
2.3.2.6.	Charakterystyka biotycznych elementów środowiska przyrodniczego	30
2.3.3.	Obszary i obiekty prawnie chronione	32
2.3.3.1.	Pomniki przyrody – istniejące	32
2.3.3.2.	Pomniki przyrody – projektowane	33
2.3.3.3.	Strefa ochronna Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego	34
2.3.3.4.	Czerniejowski Obszar Chronionego Krajobrazu (OCK)	34
2.3.3.5.	Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Lubieniec”	35
2.3.3.6.	Projektowana strefa ochrony źródłiskowej w Krępcu	35
2.3.3.7.	Strefa ochronna ujęcia wody podziemnej „Wierzchowiska”	35
2.3.4.	Ocena stanu sanitarnego środowiska	35
2.3.5.	Ocena odporności środowiska na degradację	36
2.3.5.1.	Odporność gleb na degradację	37
2.3.5.2.	Odporność szaty roślinnej na degradację	37
2.3.5.3.	Odporność wód na degradację	38
2.3.6.	Ocena fizjograficznych warunków rozwoju gminy	39
2.3.7.	Ocena dotychczasowego rozwoju gminy na tle uwarunkowań przyrodniczych i zasobów środowiska przyrodniczego	40
2.3.8.	Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej	40
2.4.	Uwarunkowania kulturowe	41
2.4.1.	Najstarsze ślady osadnictwa	41
2.4.2.	Trakty i osadnictwo późnośredniowieczne – geneza współczesnej sieci osiedleńczej	48
2.4.3.	Architektura rezydencjonalna i zieleń komponowana	48
2.4.4.	Architektura sakralna	55

2.4.5.	Cmentarze parafialne oraz cmentarze, groby i mogiły wojenne	58
2.4.6.	Ruralistyka	59
2.4.7.	Inne obiekty architektury i budownictwa na terenie gminy	60
2.4.8.	Niematerialne elementy dziedzictwa kulturowego	61
2.5.	Fizjonomia gminy	61
2.6.	Charakterystyka istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej	62
2.7.	Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym - określenie przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych	63
2.8.	Elementy programowe rozwoju gminy	63
2.8.1.	Mieszkalnictwo	63
2.8.2.	Usługi	64
2.8.2.1.	Usługi	64
2.8.2.2.	Administracja i usługi gminne	65
2.8.2.3.	Rolnictwo	65
2.9.	System transportowy	66
2.9.1.	Komunikacja kolejowa	66
2.9.1.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	66
2.9.1.2.	Wnioski ze stanu istniejącego	67
2.9.2.	Komunikacja drogowa	67
2.9.2.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	67
2.9.2.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	67
2.9.3.	Komunikacja publiczna	68
2.9.3.1.	Komunikacja publiczna	68
2.9.3.2.	Wnioski z oceny stany istniejącego	68
2.9.4.	Techniczne zaplecze motoryzacji	68
2.9.4.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	68
2.9.4.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	68
2.10.	Systemy infrastruktury technicznej	69
2.10.1.	Elektroenergetyka	69
2.10.1.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	69
2.10.1.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	69
2.10.2.	Telekomunikacja	69
2.10.2.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	69
2.10.2.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	70
2.10.3.	Zaopatrzenie w wodę	70
2.10.3.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	70
2.10.3.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	73
2.10.4.	Odprowadzenie ścieków komunalnych i deszczowych	74
2.10.4.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	74
2.10.4.2.	Wnioski wynikające z oceny stanu systemu gospodarki ściekowej w gminie	74
2.10.5.	Gospodarka ciepła i gazyfikacja	75
2.10.5.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	75
2.10.5.2.	Wnioski z oceny stanu istniejącego	76
2.10.6.	Gospodarka odpadami	76
2.10.6.1.	Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju	76
2.11.	Potrzeby i możliwości rozwojowe gminy Melgiew	76
2.11.1.	Analiza demograficzna	76
2.11.2.	Analiza sytuacji społecznej	76
2.11.3.	Analizy gospodarki gminy	77
2.11.4.	Infrastruktura techniczna	78
2.11.5.	Analizy Środowiskowe	78
2.11.6.	Wyznaczenie obszarów do zabudowy	80
2.11.7.	Bilans terenów wyznaczonych do zabudowy	81
3.	PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY	84

3.1.	Cele rozwoju	84
3.1.1.	Cel generalny	84
3.1.2.	Cele warunkujące	84
3.2.	Dziedziny działań strategicznych	84
3.3.	Wnioski do ustalenia kierunków rozwoju gminy	85
4.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	86
4.1.	Priorytety rozwojowe	86
5.	POLITYKA PRZESTRZENNA	87
5.1.	Główne czynniki rozwojowe i przekształceń	87
5.1.1.	Zasady rozwoju i zagospodarowania głównych jednostek strukturalnych	88
5.1.1.1.	Układ osadniczy i tereny aktywności gospodarczej	88
5.1.1.2.	Obszar składowania produktów rolnych w Krzesimowie	94
5.1.1.3.	Obszary o funkcji rekreacyjnej	94
5.1.2.	Polityka strefowa	94
5.2.	Główne zasady polityki przestrzennej	96
5.2.1.	Obszary objęte ochroną prawną oraz ograniczeń przestrzennych	96
5.2.2.	Zasady realizacji zagospodarowania przestrzennego	97
5.2.3.	Podstawowe zasady zagospodarowania	99
5.2.3.1.	Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego	99
5.2.3.2.	Ochrona krajobrazu kulturowego	104
5.2.3.3.	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	114
5.2.3.4.	System transportowy	116
5.2.3.5.	Infrastruktura techniczna	119
5.2.3.6.	Odnawialne źródła energii	124
6.	WNIOSKI DO AKTUALIZACJI PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	126
6.1.	Obszary obowiązkowe do objęcia opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 lub 1:2000	126
6.1.1.	Rejon Franciszkowa oraz obszar aktywizacji gospodarczej, którego pojawienie się spowodowane będzie sąsiedztwem lotniska i dróg dojazdowych do terminala oraz na którym przewiduje się konieczność podporządkowania zasad zagospodarowania terenu warunkom funkcjonowania lotniska.	126
6.1.2.	Rejon Krępeca	126
6.1.3.	Rejon Jackowa i Minkowic	126
6.2.	Obszary postulowane do objęcia opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 lub 1:2000	126
7.	CZĘŚĆ GRAFICZNA	
7.1.	Schematy w tekście:	
7.1.1.	Obszary do objęcia opracowaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.	
7.2.	Plansze analityczne:	
7.2.1.	Plansza bilansowa 1:15 000.	
7.2.2.	Wartości kulturowe 1:25 000.	
7.2.3.	Waloryzacja przestrzeni - system przyrodniczy 1:25 000.	
7.3.	Plansza kierunków rozwoju.	
7.3.1.	Kierunki zagospodarowania przestrzennego - rysunek jednolity 1:10 000.	
7.3.2.	Komunikacja i kategoryzacja dróg 1:25 000.	
7.3.3.	Struktura funkcjonalno - przestrzenna 1:25 000.	

1. INFORMACJE OGÓLNE

1.1.Podstawa opracowania

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Melgiew opracowane jest zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. ~~(tekst jednolity Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717)~~ [Dz. U. z 2016 r. poz. 778 t.j.](#) ~~(tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.)~~ ~~(Dz.U. z 2020 r. poz. 293 t.j.)~~

1.2.Podstawa opracowania

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym elementem planistycznym określającym uwarunkowania, cele i kierunki polityki przestrzennej w obszarze gminy. Uwzględnia ono rozwiązania przyjęte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego. Zawarte w studium ustalenia mają charakter wiążących rekomendacji dla administracji samorządowej przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Celem opracowania jest uzyskanie podstawowego narzędzia do prowadzenia polityki przestrzennej i rozwoju społeczno-gospodarczego gminy w zakresie ładu przestrzennego, komunikacji, infrastruktury technicznej, a w szczególności w oparciu o diagnozę stanu istniejącego:

- określenie uwarunkowań rozwoju;
- określenie kierunków rozwoju przestrzennego;
- określenie zasad polityki przestrzennej;
- określenie zasad i kierunków rozwoju infrastruktury technicznej;
- określenie obszarów dla których należy opracować miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
- stworzenie podstawy do budowy systemu informacji przestrzennej;
- stworzenie podstawy do negocjacji warunków wprowadzenia programów wojewódzkich i rządowych;
- stworzenie narzędzia do promocji i podejmowania bieżących decyzji administracyjnych.

Studium nie jest przepisem gminnym, a uchwalone w nim kierunki zagospodarowania przestrzennego będą realizowane poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Studium zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nie jest aktem prawa miejscowego i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Jest natomiast obligatoryjnym wielobranżowym opracowaniem, uwzględniającym długofalowe zamierzenia, określającym kierunki przemian przestrzennych i infrastruktury technicznej na obszarze całej gminy.

Metoda opracowania studium powstała na podstawie analizy metod opracowywania studium dla innych porównywalnych gmin. Metoda jest pochodną długoletnich doświadczeń planistycznych i znajomości problemów gminy przez zespół opracowujący studium oraz osoby współpracujące ze strony Urzędu Gminy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Melgiew uwzględnia uwarunkowania wynikające z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych,
- stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- prawa własności gruntów,
- jakości życia mieszkańców,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Melgiew ustala:

- obszary objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych,
- lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego i zagrożenia środowiskowe,
- obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym wyłączone z zabudowy,
- obszary zabudowane,
- obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę,
- obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wynikające z potrzeby zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej,
- kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym obszary na których będą stosowane indywidualne i grupowe systemy oczyszczania ścieków,
- tereny niezbędne do wytrasowania ścieżek rowerowych,
- obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub
- ze względu na istniejące uwarunkowania,
- obszary, dla których opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest wskazane,
- obszary przewidywane do realizacji zadań i programów wynikających z polityki województwa.
- obszary na których rozmieszczane byłyby urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (tożsame z terenami aktywności gospodarczej)

Na obszarze gminy Melgiew nie wyznaczono:

- obszarów wymagających przekształceń rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji
- obszarów zdegradowanych
- obszarów na których mogą być sytuowane obiekty o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m²

Studium stanowi podstawowe narzędzie strategiczne stanowiące pierwszy poziom planowania gminy. Będąc podstawowym instrumentem gospodarki przestrzennej Studium umożliwia poprawne opracowanie i prowadzenie programów operacyjnych gminy jak: program gospodarki gruntami, program inwestycji publicznych, program aktywacji obszarów strategicznych, program promocji gminy. W studium jest określony system planowania na poziomie gminy, zarówno pod względem zależności i uwarunkowań wynikających ze strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego województwa, rejestru zadań wojewódzkich jak i powiązań z innymi dokumentami o charakterze gminnym.

2. UWARUNKOWANIA ROZWOJU

2.1. Uwarunkowania ponadlokalne

W planie zagospodarowania przestrzennego Województwa Lubelskiego gmina Mełgiew stanowi część obszaru metropolitalnego Lublina. Oznacza to, że rozwój gminy rozważać trzeba jako proces uzależniony od koniunktury rozwojowej całości organizmu Aglomeracji Lubelskiej. Najczytelniejszy wpływ tych relacji widoczny jest w rozwoju sieci osiedleńczej. Pomimo niekorzystnych analiz ludnościowych gmina Mełgiew stanowi atrakcyjne miejsce dla realizacji domów tzw. podmiejskich dla ludzi związanych z Lublinem, jak i dla realizacji domów rekreacyjnych – szczególnie w rejonach bliskich parkom krajobrazowym.

Za wiodącą funkcję gminy uważa się rolnictwo. Gmina położona jest w tzw. I-głównym rejonie produkcji żywności południowego obszaru rolniczego województwa Lubelskiego. Zakłada się ochronę rolniczej przestrzeni produkcyjnej poprzez ustanowienie odpowiednich stref upraw polowych i sadowniczych z wykluczeniem zabudowy.

Oprócz funkcji rolnej zakłada się stymulowanie rozwoju ekonomicznego gminy poprzez zwiększenie elastyczności dla lokalizacji nowych funkcji – w tym zróżnicowanych rodzajów przedsiębiorczości.

2.2. Demografia

2.2.1. Liczba ludności i rozmieszczenie przestrzenne

W dniu 31.12.2011 obszar gminy Mełgiew zamieszkiwało 9057 osób, co stanowiło 5,6% liczby ludności powiatu świdnickiego i ok. 0,4% liczby ludności województwa lubelskiego.

Do oceny zmian liczby ludności wykorzystane zostały dane z lat 1992-2011. W dniu 31.12.1992 ludność gminy liczyła 7.451 osób i na przestrzeni dziesięciu lat następował systematyczny wzrost liczby ludności. W liczbach bezwzględnych wzrost ten wyniósł 1606 osoby w 2011 r. oraz , co stanowiło 21% w stosunku do stanu ludności z 31.12.1992. Średnie tempo wzrostu ludności w tym okresie wynosiło 84 osoby rocznie.

Tabela: Liczba ludności w gminie Mełgiew w 2009 z podziałem na mężczyzn i kobiety

Lp.	Miejscowość	Liczba mieszkańców	Mężczyźni	Kobiety
1.	Dominów	684	338	346
2.	Franciszków	966	456	510
3.	Jacków	603	280	323
4.	Janowice	353	179	174
5.	Janówek	247	109	138
6.	Józefów	261	124	137
7.	Krępiec	1182	592	590

8.	Krzesimów	570	234	246
9.	Lubliniec	106	51	55
10.	Mełgiew	1101	521	580
11.	Minkowice	552	268	254
12.	Minkowice Kolonia	216	101	115
13.	Nowy Krępiec	535	260	275
14.	Piotrówek	103	48	55
15.	Podzamcze	371	189	182
16.	Trzeciaków	174	80	94
17.	Trzeszkowice	271	131	140
18.	Żurawniki	227	104	123
Ogółem:		9057	4408	4649

Stan na rok 2009 na podstawie danych Banku Danych Regionalnych GUS 2009, www.stat.gov.pl.

Liczba mieszkańców w poszczególnych miejscowościach jest dość zróżnicowana. Najwięcej ludności zamieszkuje we wsi Mełgiew (1101) w centralnej części gminy oraz we wsi Krępiec (1182) we wschodniej części gminy w sąsiedztwie Świdnika. Ludność zamieszkała we wsi Mełgiew i Krępiec stanowi 25,2% liczby mieszkańców gminy. Najslabiej zaludniona jest południowa część gminy.

2.2.1.1. Gęstość zaludnienia gminy

Gmina Mełgiew należy do średnio zaludnionych gmin wiejskich w powiecie świdnickim. Średnia gęstość zaludnienia dla gminy wynosiła (stan na 31.12.2002) 83 osób/km². Jest to wartość niewiele wyższa od średniej gęstości zaludnienia dla gmin wiejskich powiatu świdnickiego – 76,8 osób/km², ale wyższa od średniej gęstości zaludnienia dla terenów wiejskich województwa lubelskiego, która wynosi 49,1 osób/km² – 31.12.2002.

Tabela: Liczba ludności i gęstość zaludnienia w gminie na tle powiatu świdnickiego i województwa lubelskiego wg Rocznika Statystycznego Województwa lubelskiego – listopad 2003

Wyszczególnienie	Liczba ludności	Powierzchnia w km ²	Gęstość zaludnienia
1	2	3	4
Ogółem gmina Mełgiew	7895	95,6	83 osób/km ²
pow. świdnicki – tereny wiejskie	21.422	278,9,0	76,8 osób/km ²
woj. lubelskie – tereny	1.183.987	24.150,6	49,03 osób/km ²

wiejskie			
----------	--	--	--

Miejscowości położone w południowej części gminy charakteryzuje niski wskaźnik zaludnienia.

Dla sołectw położonych we wschodniej i centralnej części gminy wskaźnik gęstości zaludnienia jest znacznie wyższy. Powyższą problematykę obrazuje tabela.

2.2.2. Struktura wiekowa, przyrost naturalny

2.2.2.1. Urodzenia

Prawidłowy, długotrwały rozwój gospodarczy gminy warunkują poprawne stosunki demograficzne oraz korzystne tendencje zachodzące w zjawiskach demograficznych.

W gminie Mełgiew w ostatnim okresie notowany jest spadek urodzeń. W 1992 r. wskaźnik urodzeń wynosił 14,6%, w liczbach bezwzględnych 110 osób. Wskaźnik urodzeń na dzień 31.12.2002 w gminie Mełgiew wynosił 9,53 na 1000 ludności. W liczbach bezwzględnych w gminie w ciągu roku urodziło się 74 dzieci, w 2011 r. 9,4 na 1000 ludności. Spadek jest bardzo widoczny. Istotny wpływ na kształtowanie urodzeń odgrywa wiek kobiet. Wynika to z różnicy aktywności rozrodczej w poszczególnych rocznikach wieku. Z przeprowadzonej analizy struktury wieku kobiet w wieku rozrodczym (15-49 lat) wynika, że zmniejszyła się liczba kobiet w wieku największej płodności. Na skutek zmniejszenia się liczby kobiet w wieku największej płodności zmalał drastycznie wskaźnik płodności kobiet. Niewątpliwie znaczny wpływ na omawiane zjawisko miała również pogarszająca się sytuacja ekonomiczna ludności.

2.2.2.2. Zgony

Liczba zgonów jest obok liczby urodzeń podstawowym czynnikiem kształtującym liczbę i strukturę ludności wg płci i wieku. Przy systematycznej tendencji spadkowej urodzeń, naturalne ubytki ludności w omawianym okresie 1992-2002 utrzymały się praktycznie na tym samym poziomie. Liczba zgonów w ciągu roku 2002 wynosiła w liczbach bezwzględnych 96, co daje wskaźnik na 1000 ludności 12,36‰, natomiast w 2011 roku 10,5 ‰.

Obserwowany od kilku lat proces starzenia się ludności ma wpływ na wzrost ogólnego współczynnika zgonów. Współczynnik ten wynosił w latach 1992-2002 na terenach wiejskich woj. lubelskiego 12,39‰, czyli gmina ma bardzo zbliżony do średniego w całym województwie współczynnika zgonów. Potencjał biologiczny charakteryzuje współczynnik dynamiki demograficznej (liczba urodzeń żywych przypadająca na 1 zgon) ilustruje tabela.

Tabela: Współczynnik dynamiki demograficznej 2011r.

Wyszczególnienie	Urodzenia żywe	Zgony	Współczynnik dynamiki demograficznej
1	2	3	4
Ogółem gmina Mełgiew	85	95	0,8947
powiat świdnicki	1475	1605	0,9190
woj. lubelskie	21284	23021	0,9245

2.2.2.3. Przyrost naturalny

Przyrost naturalny na terenie gminy w dniu 31.12.2011 był ujemny i wynosił - 10.

W przeliczeniu na 1000 mieszkańców współczynnik przyrostu naturalnego wynosił – 1,1‰.

W roku 2011 liczba urodzeń wynosiła 85, a zgonów 95, różnica wynosiła 10.

Na terenie powiatu świdnickiego w analogicznym okresie przyrost naturalny był ujemny i wynosił -0,8, a w województwie lubelskim wskaźnik ten wynosił w 2011 r. – 0,7‰.

2.2.2.4. Migracja ludności

W latach 1993-2011 na terenie gminy zmniejszało się ujemne saldo migracji i wynosiło w 1992 – (-15) osób, w 2002 – 90 osób a w 2011 r. - 174 osoby.

Zwiększenie migracji następowało sukcesywnie i w 2011 r. saldo migracji wynosiło już 174 osoby. Liczby osób napływających były znacznie większe od odpływających. Różnice te ilustruje niżej podana tabela.

Rok	Napływ			Odpływ			Saldo
	ogółem	z miast	ze wsi	ogółem	do miast	na wieś	
1	2	3	4	5	6	7	8
1992	104	57	47	119	100	19	- 15
2002	163	129	34	73	48	25	90

Największą ruchliwością migracyjną cechują się ludzie młodzi do lat 35 o wysokich kwalifikacjach. Wśród tej ludności dominującą grupę stanowią kobiety z wykształceniem wyższym i średnim zawodowym. Znikomą ruchliwość wykazuje ludność w wieku ponad 50 lat. Na ruchy wędrownicze ludności z terenu gminy ma wpływ przede wszystkim niska dochodowość gospodarstw, brak pracy, niski poziom i dostępność usług.

2.2.2.5. Struktura ludności według płci i wieku

Ważnym elementem struktury ludnościowej jest wiek mieszkańców gminy, wzajemne proporcje pomiędzy poszczególnymi grupami wiekowymi. Analiza struktury wieku ludności gminy wskazuje na postępujący proces zmniejszania się ludności w wieku przedprodukcyjnym. Świadczą o tym poniższe dane:

- udział ludności w wieku przedprodukcyjnym zmniejszył się z 26,9% w 1992 do 24% w 2002 i do 21% w 2011 roku
- udział ludności w wieku poprodukcyjnym nieznacznie się zmniejszył z 18,7% w 1992 do 16,6% w 2002 i do 16% w 2011 roku

Strukturę wieku w gminie w 1992 r. ilustruje niżej podana tabela:

Ludność			
ogółem	w wieku przedprodukcyjnym	w wieku produkcyjnym	w wieku poprodukcyjnym
7.451	2.008	4.050	1.393
100%	26,9%	54,4%	18,7%

Strukturę wieku w gminie, w powiecie i województwie lubelskim w 2002 r. ilustruje niżej podana tabela:

Wyszczególnienie	Ludność			
	ogółem	w wieku przedprodukcyjnym	W wieku produkcyjnym	w wieku poprodukcyjnym
gmina Mełgiew	7.895	1.897	4.689	1.309
gmina Mełgiew	100%	24%	59,4%	16,6%
powiat świdnicki	100 %	21,7%	62,6%	15,7%
woj. lubelskie	100%	23,8%	60,0%	16,2%

Strukturę wieku w gminie w 2011 r. ilustruje niżej podana tabela:

Ludność			
ogółem	w wieku przedprodukcyjnym	w wieku produkcyjnym	w wieku poprodukcyjnym
9057	1899	5704	1454
100%	21%	63%	16%

W gminie Mełgiew występuje zjawisko starzenia się ludności. Zmniejsza się wprawdzie ilość ludności w wieku poprodukcyjnym (1992 r. – 18,7%, 2002 r. – 16,6% a w 2011 r. - 16%), ale występuje natomiast znaczne zmniejszenie się liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym (1992 r. – 26,9%, 2002 r. 24,8% a w 2011 r. - 21%). Jest to proces deformacji struktury wieku. Efektem tego procesu jest wskaźnik obciążenia ekonomicznego ludności pracującej przez grupy wieku przed- i poprodukcyjnego. Obserwowany w gminie wzrost liczby ludności w wieku produkcyjnym spowodował spadek obciążenia ekonomicznego. Na każde 100 osób w wieku produkcyjnym w 1992 r. przypadało 84 osoby w wieku przed- i poprodukcyjnym, w 2002 r. wskaźnik ten wynosił 68 (na terenach wiejskich woj. lubelskiego 83), natomiast w 2011 roku wskaźnik ten wyniósł 58,8. Jest to głównie skutek zmniejszenia się ludności w wieku przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym.

W niniejszym opracowaniu wyodrębniono przekrój strukturalny według społeczno-ekonomicznych grup wieku, które najbardziej obrazują istotę zmian strukturalnych i następstw z nich wynikających, tj.;

1. dzieci w wieku żłobkowym (0-2 lata),
2. dzieci w wieku przedszkolnym (3-6 lat),
3. dzieci w wieku szkoły podstawowej (7-14 lat),
4. młodzież w wieku przygotowania do zawodu (15-17 lat),
5. ludność w wieku produkcyjnym (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet),
6. ludność w wieku poprodukcyjnym (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet).

Tabela: Liczba ludności w gminie w grupach wiekowych w roku 2002

Grupa wieku	Liczba ludności	% udziału
0-2	242	3,1%
3-6	359	4,5%
7-14	910	11,5%
15-17	386	4,9%
18-64 M	4.689	59,4%
18-59 K		
65 i powyżej M	1.309	16,6%
60 i powyżej K		
ogółem:	7.895	100,0%

Tabela poniższa ilustruje udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie na rok 2011.

Tabela: Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie Mełgiew na dzień 31 grudnia 2011 r.

Grupa wieku	Liczba ludności	% udziału
ludność ogółem	9057	100,0%
w tym w wieku:		
przedprodukcyjnym (0-17 lat)	1.899	21,0%
produkcyjnym (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet),	5704	63%
poprodukcyjnym (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet)	1454	16,1%

Tabela poniżej ilustruje udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie na dzień 31.XII.2002.

Tabela: Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie Melgiew na dzień 31.XII.2002

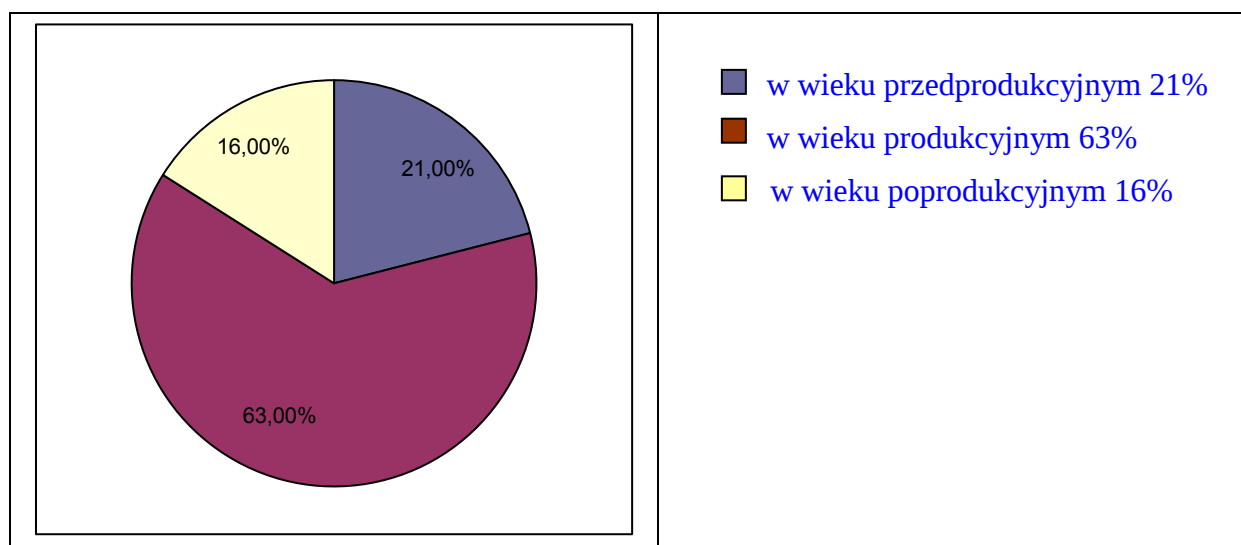
Grupa wieku	Liczba ludności	% udziału
ludność ogółem	7.895	100,0%
w tym w wieku:		
przedprodukcyjnym (0-17 lat)	1.897	24,0%
produkcyjnym (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet),	4.689	59,4%
poprodukcyjnym (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet)	1.309	16,6%

Tabela poniższa ilustruje udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie na dzień 31.XII.1992

Tabela: Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w gminie Melgiew na dzień 31.XII.1992

Grupa wieku	Liczba ludności	% udziału
ludność ogółem	7.451	100,0%
w tym w wieku:		
przedprodukcyjnym (0-17 lat)	2.008	26,9%
produkcyjnym (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet),	4.050	54,4%
poprodukcyjnym (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet)	1.393	18,7%

Struktura wiekowa mieszkańców gminy (poniżej).

Braki w materiałach statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego rozpoznania zjawiska aktywności zawodowej w grupie wieku 18-24 lat (młodzież w wieku studenckim, zawierania małżeństw i tworzenia nowych gospodarstw domowych) i włączenie jej w całości do grupy zawodowo czynnej daje nieprawdziwy (sztucznie zawyżony) ilościowy obraz grupy produkcyjnej. Ww. strukturę wiekową ludności gminy w 2011 r. przedstawiono na diagramie.

Z diagramu wynika, że osoby w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat) stanowiły w 2011 - 21% ogółu populacji, w wieku produkcyjnym (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet) – 63% populacji, zaś w wieku poprodukcyjnym (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet) – stanowiły 16% populacji.

Dla porównania przytoczono strukturę wieku dla 1992 r. i strukturę ludności gminy wg wieku w %.

Grupa wieku	1992	2002	2011
wiek przedprodukcyjny (0-17 lat)	26,9%	24,0%	21%
wiek produkcyjny (18-64 lata dla mężczyzn i 18-59 lat dla kobiet),	54,4%	59,4%	63%
wiek poprodukcyjny (65 lat i więcej dla mężczyzn i 60 lat i więcej dla kobiet)	18,7%	16,6%	16%
ogółem:	100,0%	100,0%	100,00%

W strukturze mieszkańców gminy obserwuje się stałą dysproporcję między liczbą mężczyzn i kobiet. Współczynnik feminizacji kształtuje się na poziomie 103 kobiety na 100 mężczyzn w 1992 r., 105 kobiet na 100 mężczyzn w 2002 r. i 105 kobiet na 100 mężczyzn w 2011 roku, co obrazuje poniższa tabela:

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Ilość kobiet na 100 mężczyzn
1992	7.451 100%	3.671 49,3%	3.780 50,7%	103,0
2002	7.895 100%	3.847 48,7%	4.048 51,3%	105,2
2011	9057 100%	4408 49%	4649 51%	105,0
Tereny wiejskie pow. świdnickiego w 2002	21.422 100%	104,31 48,7%	10.991 51,3%	105,4
Tereny wiejskie woj. lubelskiego w	1.183.987	588.875	595.112	101,1

2001	100%	49,7	50,3	
------	------	------	------	--

Jak widać z powyższej tabeli następuje stopniowe zwiększanie się dysproporcji ilościowych pomiędzy płciami. Średni wskaźnik feminizacji dla gminy w 2011 r. wynosi 105 kobiet na 100 mężczyzn. Dysproporcje w strukturze płci na terenie gminy są widoczne przy porównaniu ze wskaźnikami na terenie gmin wiejskich powiatu świdnickiego prawie identyczne natomiast w porównaniu z terenami wiejskimi woj. lubelskiego znacznie się różnią (101, 1 kobiet na 100 mężczyzn). Omawiane zjawisko obrazuje wyżej podana tabela.

Analiza poszczególnych zjawisk demograficznych na przestrzeni lat 1992-2002 wskazuje na niekorzystne procesy, a są to:

- ujemny przyrost naturalny,
- deformacje struktur wiekowych (stosunkowo niski udział ludności młodej 0-17 lat – 24,0% i stosunkowo wysoki udział ludności w wieku poprodukcyjnym – 16,6%,
- znaczny niedobór kobiet w grupie wiekowej najkorzystniejszej dla prokreacji, co
- w przyszłości może powodować dalsze zmniejszanie się przyrostu naturalnego,
- wśród roczników starszych (wiek poprodukcyjny) przewaga ilości kobiet w wyniku znacznej umieralności mężczyzn.

Warunkiem koniecznym zahamowania niekorzystnych tendencji w strukturze demograficznej gminy będzie szybki wzrost gospodarczy gminy spowodowany budową Portu Lotniczego w Świdniku i wzrostu zapotrzebowania na nowe miejsca pracy.

2.2.2.6. Wnioski wynikające ze stanu zasobów ludzkich

Analiza poszczególnych zjawisk demograficznych wykazała, w większości z nich pojawienie się niekorzystnych procesów:

- tylko niewielki przyrost liczby mieszkańców gminy (o ok. 15,0%);
- ujemny przyrost naturalny (- 1,1%0)
- znaczny niedobór kobiet w grupie wiekowej najkorzystniejszej dla prokreacji, co w przyszłości może skutkować dalszym zmniejszeniem się przyrostu naturalnego;
- wysoki wskaźnik migracji utrzymującej się na poziomie 174 (dodatnie saldo migracji) – zjawisko korzystne dla gminy,
- niekorzystna struktura wieku:
 - stosunkowo niski udział ludności młodej (0-17 lat) – 21,0%,
 - systematyczny wzrost liczby ludności w wieku produkcyjnym (63%),
 - stosunkowo wysoki udział ludności w wieku poprodukcyjnym (16%),
- wśród roczników starszych (wiek poprodukcyjny) – przewaga ilości kobiet świadczy o nadumieralności mężczyzn;
- znaczny wskaźnik obciążenia ekonomicznego ludności w wieku produkcyjnym ludnością w wieku przed i poprodukcyjnym (58,8osób/100 osób w wieku produkcyjnym);
- liczba mieszkańców w poszczególnych miejscowościach jest zróżnicowana (średnio na jedną miejscowość przypada 439 osób), najbardziej zaludnione są wsie: Mełgiew (1101) i Krępiec (1182). Skupiają one 25,2% ludności gminy;

- długotrwałe i utrzymujące się bezrobocie: 8,6% w 2011 r. liczone jako iloraz liczby bezrobotnych do liczby ludności zawodowo czynnej (województwo lubelskie 13,2%);
- wysoki udział wśród osób bezrobotnych ludzi młodych.

Warunkiem koniecznym zahamowania niekorzystnych zjawisk w gminie będzie szybki wzrost gospodarczy, a czynnikiem takim może być planowany Port Lotniczy w Świdniku.

Port Lotniczy wraz z usługami około lotniskowymi w bliskim sąsiedztwie gminy może stać się stymulatorem szybkiego rozwoju gospodarczego, a także zahamowania niekorzystnych zjawisk demograficznych (zwiększenie przyrostu naturalnego, zmniejszenie odpływu mieszkańców z terenu gminy – 73 osoby w 2002 r.). Inwestycja ta wpłynie także na spadek liczby bezrobotnych poprzez zatrudnienie w usługach towarzyszących w bliskim sąsiedztwie gminy.

2.2.3. Bezrobocie

Najbardziej niekorzystnym zjawiskiem charakterystycznym dla okresu transformacji gospodarki od początku lat 90-tych jest bezrobocie, które szczególnie mocno dotyka ludzi młodych.

Tabela 9. Liczba bezrobotnych zarejestrowanych na terenie gminy Mełgiew w latach 2010–2015

rok	liczba ludności	liczba zarejestrowanych bezrobotnych		udział bezrobotnych w liczbie mieszkańców ogółem
		kobiety	mężczyźni	
2010	8 835	237	275	5,7%
2011	8 980	268	222	5,4%
2012	9 155	277	249	5,7%
2013	9 275	258	259	5,5%
2014	9 320	234	256	5,2%
2015	9448	209	251	4,8%

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

Szanse uzyskania pracy zależą od poziomu wykształcenia bezrobotnych i zgodności ich kwalifikacji zawodowych z zapotrzebowaniem rynku pracy. Większą mobilność zawodową i umiejętność przystosowania się do wzrastających wymagań wobec zatrudnianych osób, posiadają ludzie z wyższym wykształceniem. Pod względem poziomu wykształcenia najliczniejszą kategorię w gminie stanowią bezrobotni z wykształceniem zawodowym i podstawowym. Najmniejszy procent bezrobotnych występuje w grupie osób posiadających wykształcenie wyższe.

2.2.4. Zatrudnienie

W obszarze gminy Mełgiew wg spisu Powszechnego z 2002 r. liczba mieszkańców ogółem wynosiła 7.772 osoby.

Z pracy utrzymywało się: 4.760 osób

w tym:

z pracy najemnej	2.841 osób
na rachunek własny pracowało	1.919 osób
w tym w swoim gospodarstwie	1.532 osób
Z pozostałych źródeł utrzymywało się	3.011 osób

w tym:

z emerytury	1.263 osób
z renty	1.223 osób

Poniższa tabela przedstawia pracujących w gospodarce narodowej według faktycznego miejsca pracy, bez zakładów osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą i spółek cywilnych, w których liczba pracujących nie przekracza 9 osób, bez rolników indywidualnych, organizacji i duchownych wg Rocznika Statystycznego.

Sekcja	Pracujący	%
Ogółem:	743	100%
w tym:		
kobiety	255	34%
mężczyźni	488	66%
rolnictwo	3	0,4%
przemysł i budownictwo	494	66,5%
usługi rynkowe	49	6,6%
usługi nierynkowe	197	26,5%
wskaźnik zatrudnienia na 1000 ludności	94,1 %	

Na przestrzeni ostatnich 10 lat nastąpił niewielki wzrost zatrudnienia w działalności pozarolniczej. Dotyczy to zarówno usług rynkowych jak i nierynkowych, poprawiając strukturę zatrudnienia na lokalnym rynku pracy. Dla porównania zamieszczono tabelę zatrudnienia z dn. 31.XII.1992 r.

Działy gospodarki	Ilość zatrudnionych	%
Ogółem:	565	100%
przemysł	107	18,9%
handel	27	4,8%
oświata i wychowanie	148	26,2%

ochrona zdrowia i opieka społeczna	55	9,7%
pozostałe działy gospodarki narodowej	228	40,4

W okresie zmian strukturalnych w rolnictwie, związanych z dostosowaniem struktury obszarowej i wyposażenia w techniczne środki produkcji do standardów obowiązujących w krajach UE, przewidywany jest spadek udziału zatrudnionych w tym sektorze do roku 2020. Szacunku dokonano w oparciu o prognozę demograficzną oraz przewidywany spadek zatrudnionych na 100 ha użytków rolnych z 34 osób do 20 osób w okresie perspektywicznym (2020 r.).

2.2.5. Prognoza demograficzna

Prognozę rozwoju demograficznego gminy Mełgiew opracowano przy uwzględnieniu diagnozy stanu istniejącego, wieloletnich tendencji przyrostu migracyjnego ludności gminy oraz opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny prognozy ilościowej na lata 2003-2030 dla regionu lubelskiego.

Przedłużanie się utrzymujących się od kilku lat tendencji ujemnego przyrostu naturalnego i niskiej płodności kobiet rzutuje na przyrost ludności. W Studium zakłada się, że do roku 2046 liczba ludności w gminie ulegnie zwiększeniu i będzie wynosić 12 862 osoby. Przewiduje się również wzrost istniejącego poziomu ruchliwości przestrzennej ludności. Brak danych w Roczniku Statystycznym Woj. Lubelskiego odnośnie rozróżnienia dla poszczególnych gmin przyrostu ludności w wyniku rozwoju biologicznego oraz w wyniku dodatnich sald migracji z terenów sąsiednich gmin, dojazdów do pracy w Lublinie i Świdniku i wyjazdów z Lublina i Świdnika do poszczególnych gmin oraz informacji odnośnie aktywności zawodowej w grupie wieku 18-24 lata oraz w wieku poprodukcyjnym umożliwia tylko w przybliżeniu prognozowanie zmian.

W perspektywie 2046 r. mogą zaistnieć okoliczności, które wskazywałyby na konieczność założenia wyższego tempa przyrostu ludności wsi: okoliczności te to przede wszystkim:

- realizacja lotniska Lublin (EPLB). Port Lotniczy wraz z usługami około lotniskowymi może stać się stymulatorem szybkiego rozwoju gospodarczego bliskiego sąsiedztwa gminy, a tym samym zahamowania niekorzystnych zjawisk demograficznych (zmniejszenie przyrostu naturalnego) i zwiększenie migracji;
- rozwój funkcji pozarolniczych związanych głównie z:
 - rozwojem usług lotniskowych w Świdniku,
 - rozwojem usług towarzyszących agroturystyce (gastronomia, handel),
 - rozwojem ogrodnictwa opartego na ekologicznych technologiach produkcji,
 - rozwojem usług związanych z obsługą rolnictwa;
- rozwój rolnictwa w oparciu o wysokiej jakości bazę surowcową.

Efektom ww. okoliczności będzie podniesienie aktywności gospodarczej i inwestycyjnej gminy i warunków życia ludności oraz pozostanie na obszarze gminy ludzi młodych, wykształconych i przedsiębiorczych.

Zmniejszy się udział ludności w wieku przedprodukcyjnym oraz w wieku podejmowania pierwszej pracy. Mimo to napływ na rynek pracy i tak dużej liczby absolwentów szkół ponadpodstawowych może utrudniać szybkie ograniczenie zjawiska

bezrobocia. Z drugiej strony może stanowić czynnik aktywizujący rozwój gospodarczy oraz wpływać na podniesienie poziomu wykształcenia społeczeństwa. Prognozowany dość wysoki udział ludności w wieku poprodukcyjnym oznaczać będzie wzrost obciążeń ekonomicznych ludności w wieku produkcyjnym.

Istotną barierą rozwiązania problemu bezrobocia w gminie jest niski poziom wykształcenie i kwalifikacje bezrobotnych, co rzutuje na ich niską konkurencyjność na rynku pracy, przedsiębiorczość i aktywność w poszukiwaniu bądź stworzeniu własnego miejsca pracy. Ograniczenie bezrobocia wymagać będzie zmiany struktury rynku pracy w kierunku:

- znacznego ograniczenia zatrudnienia w sektorze rolnictwa,
- wzrostu ilości miejsc pracy w sektorach bardziej kreatywnych dochodowo (sektor produkcyjny, budownictwo, przetwórstwo rolno-spożywcze),
- wzrostu podaży miejsc pracy w usługach związanych z obsługą lotniska w Świdniku (usługi około lotniskowe) i obsługą ruchu agroturystycznego.

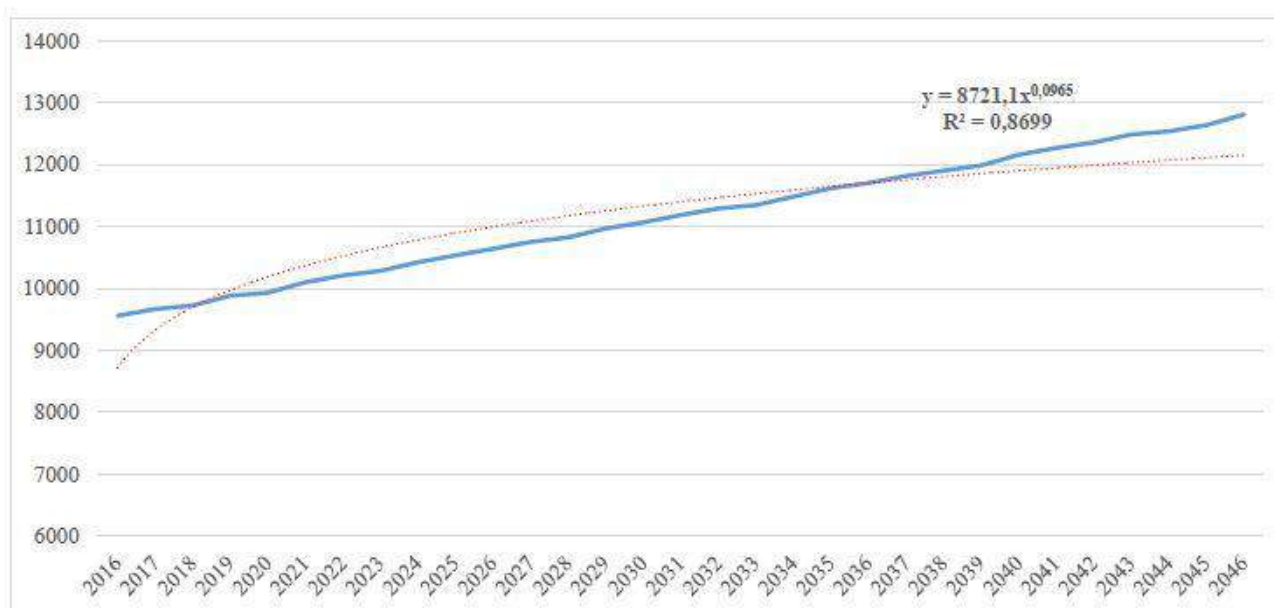
Prognozę demograficzną na lata 2002-2046 oparto na spodziewanej stabilizacji ekonomicznej gminy, która powinna nastąpić w wyniku członkostwa Polski w Unii Europejskiej, a także spokojniejszej sytuacji na rynku pracy, na który będą wchodzić coraz to mniej liczne roczniki powyżowe, a zacząć opuszczać coraz liczniejsze.

Przystąpienie Polski do UE przyczyniło się do stabilizacji ekonomicznej. Konieczna zmiana struktury wydatków narzucona zobowiązaniami rządu wobec UE w długim okresie powinna zapoczątkować poprawą szeroko rozumianej sytuacji ekonomicznej, z dużą ostrożnością należy jednak podchodzić do tych zmian w ciągu najbliższych lat.

W tym kierunku wydają się również działać zmiany na rynku pracy. Wymagana na rynku pracy większa konkurencyjność, mobilność i samodzielność nie sprzyja wzrostowi dzietności, tym bardziej, że jest dodatkowo wzmocniona stopniową redukcją zabezpieczeń socjalnych dla kobiet i rozwiązań instytucjonalnych ułatwiających pogodzenie rodzicielstwa z aktywnością zawodową. Warto przy tym zwrócić uwagę na trwały charakter tych zmian.

Jeśli chodzi o poprawę na rynku pracy związaną z wychodzeniem z niego roczników wyżowych, a wchodzeniem mniej licznych roczników po wyżowych, trzeba jednak pamiętać, że w takiej sytuacji mniej osób będzie pracowało na więcej niepracujących (roczniki opuszczające rynek pracy obecnie są i będą, zgodnie z założeniami starego systemu emerytalnego, utrzymywane przez pracujących). Oznacza to zatem możliwość zwiększenia obciążenia fiskalnego pracujących i pogorszenie się sytuacji na rynku pracy i możliwe zmniejszenie świadczeń dla korzystających z systemu emerytalnego, które z kolei może pośrednio negatywnie wpływać na umieralność oraz spowodować pogorszenie się sytuacji społecznej.

Podsumowując, leżące u podstaw prognozy założenie znaczącej poprawy warunków ekonomiczno-społecznych w ciągu najbliższych lat wydaje się optymistyczne i może przekładać się na optymistyczne prognozy zarówno dzietności, jak i umieralności.

Wykres 5. Prognoza liczby ludności na terenie gminy Melgiew w latach 2016–2046

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Melgiew.

Tabela 8. Liczba ludności na terenie gminy Melgiew – przyrosty

rok	stan ludności	przyrosty absolutne		przyrosty względne		przyrosty indywidualne	
		jednoplątowe	łańcuchowe	jednoplątowe	łańcuchowe	jednoplątowe	łańcuchowe
1995	7 505	0	–	0	–	1	–
2000	7 729	224	224	0,030	0,030	1,030	1,030
2005	8 262	757	533	0,101	0,069	1,101	1,069
2010	8 835	1 330	573	0,177	0,069	1,177	1,069
2011	8 980	1 475	145	0,197	0,016	1,197	1,016
2012	9 155	1 650	175	0,220	0,019	1,220	1,019
2013	9 275	1 770	120	0,236	0,013	1,236	1,013
2014	9 320	1 815	45	0,242	0,005	1,242	1,005
2015	9448	1 943	128	0,259	0,014	1,259	1,014
2016	9556	2 051	108	0,273	0,011	1,273	1,011
2017	9665	2 160	109	0,288	0,011	1,288	1,011
2018	9773	2 268	108	0,302	0,011	1,302	1,011
2019	9882	2 377	109	0,317	0,011	1,317	1,011
2020	9990	2 485	108	0,331	0,011	1,331	1,011
2025	10557	3 052	108	0,407	0,010	1,407	1,010
2030	11090	3 585	70	0,478	0,006	1,478	1,006
2035	11640	4 135	135	0,551	0,012	1,551	1,012
2040	12182	4 677	172	0,623	0,014	1,623	1,014
2045	12660	5 155	100	0,687	0,008	1,687	1,008
2046	12862	5 357	202	0,714	0,016	1,714	1,016

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Melgiew.

2.2.6. Ocena standardów życia i obsługi mieszkańców

Z problemów przedstawionych w niniejszym opracowaniu najtrudniejszym zadaniem jest ocena jakości życia i zamieszkania mieszkańców gminy. Ocena ta nie jest jednoznaczna, często ze względu na nieporównywalne czynniki kształtujące wizerunek gminy oraz na subiektywność takich ocen. Z analiz Studium wynika, że korzystnie mogą być oceniane perspektywy rozwoju gminy z uwagi na sąsiedztwo Parku Technologicznego w Świdniku, tj. ze względu na miejsca pracy. Również projektowana realizacja Portu Lotniczego w Świdniku

i usług około lotniskowych może stanowić korzystną sytuację zwłaszcza przy dobrej komunikacji wzdłuż przedłużenia ul. Mełgiewskiej. Sąsiedztwo Świdnika z licznymi miejscami pracy stwarza korzystną pozycję gminy w województwie. Na taką notę oceny składa się wiele czynników, między innymi z analizy istniejącej struktury wieku mieszkańców gminy wynika, że osoby w wieku poprodukcyjnym stanowią 16,6% ogółu populacji. W powiecie świdnickim udział procentowy grupy poprodukcyjnej jest mniejszy i wynosi 15,7% populacji.

Gmina Mełgiew jest gminą młodą, jest to wynikiem stosunkowo małego procentu ludności w wieku poprodukcyjnym. Na przestrzeni ostatnich lat procent ten zmniejszył się z 18,7% w roku 1992 do 16% w 2011 r. Procent ten wpływa znacznie na wskaźnik obciążenia demograficznego, wyrażony jako stosunek liczby osób w wieku nieprodukcyjnym (dzieci – wiek przedprodukcyjny oraz osób starszych w wieku poprodukcyjnym) do liczby osób w wieku produkcyjnym.

W gminie Mełgiew kształtuje się ona na poziomie 58,8% (37% - wiek nieprodukcyjny, 63% - wiek produkcyjny).

Jest to wielkość mniejsza od średniej krajowej. Jest to wynikiem średniego procentu w gminie Mełgiew ludności w wieku poprodukcyjnym (16% w gminie Mełgiew, 17,9% w woj. lubelskim).

W zakresie usług podstawowych obecna sytuacja jest dostateczna pod względem ilościowym, natomiast bardzo słaba po względem jakości. Biorąc pod uwagę nieznaczny tylko wzrost ludności gminy – dążyć należy do podnoszenia standardów jej obsługi – szczególnie w zakresie usług zdrowia i usług bytowych.

Sieć placówek oświatowych uznać należy za wystarczającą ale rozważać należy możliwości dostosowania jej struktury do potrzeb ludności.

2.2.7. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Wraz z rozwojem gminy, powstają nowe potrzeby w zakresie bezpieczeństwa publicznego i obrony cywilnej. Nowe inwestycje, a także plany miejscowe powinny umożliwiać realizację zadań obrony cywilnej związanych z bezpieczeństwem publicznym, co najmniej w zakresie: budownictwa ochronnego, zaopatrzenia w wodę w warunkach specjalnych, skutecznego działania systemu alarmowania ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze, hydrosferze oraz szeroko pojętym środowisku geograficznym i wczesnego ostrzegania mieszkańców o zagrożeniach.

Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikają z:

- pogarszającego się stanu środowiska przyrodniczego,
- braku w pełni rozwiązanej gospodarki ściekowej,
- użytkowanych układów transportowych np. przewóz ładunków niebezpiecznych w ruchu o dużym natężeniu przy złych parametrach technicznych układów transportowych,
- złego stanu dróg przy relatywnie wystarczającej ich sieci,

W celu wyeliminowania przyczyn powodujących zagrożenia należy podejmować działania polegające na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innymi miejscowymi zagrożeniami (zdarzenie wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody nie będące pożarem ani klęską żywiołową, stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia

lub środowiska, któremu zapobieganie lub którego usunięcie skutków nie wymaga nadzwyczajnych środków) poprzez:

1. zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innych miejscowych zagrożeń,
2. zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej, lub innych zagrożeń miejscowych,
3. prowadzenie działań ratowniczych w celu likwidacji przyczyn.

Nie występują szczególne uwarunkowania sprzyjające powstawaniu poważnych zagrożeń ludności i jej mienia. Nie obserwuje się zagrożeń związanych z ruchami masowymi ziemi ani obszarów osuwiskowych oraz zagrożenia powodziowego.

Pośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa ludności i jej mienia stanowi spowolnienie lub zahamowanie tempa rozwoju gospodarczego, powodujące wzrost niekorzystnych zjawisk społecznych, takich jak bezrobocie i przestępczość. W celu zapobiegania niekorzystnym zjawiskom gospodarczo-społecznym konieczna jest troska o zrównoważony rozwój gminy - racjonalne, sprzyjające inwestowaniu przeznaczanie terenów pod aktywność gospodarczą.

2.3.Uwarunkowania przyrodnicze

2.3.1.Położenie geograficzne

Gmina Mełgiew, w/g podziału fizjograficznego województwa lubelskiego A. Chałubińskiej i T. Wilgata, położona jest w obrębie dwóch jednostek fizjograficznych Wyżyny Lubelskiej. Część zachodnia i północna gminy należy do Równiny Łuszczowskiej, a część południowo-wschodnia wchodzi w skład Wyniosłości Giełczewskiej.

Granica między wymienionymi mezo regionami, przebiega w przybliżeniu na linii Lublin Tatary – Mełgiew – Starościce – Oleśniki. W terenie jest ona mało dostrzegalna, ponieważ wyróżnia się niewielkim gradientem wysokości bezwzględnych i względnych. Wyodrębnienie dwóch jednostek fizjograficznych uzasadnia budowa geologiczna. Zachodnia część tzw. Garbu Łęczyńskiego jest kredowa, natomiast wschodnia czwartorzędowa.

Na omawianym terenie występują niemal wszystkie przewodnie cechy mezoregionów. Cechą charakterystyczną jest przenikanie się krajobrazu na pograniczach. Gmina w całości leży z zlewni rzeki Stawek, lewego dopływu Wieprza.

Uwarunkowania przyrodnicze oceniane dla potrzeb dalszego rozwoju przestrzennego gminy Mełgiew wynikają więc, w generaliach, z fizjonomii krajobrazu będącego syntezą ukształtowania terenu, nagromadzonych zasobów i walorów przyrody oraz jego pokrycia antropogenicznego.

Gmina, z uwagi na swe położenie, nie odgrywa żadnej roli w europejskim, krajowym i regionalnym systemie obszarów chronionych. Najbliżej położone obszary chronione to: od północnego zachodu Park Krajobrazowy, Lasy Kozłowieckie, od wschodu Nadwieprzański Park Krajobrazowy a od południa Krzczonowski Park Krajobrazowy.

2.3.2.Ogólna charakterystyka środowiska przyrodniczego

Charakterystyka abiotycznych elementów środowiska przyrodniczego

2.3.2.1. Zarys budowy geologicznej i rzeźby terenu

Na obszarze gminy występują osady wszystkich formacji geologicznych, poczynając od krystalicznego podłoża prekambryjskiego (brzeżna część prekambryjskiej platformy

wschodnioeuropejskiej zwanej rowem lubelskim) na utworach czwartorzędowych kończąc. Biorąc pod uwagę fakt, iż utwory przedmezozoiczne jak i tektonika nie mają odzwierciedlenia w krajobrazie gminy i nie warunkują w żaden sposób zagospodarowania przestrzennego obszaru, zrezygnowano z ich charakterystyki. Jako ciekawostkę można jednak zasygnalizować występowanie w północno-wschodnich rejonach gminy osadów karbońskich wykształconych w postaci węgla kamiennego. Sumaryczna miąższość pokładów bilansowych przekracza miejscami 20 m. Z uwagi jednak na głębokość zalegania i ekonomikę wydobywania nie przewiduje się ich eksploatacji. Udokumentowane są również bogate złoża gazu ziemnego (Janowice), dla których ustanowiony został obszar górniczy.

W mezozoiku zasadnicze znaczenie mają skały jury i kredy, a zwłaszcza skały górnej kredy stanowiące warstwę stropową mezozoiku. Zalegają one potężną serią o miąższości około 900 m, z czego 250 m przypada na mastrycht. Wykształcone są jako margle, wapienie, rzadziej opoki i kreda piszcząca. Głębokość występowania tych osadów pod powierzchnią topograficzną jest zróżnicowana. Największe głębokości występują w pradolinie Stawka. Na pozostałym obszarze kreda wychodzi na powierzchnię lub przykrywają ją utwory młodsze warstwą około 20 m. Skały kredowe wychodzące są silnie zwietrzałe, a zbiegające w warstwach stropowych – silnie spękane. Spękania i szczeliny umożliwiają gromadzenie się i ruch wód podziemnych. Formacja kredy jest głównym wodonoścem na całej Wyżynie Lubelskiej.

Kenozoik reprezentowany jest przez utwory trzecio- i czwartorzędowe. W obrębie Wyżyny Lubelskiej utwory trzeciorzędowe są silnie zerodowane i występują jedynie w postaci odizolowanych płatów. Do najbardziej rozpowszechnionych należą: gezy i siwaki paleoceńskie. Gezy zalegają w południowych rejonach gminy pod niewielkim nadkładem mułków piaszczystych i piasków pyłowych lessopodobnych lub bezpośrednio na powierzchni. Miąższość osadów trzeciorzędowych waha się w granicach 20 m.

Gezy były eksploatowane w kilku lokalnych punktach na wschód od Mełgwi.

Na skałach węglanowych górnej kredy zalegają również osady czwartorzędowe. Ich miąższość waha się w granicach około 50 m. Plejstocen, poza doliną Stawka, reprezentują mułki piaszczyste rzeczne i piaski pyłowe lessopodobne oraz piaski i mułki rzeczne i rzeczno-peryglacjalne teras nadzalewowych. W dolinie Stawka, poza utworami plejstoceniowymi (rumosze i ropy zwietrzelinowe, mułki piaszczyste jeziorne, piaski rzeczne, diatomity, pyły piaszczyste z wkładkami torfów i gytii), występują utwory holocenu wykształcone jako piaski i mułki rzeczne oraz torfy. Poza obrębem doliny można je spotkać we wschodniej części gminy gdzie wypełniają niewielkie zagłębienia bezodpływowe (wertoby) o genezie krasowej.

Bardzo schematycznie zarysowana budowa geologiczna daje pogląd o warunkach występującego podłoża budowlanego, a tym samym i możliwościach wykorzystania go do dalszego rozwoju wszelkich form zabudowy.

Z powyższego wynika, iż dobre warunki budowlane występują na całym obszarze gminy (grunty nośne i poziom wód gruntowych 2 m ppt) poza dnem doliny Stawka i licznych terenów podmokłych i bezodpływowych (grunty słabonośne i płytko zalegający poziom wód gruntowych).

Ukształtowanie powierzchni terenu jest odzwierciedleniem głównie przypowierzchniowej, głównie czwartorzędowej, budowy geologicznej. Przynależność gminy do dwóch jednostek fizjograficznych świadczy o płaskości terenu i małym zróżnicowaniu hipsometrycznym. We współczesnej rzeźbie terenu kontrastują ze sobą monotonne tereny Równiny Łuszczowskiej i stosunkowo żywszej rzeźby Wyniosłości Giełczewskiej

(południowe rejony gminy). Charakterystyczne są tu rozległe płaszczyzny wierzchowinowe. Silnie zaznaczona denudacja nadaje rzeźbie terenu krajobraz dojrzałości morfologicznej.

Zasadniczym elementem rzeźby terenu jest stosunkowo płaska dolina Stawka o przebiegu z południowego zachodu w kierunku północno-wschodnim. Najwyżej położone są południowo-zachodnie rejony gminy (220 m n.p.m.), a najniżej leży dno doliny na północnym wschodzie (170 m n.p.m.). Deniwelacje terenu wynoszą więc 50 m.

Bardzo nieliczne są suche dolinki wchodzące prostopadle do doliny Stawka. Charakterystycznymi formami rzeźby są werteby zgrupowane w rejonie Krępa i Dominowa. Małe wysokości względne nie wyodrębniają terenów o ekspozycji szczególnie korzystnej do zabudowy mieszkaniowej (południowej).

Rzeźba terenu nie tworzy szczególnych predyspozycji dla zabudowy, nie stwarza również ograniczeń z uwagi na spadki: cały obszar gminy Mełgiew jest pod tym względem korzystny pod różne formy zainwestowania.

2.3.2.2. Klimat

Na podstawie szczegółowego podziału klimatycznego województwa lubelskiego opracowanego przez Zinkiewiczów gmina Mełgiew leży w Lubelsko-Chełmskiej Dziedzinie Klimatycznej. Decydującą rolę w kształtowaniu pogody na tym obszarze odgrywają przeważające adwekcyjne masy powietrza polarno-morskiego i polarno-kontynentalnego.

W ogólnej cyrkulacji stanowią około 90% wszystkich mas powietrza napływających nad omawiany teren. Powietrze polarno-morskie latem przynosi ochłodzenie, zimą zaś ocieplenie, natomiast powietrze polarno-kontynentalne z zimie przynosi znaczne spadki temperatury, a w lecie upały. Masy powietrza arktycznego i zwrotnikowego napływają sporadycznie i są przeważnie przetransformowane. Obszar Lubelszczyzny leży więc w strefie ścierania się wpływów klimatu morskiego i kontynentalnego z dominacją cyrkulacji polarno-morskiej (64% ogólnej frekwencji). Konsekwencją takiego położenia jest duża zmienność stanów pogody. Największy wpływ mają tu fronty atmosferyczne. Średnio w roku przemieniają się one 134 razy. Oznacza to, iż średnio co trzeci dzień jest dniem zmiany pogody pod wpływem przemieszczania się frontów.

Cyrkulacja atmosferyczna (napływające masy powietrza) sterowana jest głównie układami barycznymi (niż islandzki, wyż syberyjski i wyż azorski). Warunkują one również kierunki i prędkość wiatrów z sektora zachodniego (SW, W i NW). Łącznie około 40% częstości. Najrzadziej notuje się wiatry z kierunku północnego i północno-wschodniego. Średnia prędkość wiatru wynosi 2,6 m/s. Największe prędkości osiągają wiatry zimą (średnia około 3,5 m/s). W ciągu roku dni bezwietrzne to około 10%.

Stosunki termiczne są kształtowane głównie czynnikiem solarnym, przy znacznym udziale, zwłaszcza w chłodnej porze roku, adwekcji mas powietrza.

Średnia roczna temperatura powietrza w latach 1951 – 1995 wyniosła 8,1°C. W przebiegu rocznym najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą 18,7°C, a najchłodniejszym styczeń – 3 °C. Okres wegetacyjny (z temperaturą średnią dobową powyżej 5 °C) trwa 210-220 dni w roku. Bardzo niekorzystną cechą klimatu dla wegetacji roślin są przymrozki wiosenne. Nasilenie ich przypada na koniec kwietnia i początek maja.

Średnia roczna suma opadów waha się w granicach 560 mm. Przy dużej nieregularności opadów rocznych, wyraźna jest przewaga opadów letnich (około 220 mm) z maksimum w czerwcu i sierpniu (po około 70 mm) i lipcu, około 80 mm. Najniższe opady

występują w styczniu i lutym (po około 25 mm). Najbardziej suchym miesiącem w roku jest marzec. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi średnio 80 dni.

Roczne maksimum usłonecznienia występuje w czerwcu, około 220 godzin, minimum w grudniu około 31 godzin. Najbardziej usłonecznioną porą roku jest lato, około 625 godzin, a najmniej zima – około 128 godzin. Charakterystyczna jest przewaga usłonecznienia wiosennego 437 godzin nad jesiennym 298 godzin. Roczny przebieg zachmurzenia przedstawia się następująco: liczba pogodnych dni w ciągu roku wynosi 46 (ze średnim zachmurzeniem nieba do 20%) a liczba dni pochmurnych (ze średnim zachmurzeniem dobowym powyżej 80%) wynosi 153. Najwięcej dni pogodnych występuje we wrześniu 6,1, najmniej w listopadzie średnio 1,8. Wyraźnie uprzywilejowanymi miesiącami pogodnymi w ciągu roku są: czerwiec (4,2), lipiec (3,8), sierpień (4,9), wrzesień (6,1) i październik (4,5).

Warto zwrócić uwagę na maj, w którym występuje tylko 2,7 dni pogodnych. Średnie zachmurzenie w roku wynosi 64,7%, a najniższe we wrześniu 52%.

Z powyższych danych wynika, iż w gminie Mełgiew najpogodniejszym miesiącem jest wrzesień.

Na omawianym obszarze, średnio w roku, występuje około 50 dni z mgłą. Najwięcej dni z mgłą przypada na jesień i zimę z maksimum w listopadzie, a minimum w lipcu.

Wilgotność powietrza, z uwagi na obecność łąk, pastwisk i terenów podmokłych, jest średnio wyższa o około 5% i osiąga wartość około 80%.

Zwykle, decydujący wpływ na kształtowanie się lokalnych cech klimatu ma rzeźba terenu.

W warunkach gminy Mełgiew, gdzie cechą charakterystyczną rzeźby jest jej płaskość, nie występuje istotne zróżnicowanie topoklimatu. Nie ma tu terenów zdecydowanie uprzywilejowanych (jak np. zbocza o ekspozycji południowej) i nie ma zdecydowanie niekorzystnych (jak np. głęboko wcięte dna dolin rzecznych czy suchych dolin).

2.3.2.3. Wody

Gmina Mełgiew leży niemal w całości w zlewni rzeki Stawek, nazywanej czasami Mełgiewską lub Stokiem. Jedynie północno-wschodni skrawek gminy należy do zlewni Bystrzycy, a południowo-wschodni do zlewni Wieprza. Rzeka Stawek jest małą strugą wodną biorącą swój początek w miejscowości Kawęczyn na terenie gminy Piaski.

W górnym swym biegu rzeka okresowo zanika. Stawek jest zasilany dopływem spod Krępcy o długości około 1,5 km. Poniżej dopływu spod Krępcy, Stawek płynie korytem nieregulowanym do Minkowic. Na tym odcinku znajduje się wylot kanału burzowego ze Świdnika. Od Minkowic do Krzesimowa koryto rzeki jest uregulowane. W miejscowości Mełgiew rzekę zasilą dopływy spod Franciszkowa. Naturalny prawostronny dopływ Stawka koło Lubieńca płynie głęboko wciętą dolinką. Dopływ jest zasilany niewielkim źródłem dolinnym oraz przez rozległe młaki. Woda gromadzona jest w trzech stawach położonych kaskadowo w dnie dolinki. Stawek opuszcza gminę w Lubieńcu korytem nieregularnym.

Jego przepływ wynosi tu 56,0 dcm 3/s. Mała wodność rzeki czyni ją bardzo wrażliwą na zanieczyszczenia. Poza rzeką Stawek z jej dopływami, wody powierzchniowe reprezentowane są przez zbiorniki wodne w Krępcu i Lubieńcu. Liczne zagłębienia bezodpływowe, o genezie krasowej, w okolicach Żurawnik, Podlipia i Trzeciakowa są wrażliwe na wahania wód podziemnych i okresowo wysychają.

Na obszarze gminy Mełgiew, tak jak i na obszarze całego dorzecza Bystrzycy, występuje jeden podstawowy poziom wodonośny związany z węglanowymi utworami górnej kredy i paleocenu. Są to wody szczelinowo-warstwowe, krążące w silnie spękanych skałach wieku kredowego. Korzystnym warunkom dla zasilania wód podziemnych sprzyjają wykształcenia litologiczne skał, małe miąższości czwartorzędu, niewielkie spadki terenu oraz istnienie licznych obszarów bezodpływowych. Wydajność studni czerpiących wody kredowe dla potrzeb komunalnych wynosi w okolicach Krępca 250 m³/h. Na pozostałym obszarze waha się ona w granicach od 10 do 70 m³/h.

Wody w utworach czwartorzędowych występują w dolinach rzecznych, głównie Stawka, i ich sąsiedztwie. Mają one charakter wód aluwialnych a warstwą wodonośną jest głównie piasek, ił lub żygawiec (kurzawka).

Zasilanie poziomu czwartorzędowego odbywa się głównie drogą bezpośredniej infiltracji wód atmosferycznych i filtracji z utworów węglanowych. Wody te ujmowane najczęściej w studniach kopanych dla potrzeb gospodarskich, mają zwierciadło swobodne lub lekko napięte. Obecnie przy znacznym zwodociągowaniu wsi pobór ze studni kopanych praktycznie uległ zanikowi.

Głębokość zalegania pierwszego poziomu wód gruntowych jest zróżnicowana. W dolinie Stawek i jego dopływów, a także na terenach sąsiednich (okresowo podmokłych) zalega na głębokości do 2 m pod powierzchnią topograficzną terenu i podlega okresowym wahaniom. Na obszarach wierzchwinowych zbudowanych ze skał kredowych i trzeciorzędowych zwierciadło wód podziemnych notuje się na głębokości od 5 do 20 m. Lokalnie zdarzają się płytkie zwierciadła wód zawieszonych. W zagłębieniach bezodpływowych poziom wody może występować na powierzchni (okresowo lub stale), bądź też pod powierzchnią terenu.

Wody podziemne na obszarze gminy Mełgiew ujmowane studniami wierconymi odpowiadają normom dla wód pitnych. Natomiast wody w studniach kopanych wykazują podwyższone zawartości chlorków, siarczanów, fosforanów i związków azotu.

Obszar gminy Mełgiew położony jest w obrębie jednostki hydrologicznej GZWP nr 406 Niecka Lubelska. Jest to zbiornik kredowy, który ma zasadnicze znaczenie w zaspokajaniu potrzeb wodnych całego województwa. Stan jakości wód podziemnych głównego poziomu użytkowego wskazuje jedynie na nieznaczny wpływ czynników antropogenicznych, w przewadze są to wody dobrej lub bardzo dobrej jakości (II i III klasa jakości wód podziemnych). Według dokumentacji hydrogeologicznej wykonanej przez PIG w 2008 r., aktualna powierzchnia zbiornika wynosi 7492,5 km², natomiast zasoby dyspozycyjne szacowane są na 1052,7 tys. m³/d (zatwierdzone decyzją Ministra Środowiska w 2000 r.).

2.3.2.4. Gleby

Na obszarze gminy Mełgiew wykształciły się trzy zasadnicze typy genetyczne gleb będące konsekwencją budowy geologicznej podłoża. Na terenach wierzchwinowych powstały głównie rędziny związane z podłożem węglanowym oraz gleby brunatne i płowe wytworzone na utworach lessowatych. W dolinie Stawka dominują gleby mułowe, mady rzeczne i gleby mułowo-torfowe.

Pod względem bonitacyjnym, na gruntach ornych, zdecydowanie przeważają gleby klasy III a (55,9%) z dużym udziałem gleb klasy II (15,9%) i klasy III b (18,6%). Gleby klasy I zajmują powierzchnię marginalną (0,4%), a gleby klasy IV a i b – 9% ogólnej powierzchni gruntów ornych. Gleby klasy VI nie występują, a gleby klasy V to zaledwie 0,2%. Wśród

użytków zielonych zdecydowanie dominuje III i IV klasa. Łącznie zajmują one 78,5% powierzchni użytków zielonych (III – 28,7%, IV – 49,8%). Łąki w klasie I nie występują, a użytki zielone najsłabsze V i VI klasa stanowią łącznie 20,2%. Ogólnie można przyjąć, iż na obszarze gminy Mełgiew przeważają gleby dobre i bardzo dobre zajmując łącznie ponad 90% powierzchni gruntów ornych. Wśród użytków zielonych przeważają łąki i pastwiska klasy III i IV o łącznej powierzchni 78,5% ogółu użytków zielonych. Gleby najwyższych klas bonitacyjnych przeważają w północnych (Kol. Józefów, Strzeszkowice i Krzesimów) i południowych (Kol. Mełgiew, Podzamcze i Krępiec) rejonach gminy.

Ocena rolniczej przestrzeni produkcyjnej, wyrażona kompleksami przydatności gruntów do produkcji rolnej, przedstawia się następująco. Wśród gruntów ornych największy procent stanowi kompleks drugi pszenno-dobry (4163 ha – 64,4%) z dużym udziałem kompleksu pierwszego pszenno-bardzo dobrego (1053 ha – 16,3%) oraz kompleksu czwartego żytniego bardzo dobrego (838 ha – 12,9%). Pozostałe kompleksy zajmują powierzchnie marginalne (6,4%). Wśród użytków zielonych przeważają dwa kompleksy 2z – użytki zielone średnie (70,5%) i 3z – użytki zielone słabe i bardzo słabe (20,2%). Zajmują one powierzchnię gleb torfowych, mułowo-torfowych i mad. Cechą charakterystyczną tych gleb są wadliwe stosunki wilgotnościowe.

Biorąc pod uwagę waloryzację rolniczej przestrzeni produkcyjnej, wyrażoną syntetycznym wskaźnikiem oceny gleb w punktach (ocena warunków agroekologicznych w/g IUNG w Puławach), gmina Mełgiew uzyskała 95,2 punkta. Dla porównania można podać, iż gminy sąsiednie mają nieco gorsze warunki agroekologiczne. Milejów - 77,0, Łęczna - 89,1, Wólka - 86,2, Mełgiew – 90,9, Piasy - 95,0.

Z powyższych danych wynika, iż w gminie Mełgiew występują gleby o wysokich walorach agroekologicznych i użytkowych. Powinny podlegać ochronie przed zmianą sposobu użytkowania na mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Ochrona gleb, z planistycznego punktu widzenia, powinna polegać na oszczędnym gospodarowaniu zasobami gruntowymi najwyższych klas bonitacyjnych, a zwłaszcza dążeniu do koncentracji i zwartości układu osadniczego.

2.3.2.5. Surowce mineralne

Gmina Mełgiew, będąc gminą rolniczą, posiada słabo rozwinięty przemysł wydobywczy z uwagi na ubogą bazę surowcową za wyjątkiem eksploatowanych bogatych złóż gazu i udokumentowanych (w kategorii D) a nieeksploatowanych złóż węgla kamiennego. Spośród pozostałych surowców pod uwagę można brać jedynie margle obszaru prognostycznego Minkowice – Wierzchowiska, które po udokumentowaniu mogą być eksploatowane w większym zakresie. Natomiast kruszywo naturalne i surowce ilaste mają niewielkie znaczenie ze względu na słabą jakość surowca i małe rozprzestrzenienie. Mogą one być eksploatowane na potrzeby lokalne. Torfy udokumentowane, jako złoża perspektywiczne, nie są eksploatowane.

Do złóż o zasobach prognostycznych zalicza się (kategoria D i szacunkowych) złoża torfu w następujących miejscowościach: Trzeszkowice, Lubienice, Janowice, Krzesimów, Minkowice.

Złoża perspektywiczne występują na następujących obszarach:

- Wierzchowiska – Minkowice – utwory kredowe (margle),
- Lubienice – Piotrówek – metan pokładów węgla.

Niezależnie od ww. obszarów występowania złóż (prognostycznych i perspektywicznych) na terenie gminy zostały udokumentowane i są eksploatowane, w utworzonym obszarze górniczym, bogate złoża gazu ziemnego. Wszelkie inwestycje realizowane na obszarze górniczym wymagają uzgodnienia z Okręgowym Urzędem Górniczym w Lublinie. Ponadto dla terenu górniczego niezbędne jest opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego (art. 53 prawa geologicznego i górniczego).

Na terenie gminy Mełgiew znajdują się następujące udokumentowane złoża surowców mineralnych:

- Krzesimów II – złoża kruszywa naturalnego,
- Mełgiew I – złoża kruszywa naturalnego,
- Mełgiew IV – złoża kruszywa naturalnego,
- Mełgiew V – złoża kruszywa naturalnego,
- Mełgiew A GZ 7420 – złoża gazu ziemnego,
- Mełgiew B GZ 7420 – złoża gazu ziemnego.

2.3.2.6. Charakterystyka biotycznych elementów środowiska przyrodniczego

W grupie biotycznych elementów środowiska przyrodniczego omówiono ogólnie szatę roślinną i świat zwierząt. Szczegółową charakterystykę fauny i flory zawiera Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Mełgiew opracowana przez zespół pod kierunkiem prof. Tadeusza Wilgata w 1993 r.

Szata roślinna

Na obszarze gminy szatę roślinną reprezentują: lasy, zbiorowiska roślinności wodnej, szuwarowej torfowiskowej, użytków zielonych, a także drzewa przydrożne, różne formy zieleni ozdobnej towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, zieleń parkowa założenia parkowo-dworskich oraz roślinność użytkowa pól uprawnych i ogrodów. Z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego gminy największą rolę odgrywają lasy, zbiorowiska roślinne towarzyszące dolinom rzecznych i terenom podmokłym oraz parki podworskie.

Lasy, tereny zadrzewione i zakrzewione zajmują powierzchnię 1425 ha, co stanowi 14,9 % powierzchni ogólnej gminy. Jest to wskaźnik sytuujący gminę na poziomie średnim w województwie. Lasy koncentrują się w południowo-wschodniej i północnej części obszaru. Przeważającym typem siedliskowym jest las świeży (L św). Niewielką powierzchnię zajmują olsy (Ol).

Na siedlisku lasu świeżego dominują zbiorowiska: grąd, (na południu i północy gminy), świetlista dąbrowa (tzw. Las Mełgiewski) oraz lasy mieszane sosnowo-dębowe (kompleks leśny w północnej części gminy). W lasach przeważają drzewostany: dąb szypułkowy, grab oraz sosna. W domieszce występują lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata i rzadko dąb czerwony. Cechą charakterystyczną lasów jest juwenalizacja i fructetyzacja. Siedlisko lasu świeżego jest średnio korzystne dla rozwoju wszelkich form turystyki.

Olsy zajmują w gminie powierzchnie marginalne w dolinie Stawek, w pobliżu miejscowości Mełgiew-Lubliniec i niewielki fragment w kompleksie leśnym tzw. Lasu

Mełgiewskiego. Panującym gatunkiem jest tu olsza czarna, rzadziej olsza szara. Pomiędzy olchami występuje wierzba (szara i uszata), kruszyna i kalina. W warstwie krzewów pojawia się bez czarny i czeremcha. W runie dużą rolę odgrywa pokrzywa zwyczajna. Olsy są mało przydatne dla wykorzystania rekreacyjnego i bardzo wrażliwe na zmianę stosunków wodnych.

Lasy na obszarze gminy kwalifikują się do objęcia ochroną jako lasy wodochronne i lasy masowego wypoczynku. W planie zagospodarowania przestrzennego powinny być chronione przed zmianą sposobu użytkowania.

Zbiorowiska wodne roślinności pływającej występują w nielicznych stawach, sadzawkach i rzece Stawek, jej dopływach, a także w zalewie w Krępcu. Zajmują one powierzchnie od kilku do kilkunastu metrów kwadratowych. Znacznie bogatsze pod względem powierzchniowym są zbiorowiska szuwarowe. Wykształciły się wzdłuż brzegów rzeki Stawek i jej dopływów, a także w mniejszych skupiskach w stawach, sadzawkach i oczkach wodnych koło Krępcu. Zbiorowiska roślinności torfowiskowej spotyka się w dolinie Stawek i jej dopływów. Są to zbiorowiska zróżnicowane pod względem socjologicznym i zwykle są przekształcone w wyniku przeprowadzonych melioracji.

Na terenie gminy Mełgiew stwierdzono występowanie 23 gatunków objętych ochroną prawną, 7 gatunków rzadkich w skali regionu lub województwa lubelskiego, 18 gatunków rzadkich lub zagrożonych na obszarze gminy. Dwa spośród nich należą do grupy zagrożonych na terenie Polski. Są to: *Orchis maculata* i *Lathyrus paluster*.

Zdecydowana większość gatunków rzadkich i chronionych występuje w dolinie Stawek, lasach lub oczkach wodnych. Tereny te z różnych względów (przyrodniczych, klimatycznych, gruntowo-wodnych i krajobrazowych) w planie zagospodarowania przestrzennego powinny być chronione przed zabudową.

Świat zwierząt

Gmina Mełgiew o charakterze rolniczym, małej lesistości i słabo wykształconej sieci rzecznej jest uboga pod względem faunistycznym. Jest zróżnicowana ze względu na rozwój układu osadniczego. Część zachodnia, bardziej zurbanizowana stanowiąca strefę podmiejską Świdnika i Lublina, stwarza inne warunki dla rozwoju fauny niż część wschodnia, rolnicza, z uporządkowanym układem osadniczym. Świat zwierząt w części zachodniej jest charakterystyczny dla terenów podmiejskich. Dominują gatunki pospolite zarówno w przypadku fauny kręgowej jak i bezkręgowej. Występują tu trzmiel kamiennik, ogrodowy, rudy, rudoszary, ziemny oraz nie objęte ochroną motyle jak: rusalka, pokrzywnik, drzewoszek, kretnik, osetnik, pawik. Wśród ptaków na terenach rolnych przeważają gatunki wszędobyłskie i pospolite, charakterystyczne dla całej Wyżyny Lubelskiej. Są to między innymi pliszka siwa, pliszka żółta, pokląskwa, trznadel, pierwiosnek, szczygieł, skowronek polny. Nieco bogatsza jest fauna na terenach o zwartej zabudowie (Mełgiew, Krzesimów). Obszarami o podwyższonych walorach faunistycznych są parki podworskie (Mełgiew, Podzamcze, Krzesimów). Na te tereny należy zwrócić szczególną uwagę w planach zagospodarowania przestrzennego, należy je chronić przed zmianą warunków bytowania zwierząt.

W zbiornikach wodnych, zwłaszcza zarastających, występują liczne gatunki płazów. Doliny rzeczne, głównie jednak dolina Stawka, z uwagi na intensywne użytkowanie rolnicze są również ubogie pod względem faunistycznym.

Spośród lasów cenniejszy jest obszar Lasu Mełgiewskiego. Stwierdzono tutaj występowanie następujących gatunków:

- z ptaków - dzięcioł duży, kos, kowalik, kukułka, gęsiorzek, pierwiosnek, pokrzewka czarnołbista, pokrzewka cierniówka, rudzik, trznadel i zięba,
- z bezkręgowców – rusalka pawik, rusalka pokrzywnik, modraszki i trzmiele: rudy, szary i ziemny.

Drugi większy kompleks leśny znajdujący się w rejonie Krzesimowa i Kol. Józefów jest bardziej ubogi w faunę niż Las Mełgiewski. Występują tu gatunki pospolite o małej liczebności.

Jedynym gatunkiem chronionym występującym w parku w Podzamczu jest paż królowej.

Utrzymanie i ewentualne wzbogacenie walorów florystyczno-faunistycznych na obszarze gminy Mełgiew wymaga zachowania warunków siedliskowych w dotychczasowym stanie oraz wzrost lesistości gminy. Szczególnym zagrożeniem dla flory i fauny są zmieniające się stosunki wodne (głównie melioracje), powodujące obniżanie poziomu wód gruntowych.

Rozdziały: szata roślinna i świat zwierząt opracowano na podstawie Inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej przez zespół pod kierunkiem prof. Tadeusza Wilgata.

2.3.3. Obszary i obiekty prawnie chronione

Na obszarze gminy Mełgiew podlegają ochronie prawnej, na mocy Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody, (Dz. U. z 2009 nr 151 poz. 1220 z późniejszymi zmianami), następujące obszary i obiekty.

2.3.3.1. Pomniki przyrody – istniejące

- wiąz o obwodzie pnia 410 cm, Nadleśnictwo Świdnik, Obręb Świdnik, oddział 41 c,
- dąb szypułkowy o obwodzie pnia 500 cm, park w Krzesimowie,
- dąb szypułkowy o obwodzie pnia 420 cm, park Państwowego Domu Pomocy Społecznej w Krzesimowie,
- 9 lip drobnolistnych o obwodach pnia 300, 350, dwie po 380, 430, 450, 480, 510, 570, park Państwowego Domu Pomocy Społecznej w Krzesimowie,
- grusza o obwodzie 260 cm w Mełgwi II,
- trzy dęby o obwodzie 417 do 430 cm przy leśniczówce w Mełgwi,
- wierzba biała o obwodzie pnia 450 cm, Nadleśnictwo Świdnik.

Drzewa stanowiące pomniki przyrody podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu, o ile nie stanowi to zagrożenia dla ludzi i mienia. W odniesieniu do pomników przyrody obowiązują zakazy zawarte w art. 45 cytowanej wyżej ustawy.

2.3.3.2. Pomniki przyrody – projektowane

W wyniku waloryzacji przyrodniczej obszaru gminy przeprowadzonej w Inwentaryzacji przyrodniczej wytypowano do objęcia ochroną prawną jako pomniki przyrody następujące drzewa:

- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – Janowice koło krzyża, wys. ok. 25 m, obwód 3,00 m,
- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – kol. Józefów koło krzyża, wys. ok. 25m, obwód 3,20m,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – Psia Górka, wys. ok. 30 m, obw. – 3,10 m,
- Wierzba biała (*Salix alba*) – Psia Górka w pobliżu młyna, wys. ok. 15 m, obw. 4 m,
- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – przy szosie w Piotrkówku, trzy lipy o obwodach: 4,00 m, 5,00 m, 3,00 m,
- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – przy szosie w Piotrkówku, dwie lipy o obwodach: 4,10 m i 4,06 m,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – stacja kolejowa w Minkowicach, dwa dęby o obwodach 2,10 m i 2,25 m,
- Jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) – stacja kolejowa w Minkowicach, dwa jesiony o obwodach: 2,15 m i 2,85 m,
- Topola biała (*Populus alba*) – droga przy parku, Mełgiew Podzamcze, wys. 30 m, obwód 4,50 m,
- Wierzba biała (*Salix alba*) - droga przy parku, Mełgiew Podzamcze, wys. ok. 20 m, 2 okazy, obwód: 5,35 i 5,30 m,
- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – park Mełgiew Podzamcze, aleja lipowa, obwód od 2,40 m do 3,50 m,
- Topola czarna (*Populus nigra*) – nad zalewem w Krępcu, wys. ok. 30 m, obwód 5,75m,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – park przy zalewie w Krępcu, obwód 3,80 m,
- Wierzba krucha (*Salix fragilis*) – Mełgiew, przy szosie w pobliżu przejazdu kolejowego,
- Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – wieś Dominów,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – wieś Dominów, obwód 4,65 m,
- Jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) – wieś Dominów, trzy drzewa,
- Grusza pospolita (*Pirus communis*) – przystanek PKP w Dominowie, wys. ok. 10 m, obwód 2,30 m,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – północny skraj Lasu Mełgiewskiego, Dominów, obwód 3,20 m, obok dąb o obwodzie 2,50 m,
- Dęby szypułkowe (*Quercus robur*) – w pobliżu leśniczówki w Mełgwi Podzamcze, obwód: 3,90 m, 3,60 m, 3,70 m,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) – skraj Lasu Mełgiewskiego od strony Nowin, obwód 3,20 m.

2.3.3.3. Strefa ochronna Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego

Północno-wschodni fragment gminy Mełgiew, od ujścia cieku spod Lubieńca do granic gminy, współtworzy otulinę Parku. Na obszarze gminy zajmuje ona powierzchnię 10 ha. Otulina ma zabezpieczać właściwe funkcjonowanie przyrody w Nadwieprzańskim Parku Krajobrazowym. Na obszarze otuliny w planach zagospodarowania przestrzennego należy:

- chronić tereny przed zmianą stosunków wodnych i rzeźby terenu,
- wykluczyć inwestycje produkcyjno-usługowe zaliczane do przedsięwzięć mających znacząco oddziaływać na środowisko,
- wykluczyć lokalizacje ośrodków chowu, hodowli – posługujących się metodą bezściółkową.

Najwłaściwszym sposobem zagospodarowania otuliny Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Mełgiew jest utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu.

2.3.3.4. Czerniejowski Obszar Chronionego Krajobrazu (OCK)

W granicach gminy znajduje się północno-wschodni fragment Czerniejowskiego OCK o powierzchni około 100 ha. W jego granicach obowiązują ustalenia zawarte w Rozporządzeniu Nr 40 Wojewody Lubelskiego z dnia 17 lutego 2006 w sprawie Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego Nr 65, poz. 1225 z dnia 31 marca 2006

Na terenie Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje:

- szczególna dbałość o estetykę krajobrazu, w tym:
 - ochrona punktów i panoram widokowych,
 - ochrona naturalnego krajobrazu dolin rzecznych i zbiorników wodnych,
 - ochrona krajobrazu naturalnych ekosystemów,
- szczególna dbałość o harmonię użytkowania gospodarczego z wartościami przyrodniczo krajobrazowymi,
- wymóg zachowania przestrzennej zwartości oraz przestrzennych powiązań pomiędzy obszarami o wysokiej aktywności biologicznej.

Na terenie Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu:

- wprowadza się zakaz lokalizowania inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska z wyjątkiem gazociągów,
- ustanawia się obowiązek każdorazowego uzyskania opinii Dyrektora Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych w sprawach:
 - lokalizacji inwestycji przemysłowych i usługowych mogących pogorszyć stan środowiska,
 - dokonywania zmian stosunków wodnych,
 - projektów zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

- budowania lub rozbudowy obiektów istotnie zmniejszających walory przyrodnicze i krajobrazowe,
- lokalizowania kopalni surowców mineralnych.

2.3.3.5. Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Lubieniec”

Do objęcia ochroną, jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy, wskazuje się fragment dolinki cieku Lubieniec od ujścia do rzeki Stawek po drogę polną Lubieniec – Piotrówek. Przedmiotem ochrony jest malownicza dolinka wcięta w podłoże na głębokość około 15 m, z kaskadowo usytuowanymi stawami, stwarzająca wyjątkowy krajobraz z terenie równinnym. Do czasu ustanowienia formy ochrony prawnej na omawianym terenie obowiązują zakazy zawarte w art. 45 ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 nr 151 poz. 1220 z późniejszymi zmianami).

2.3.3.6. Projektowana strefa ochrony źródłiskowej w Krępcu

Przedmiotem ochrony jest część zlewni występujących tu źródeł na odcinku do rzeki Stawek. Utworzenie strefy ochronnej ma na celu wyodrębnienie kompleksu najwydajniejszych źródeł na pograniczu Wyniosłości Giełczewskiej i Równiny Łuszczowskiej. Pomimo, iż źródła leżą w strefie ochronnej ujęcia wody w Wierzchowiskach w projektowanej strefie ochrony źródłiskowej należy:

- wykluczyć lokalizacje ujęć wody oraz zrzuty ścieków,
- wykluczyć lokalizacje wszelkich form składowania odpadów i wylewisk nieczystości,
- wprowadzić zakaz przekształcania wypływów bez zgody wojewódzkiego konserwatora przyrody,
- wprowadzić zakaz lokalizacji wszelkich form zabudowy kubaturowej.

Niezależnie od tego niezbędna jest dbałość o nisze źródłiskowe oraz zabezpieczenie ich przed wszelkiego rodzaju zanieczyszczeniami.

2.3.3.7. Strefa ochronna ujęcia wody podziemnej „Wierzchowiska”

Przedmiotem ochrony jest obszar wskazany w Rozporządzeniu Nr 20/2013 Dyrektora regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 7 listopada 2013 r., na obszarze tym obowiązują ustalenia zgodnie z w/w rozporządzeniem.

2.3.4. Ocena stanu sanitarnego środowiska

O stanie środowiska w aspekcie sanitarnym, decyduje wyposażenie obszaru w infrastrukturę techniczną, służącą ochronie środowiska, zanieczyszczenia transgraniczne oraz większość wszelkiego rodzaju emisji z zakładów rozmieszczonych na terenie gminy. Głównym problemem w gminie Mełgiew jest brak kanalizacji sanitarnej. Ścieki komunalne i gospodarskie gromadzone są w szambach lub odprowadzane bezpośrednio do gruntu lub wód powierzchniowych. Skutkuje to ponadnormatywnym zanieczyszczeniem wód Stawka. Ponadto rzeka przejmuje ścieki z WSK odprowadzane rowem z Franciszkowa oraz okresowo zrzucane ścieki deszczowe ze Świdnika rowem melioracyjnym. Stawek prowadzi wody w II

klasie czystości do ujścia ścieków z Franciszkowa. Na pozostałym odcinku nie odpowiada normom. Najczęściej przekraczane są normy dla: fosforu ogólnego, fosforanów, azotu azotynowego, miana Coli. Szczególnym zagrożeniem dla wód powierzchniowych Stawka i jego dopływów, jest zabudowa zagrodowa rozmieszczona wzdłuż doliny rzeki (Minkowice, Mełgiew, Krzesimów, Trzeszkowice, Psia Górka).

Przy istniejącym związku hydraulicznym wód czwartorzędowych, trzeciorzędowych i kredowych, zanieczyszczone wody Stawka są potencjalnym źródłem zagrożeń dla wód podziemnych. Ponadto dużym zagrożeniem dla wód podziemnych są dzikie wysypiska, usytuowane najczęściej w wyrobiskach poeksploatacyjnych surowców mineralnych i w lasach. Ochrona wód podziemnych przed degradacją jest zagadnieniem niezwykle istotnym z uwagi na fakt, iż na obszarze gminy istnieje ujęcie wody w Wierchowiskach. Zaspakaja ono potrzeby komunalne Świdnika i częściowo gminy Mełgiew. Dla ujęcia wyznaczona została strefa ochrony pośredniej zgodnie z Rozporządzeniem Nr 20/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 7 listopada 2013 r. Na jej obszarze największym zagrożeniem dla wód podziemnych są ścieki z gospodarstw rolnych, a zwłaszcza gnojowniki.

Stan higieny atmosfery na obszarze gminy nie budzi zastrzeżeń w odniesieniu do obowiązujących norm w tym zakresie. Wynika to z faktu, iż na terenie gminy nie ma istotnych źródeł emisji poza tzw. niską emisją z drobnych zakładów rzemieślniczo-produkcyjnych, użyteczności publicznej i gospodarstw domowych. Warto podkreślić, iż w ostatnich latach znacznie rozbudowana została sieć gazowa. Skutkuje to znacznym ograniczeniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Przy znacznym udziale wiatrów z sektora zachodniego pewien wpływ na stan higieny atmosfery mają emisje z emitorów w Świdniku (WSK) i Lublina (dawne FSC). Ich wpływ nie jest jednak zdefiniowany, i jak należy przypuszczać, nie ma istotnego znaczenia na ogólny stan higieny atmosfery w gminie.

Stopień obciążenia środowiska hałasem w gminie również nie budzi zastrzeżeń. Hałas drogowy (od środków komunikacji), przy stosunkowo małym natężeniu ruchu, nie przekracza dopuszczalnych norm. Hałas drogowy, niestety, wykazywać będzie tendencję wzrostową w miarę rozwoju motoryzacji i przyrostu ciężkiego ruchu samochodowego. Przez obszar gminy przebiega linia kolejowa relacji Lublin – Chełm. Hałas kolejowy wykazuje przekroczenia dopuszczalnych norm w odległości do 100 m od toru szlakowego. Zagroza on niewielkiej liczbie mieszkańców w rejonie Minkowic. Hałas przemysłowy praktycznie zamyka się w granicach działek, na których zlokalizowane są zakłady produkcyjno-rzemieślnicze.

Oceniając stan sanitarny środowiska nie można pominąć zagrożeń wynikających z promieniowania elektromagnetycznego linii wysokiego napięcia oraz strefy bezpieczeństwa od gazociągów wysokoprężnych.

Zastrzeżenia budzi stan sanitarny lasów w aspekcie ich zaśmiecania. Dzikie wysypiska znajdują się przeważnie na obrzeżach lasów oraz przy drogach leśnych.

Ogólnie można przyjąć, iż stan sanitarny środowiska nie budzi poważniejszych zastrzeżeń.

2.3.5. Ocena odporności środowiska na degradację

Pod pojęciem odporności na degradację, najogólniej ujmując, należy rozumieć podatność środowiska na degradujące czynniki zewnętrzne. Jest więc ona wypadkową naturalnej odporności i skali antropopresji. Naturalną odporność środowiska na degradację określa wrażliwość jego poszczególnych komponentów, głównie jednak: hydrosfery,

pedosfery i biosfery. Z jednej strony stanowią one walory przyrodnicze obszaru, z drugiej zaś determinują sposób zagospodarowania i użytkowania terenów. Należy podkreślić, iż tereny o wysokich walorach przyrodniczych charakteryzują się jednocześnie dużą odpornością na degradujące czynniki zewnętrzne.

2.3.5.1. Odporność gleb na degradację

Odporność gleb na degradację rozpatrywana jest w dwóch kategoriach: odporności geochemicznej – wynikającej z fizycznych i chemicznych właściwości gleb wykształconych w dotychczasowych procesach glebotwórczych i odporności biogeochemicznej rozumianej jako odporność środowiska glebowo-roślinnego.

Nie wnikając w złożoność procesów powodujących degradację gleb, ową odporność należy rozumieć jako zdolność do zapewnienia roślinom ciągłości wegetacji w warunkach różnych presji. Na terenie gminy Mełgiew przeważają gleby wysokich klas bonitacyjnych, które współtworzą wysokiej jakości kompleksy przydatności rolniczej. Wynika stąd, iż w skali 10 stopniowej, odporność gleb osiąga wartość 7-8 punktów. Charakteryzują się dużą odpornością na zmianę stosunków wodnych i zanieczyszczenia typu przemysłowego. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż gmina leży w strefie podmiejskiej Lublina, najbardziej istotna jest odporność pokrywy glebowej na presję urbanizacyjną i wszelkiego rodzaju inżynierskie prace ziemne. Prace te prowadzone w nieodpowiedni sposób mogą przyczynić się do wzrostu dynamiki procesów rzeźbotwórczych i erozji. Biorąc za punkt odniesienia potrzeby rozwojowe gminy należy podkreślić, iż niezależnie od wrażliwości gleb na degradację, wypadać one będą z produkcji rolnej w zależności od tempa procesów inwestycyjnych i zgody resortu na wyłączenia gleb z produkcji rolniczej. Świadomość dobrych gleb i dużej ich odporności na czynniki degradujące powinna skutkować dużą powściągliwością w gospodarowaniu zasobami glebowymi. Z rolniczego punktu widzenia istotny wpływ na skalę odporności gleb ma kultura rolna. Przy wysokiej kulturze rolnej nawet gleby słabsze charakteryzują się lepszym plonowaniem (poprawą żyzności), a tym samym wyższą odpornością na pozarolnicze czynniki degradujące. Natomiast przy zaniedbaniach pielęgnacyjnych (uprawowych) nawet gleby o wysokiej odporności mogą tracić swoje naturalne właściwości. Warto podkreślić, iż gleby są komponentem środowiska przyrodniczego, podlegającym bardzo wolno, procesom degradującym, ale jednocześnie jeszcze wolniej reagują na działania zmierzające do przywracania utraconych walorów.

Z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego, jak już wcześniej wspomniano, najistotniejsze znaczenie ma jednak presja urbanizacyjna, ponieważ powoduje trwały ubytek powierzchni biologicznie czynnej, kosztem rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Największą dynamiką urbanizacyjną zagrożone są zachodnie rejony gminy. Na obszarze gminy nie występują istotne zagrożenia gleb, powodujące degradację rolniczej przestrzeni produkcyjnej, poza wspomnianą urbanizacją oraz ewentualnym obniżaniem poziomu wód gruntowych (melioracje odwadniające). Natomiast niezwykle istotnym czynnikiem degradacji gleb jest erozja. Na terenie gminy erozją zagrożonych jest ponad 30% gleb.

2.3.5.2. Odporność szaty roślinnej na degradację

Odporność szaty roślinnej rozważa się w dwóch aspektach: odporność na czynniki degradujące typu antropogenicznego (głównie przemysłu, rekreacji, chemizacji, zmiany stosunków wodnych) i odporność na degradujące działania szkodników, chorób i innych czynników pochodzenia naturalnego wynikających z osłabienia biosfery.

Ujemne oddziaływanie czynników degradujących (przemysłowych, rekreacyjnych i komunikacyjnych) koncentruje się głównie na drzewostanach i runie. Najmniej odporne na degradację są drzewostany iglaste, głównie sosna. Odporność siedlisk leśnych na degradację określono na podstawie żyzności siedlisk, której pochodną jest odporność na degradację typu rekreacyjnego. Do siedlisk najbardziej odpornych zalicza się las jesionowy, las świeży i las wilgotny. Las mieszany i las mieszany wilgotny charakteryzują się średnią odpornością, a bór mieszany małą odpornością. Najmniejszą odporność ma bór suchy i bór świeży.

Na obszarze gminy Mełgiew dominującym siedliskiem jest las świeży z nieznacznym udziałem olsu. Zgodnie w Wytoczniach rekreacyjnego zagospodarowania lasów (wydanymi przez Naczelną Zarząd Lasów Państwowych w 1986 r.) jest to siedlisko o najwyższej przydatności dla rekreacji. Wartość tę obniża klasa wiekowa drzewostanów. Pojemność rekreacyjna lasu określa natężenie ruchu rekreacyjnego w terenie odpowiednio zagospodarowanym, który nie powoduje negatywnych zmian w środowisku przyrodniczym i nie ogranicza walorów wypoczynku. W lesie niezagospodarowanym rekreacyjnie, pojemność rekreacyjna odpowiada naturalnej chłonności i wynosi maksymalnie 4 osobo/godziny na 1 ha na 1 dobę. Aby lasy nie podlegały degradacji w wyniku intensywnego ruchu rekreacyjnego należy je odpowiednio zagospodarować. Wówczas możliwa będzie penetracja turystyczna bez szkody dla środowiska leśnego na poziomie 32 osób na 1 ha i na 1 dobę, dla drzewostanów w VI klasie wieku. Minimalny wskaźnik wynosi 16 osób na 1 ha i na 1 dobę dla drzewostanów w III klasie wieku (60 lat). Przekroczenie ustanowionych wskaźników chłonności powodować będzie sukcesywną degradację lasów.

Odporność lasów na presję rekreacyjną jest istotnym wskaźnikiem ich zagospodarowania rekreacyjnego. Jest to niezwykle ważny problem w sytuacji gdy lesistość gminy nie przekracza 15% i daleko odbiega od średniej lesistości województwa. Inne czynniki degradujące, naturalne i antropogeniczne leżą poza sferą działań planistycznych i powinny być regulowane przez właściwą gospodarkę leśną i działania administracyjno-prawne. Wzmoczonej presji rekreacyjnej należy się spodziewać w Lesie Mełgiewskim. Olsy, z uwagi na siedlisko wilgotne, nie powinny być zagospodarowywane rekreacyjnie.

2.3.5.3. Odporność wód na degradację

Odporność hydrosfery na degradację jest jednym z podstawowych wskaźników określających możliwość wykorzystania i zagospodarowania środowiska wodnego i środowiska w ogóle. Woda, jako labilny komponent środowiska przyrodniczego, jest podatna na zanieczyszczenia i charakteryzuje się dużą dynamiką ich rozprzestrzeniania. Duża wrażliwość wód na degradację idzie w parze ze stosunkowo wysokimi możliwościami regeneracji po wyeliminowaniu źródła degradacji, ponieważ wody mają naturalne właściwości do samooczyszczania się.

O odporności środowiska wodnego na degradację w głównej mierze decydują:

- wielkość przepływu i stan uregulowania koryta rzecznego,
- pojemność zbiorników wodnych,
- prędkość wymiany wody w zbiornikach,
- stan obudowy biologicznej koryt rzecznych i zbiorników wodnych,
- głębokość zalegania wód podziemnych,
- związek hydrauliczny wód powierzchniowych z wodami podziemnymi,
- stopień przepuszczalności,

- ładunki zanieczyszczeń odprowadzane do wód i gruntu.

Przy małej wodności rzek, a zwłaszcza Stawka, i stosunkowo małym spadku, wody płynące mają bardzo małą zdolność do samooczyszczania się. Jest to jednoznaczne z małą odpornością na czynniki degradujące. Fakt, iż wody Stawka są zanieczyszczone ponadnormatywnie, świadczy o tym, że odprowadzane ładunki zanieczyszczeń do wód przekraczają naturalne zdolności rzek do samoregeneracji. Przy tak małym przepływie, jaki ma Stawek (56 dcm³/s), praktycznie nie jest on w stanie przyjąć nawet niewielkich ładunków zanieczyszczeń z układu osadniczego. Należy pamiętać, iż poza ściekami bytowymi i gospodarskimi wody rzek przyjmują duży ładunek zanieczyszczeń w postaci spływów nawozowych z pól i spłukiwanych środków ochrony roślin.

Istniejący związek hydrauliczny wód powierzchniowych z wodami podziemnymi świadczy o dużej wrażliwości wód kredowych na czynniki degradujące, ponieważ zanieczyszczenia powierzchniowe mogą łatwo przenikać do zasobów wód podziemnych. Dobra jakość wód podziemnych, czerpanych dla potrzeb komunalnych, z jednej strony może świadczyć o braku istotnych zagrożeń, z drugiej zaś nie może osłabiać rygorów ochrony sanitarnej tych wód. Należy podkreślić, iż wody podziemne mają minimalne zdolności do samooczyszczania się. Wprowadzone do nich zanieczyszczenia mogą długo krążyć w szczelinowo-warstwowym systemie wód podziemnych.

Wrażliwość środowiska wodnego na zanieczyszczenia, a także zły stan sanitarny wód powierzchniowych, w sposób jednoznaczny określają priorytety w zagospodarowaniu przestrzennym gminy – porządkowanie gospodarki wodnej, głównie realizacja kanalizacji sanitarnej. Przy małej wodności rzek realizowane w przyszłości oczyszczalnie ścieków muszą charakteryzować się wysokimi parametrami redukcji zanieczyszczeń.

2.3.6. Ocena fizjograficznych warunków rozwoju gminy

Do podstawowych kryteriów oceny fizjograficznych warunków rozwoju gminy Melgiew należą: rzeźba terenu (jej charakter i cechy morfometryczne), warunki gruntowo-wodne (geologiczno-inżynierskie) i warunki klimatu lokalnego. Z fizjograficznego punktu widzenia mniejsze znaczenie mają kryteria glebowe, ponieważ rozwój przestrzenny jest procesem naturalnym i obiektywnie postępującym niezależnie od walorów przyrodniczych i użytkowych gleb. W warunkach gminy położonej w strefie podmiejskiej, a takie spełnia gmina Melgiew, decydujące znaczenie ma układ funkcjonalno-przestrzenny oraz krystalizująca ten układ zaprojektowana i istniejąca infrastruktura techniczna. W warunkach ogromnej presji urbanizacyjnej, najważniejszym problemem jest podporządkowanie dalszego rozwoju przestrzennego gminy – w pierwszej kolejności – dla potrzeb mieszkańców i rozwoju funkcji pozwalających i wspomagających postępującą restrukturyzację rolnictwa.

Morfologia i cechy morfometryczne terenu na obszarze gminy, generalnie są korzystne dla rozwoju wszelkich form zagospodarowania, zarówno rolniczego jak i poza rolniczego. Stosunkowo małe deniwelacje za wyjątkiem stref zboczowych Stawka w rejonie Melgwi, poza rygorami krajobrazowymi, nie stwarzają istotnych ograniczeń dla posadawiania obiektów kubaturowych. Duże spadki terenu występują głównie w rejonie Dominowa i Melgwi. Z uwagi na ukształtowanie terenu w tych właśnie rejonach, przeważa południowa i zachodnia ekspozycja terenu. Optymalne warunki solarne występują na stokach południowych. Pozostały obszar gminy nie posiada zdecydowanie wykształconych ekspozycji terenu.

Podobnie jak rzeźba terenu, korzystne są również uwarunkowania geologiczno-inżynierskie dla posadawiania różnych form zabudowy kubaturowej. Występujące w podłożu

skały węglanowe, jak i późniejsze osady czwartorzędowe stanowią dobre, nośne podłoże budowlane. Na obszarach wierzchowinowych i powyżej terasy zalewowej panują również korzystne warunki wodne ze względu na głęboko zalegający poziom wód gruntowych. Natomiast mało korzystne i niekorzystne warunki gruntowo-wodne występują w dnach dolin Stawka i jego dopływów. Zalegające w podłożu grunty organiczne, torfy i namuły z płytko zalegającym poziomem wód gruntowych nie sprzyjają rozwojowi zabudowy kubaturowej. Ponadto dna dolin rzecznych charakteryzują się niekorzystnymi warunkami klimatu lokalnego (podwyższona wilgotność powietrza, zastoisko mas chłodnego powietrza, inwersje termiczne, mgły i opary). Z powyższych względów dna dolin rzecznych powinny być wyłączone z zabudowy mieszkaniowej. Niezależnie od tego również względy ekologiczne (dna dolin rzecznych są korytarzami ciągłości systemów przyrodniczych) wykluczają zabudowę kubaturową z den dolin rzecznych.

Niekorzystne warunki klimatyczne i w mniejszym stopniu gruntowe (deluwia) występują w dnach suchych dolin. One również powinny być wyłączone z zabudowy kubaturowej. Ze szczególnym naciskiem należy podkreślić fakt, iż dna suchych dolin są miejscami skoncentrowanego spływu wód opadowych i również z tego powodu powinny być wolne od zabudowy. Nagromadzenie suchych dolin występuje głównie po stronie wschodniej doliny rzeki Stawek w rejonie Mełgwi.

Dla oceny klimatu lokalnego istotne znaczenie ma przewietrzanie. Wiąże się ono z głównymi kierunkami nawiewu oraz rozmieszczeniem źródeł emisji w stosunku do przeważających kierunków wiatru. Gmina Mełgiew, pomimo iż przylega bezpośrednio do granic administracyjnych Świdnika, z uwagi na przeważające kierunki wiatru (południowo-zachodnie i zachodnie) leży częściowo poza główną strefą emisji zanieczyszczeń emitowanych przez źródła wysokie Świdnika i Lublina.

Warto podkreślić, iż terenami o bardzo korzystnych warunkach bioklimatycznych są strefy przyleśne, a zwłaszcza położone po stronie zawietrznej (oddziaływanie eterycznych olejków bakteriobójczych emitowanych głównie przez drzewa iglaste). Ponadto wiatry zachodnie i południowo-zachodnie przenoszą czyste powietrze z Lasu Szpitalnego nad obszar gminy Mełgiew.

Reasumując można stwierdzić, iż w gminie Mełgiew występują korzystne warunki fizjograficzne (poza dnami dolin rzecznych, suchymi dolinami i skarpami) dla dalszego jej rozwoju przestrzennego. Rozwój jej powinien być podporządkowany jednak innym rygorom formalno-prawnym i krajobrazowym, obowiązującym na obszarze gminy na mocy ustaw szczególnych.

2.3.7. Ocena dotychczasowego rozwoju gminy na tle uwarunkowań przyrodniczych i zasobów środowiska przyrodniczego

Dotychczasowy rozwój przestrzenny gminy Mełgiew, rozpatrywany w kontekście uwarunkowań przyrodniczych i zasobów środowiska przyrodniczego, generalnie należy ocenić jako zgodny z wymogami ochrony i kształtowania środowiska. Dotyczy to zarówno kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej z wykorzystaniem predyspozycji przyrodniczych terenów jak i ochrony najcenniejszych walorów środowiska przyrodniczego. Analizując lokalizacje podstawowych funkcji (mieszkalnictwa, miejsca pracy, usługi) należy podkreślić, iż ich rozmieszczenie nie stwarza wzajemnych kolizji funkcjonalno-przestrzennych. Na obszarze gminy nie powstały inwestycje zagrażające w sposób istotny środowisku przyrodniczemu.

Z przyrodniczego, a także funkcjonalnego punktu widzenia, ważna jest zwartość układu osadniczego. Ułatwia ona, przede wszystkim, wyposażenie wsi w infrastrukturę techniczną i wpływa korzystnie na ekonomikę jej funkcjonowania. Wychodząc z założenia, iż presja urbanizacyjna w strefie podmiejskiej Świdnika i Lublina jest zjawiskiem obiektywnie postępującym, należy stwierdzić iż stanowi ona główne źródło zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, a zwłaszcza dla krajobrazu rolniczego gminy. W zachodniej części gminy Minkowice, Krępiec i Janowice, a także Podlipie i Krzesimów w północnych rejonach gminy, charakteryzują się zabudową rozproszoną, kolonijną. Jest ona trudna do objęcia kanalizacją sanitarną, a tym samym stanowi potencjalne źródło zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych. Należy podkreślić, iż zabudowa rozproszona głównie miejscowości Krępiec i Minkowice leży w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody w Wierzchowiskach. Przy braku kanalizacji sanitarnej w tych miejscowościach stwarza ona dodatkowe zagrożenia dla zasobów wód podziemnych, czerpanych dla potrzeb komunalnych Świdnika i częściowo gminy Mełgiew.

Przy bardzo małej lesistości i dobrych glebach, postępująca urbanizacja, zwłaszcza zachodnich rejonów gminy, powoduje trwały ubytek powierzchni biologicznie czynnej. Proces ten uszczupla rolniczą przestrzeń produkcyjną, wyłączając z użytkowania rolniczego gleby wysokich klas bonitacyjnych. W odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej, poza rolniczej, jest to ewidentny skutek postępującej urbanizacji.

Za sukces z przyrodniczego punktu widzenia, należy uznać ochronę lasów i dna doliny Stawek przed zabudową. Są to obszary o podwyższonym potencjale ekologicznym i zapewniają gminie przyrodnicze powiązania przestrzenne z terenami otaczającymi.

Analizując dotychczasowy rozwój infrastruktury technicznej, należy podkreślić ogromne zaniedbania w wyposażeniu wsi w kanalizację sanitarną. Zwodociągowanie wsi spowodowało wzrost zużycia wody, co przy słabym poziomie realizacji kanalizacji sanitarnej stwarza potencjalne zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych. Te ostatnie wymagają szczególnej ochrony z uwagi na dwa ujęcia wody w Wierzchowiskach. Ustanowione strefy ochrony pośredniej ujęć wody podlegają szczególnym rygorom ochronnym. Dla tych terenów w pierwszej kolejności należy przewidzieć budowę kanalizacji sanitarnej. Natomiast postępujący proces gazyfikacji należy uznać za sukces z punktu widzenia redukcji zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery. Jest to również sukces z punktu widzenia poprawy jakości życia mieszkańców.

2.3.8. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej

Dla cieków przepływających przez teren gminy nie sporządzono map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz studium ochrony przeciwpowodziowej, w związku z tym nie występują obszary definiowane w ustawie Prawo wodne (Dz. U. 2017 poz. 1566 ze zm.) jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i obowiązujące na nich zakazy wynikające z ww. ustawy.

2.4. Uwarunkowania kulturowe

2.4.1. Najstarsze ślady osadnictwa

Obszar gminy Mełgiew objęty został badaniami powierzchniowymi Archeologicznego Zdjęcia Polski (AZP) na obszarach oznaczonych 77-83, 77-84, 78-83 i 78-84.

Na ww. obszarach zarejestrowane zostały następujące stanowiska archeologiczne, dokumentujące osadnictwo od epoki kamiennej i mezolitu – po okres nowożytny:

Tabela: Wykaz stanowisk archeologicznych na terenie gminy Melgiew, woj. lubelskie

miejsowość	obszar AZP	nr stanowiska w miejscowości	nr stanowisk na obszarze	materiał kulturowy, kultura, okres
Jacków	78-83	1	4	ślad osadniczy, (?)
	78-83	2	16	ślad osadn., wczesny neolit
	78-83	3	17	ślad osadn., kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, neolit
	78-83	4	18	osada (?), kultura pucharów lejkowatych, neolit
	78-83	5	19	osada (?), wczesny brąz
	78-83	6	23	osada, kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (?), neolit ślad osadn., wczesny brąz ślad osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	7	24	ślad osadn., wczesny brąz
	78-83	8	25	osada, kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (?)/kultura pucharów lejkowatych (?), neolit osada, kultura amfor kulistych, schyłkowy neolit osada, wczesny brąz
	78-83	9	26	ślad osadn., (?)
Janowice	77-83	1	1	ślad osadn., wczesne średniowiecze VIII-X w. obozowisko, (?)
	77-83	2	2	osada, wczesne średniowiecze XII-XIII w.
	77-83	3	3	kurhan (?), (?)
	77-83	4	4	osada, Chłopice-Vesele, wczesny okres epoki brązu
	77-83	5	5	osada, wczesne średniowiecze IX w.
	77-83	6	6	osada, wczesne średniowiecze X-XI w.
	77-83	7	7	ślad osadn., średniowiecze XIII-XIV w.
	77-83	8	8	ślad osadn., wczesne średniowiecze VII-VIII w.
Kol. Krępiec Nowy	78-83	1	36	ślad osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	2	37	ślad osadn., (?)
	78-83	3	40	ślad osadn., kultura świderska, paleolit schyłkowy ślad osadn, wczesne średniowiecze
	78-83	4	41	ślad osadn., (?)
	78-83	5	42	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-83	6	45	ślad osadn., kultura łużycka (?), epoka brązu ślad osad., (?)

	78-83	7	46	osada, wczesne średniowiecze
	78-83	8	47	śląd osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	9	48	osada (?), wczesne średniowiecze VIII-X w.
	78-83	10	49	śląd osadn., (?) osada, wczesne średniowiecze VIII-X w.
Kol. Minkowice	78-83	1	52	śląd osadn., późne średniowiecze
	78-83	2	53	śląd osadn., wczesny brąz śląd osadn., (?)
	78-83	3		śląd osadniczy, wczesne średniowiecze
Kolonia Krzesimów	77-84	1	61	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych, neolit
	77-84	2	62	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona śląd osadn., wczesne średniowiecze
	77-84	3	63	osada, kultura pucharów lejkowatych, neolit śląd osadn., wczesne średniowiecze
	77-84	4	64	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	5	65	osada, kultura pucharów lejkowatych, neolit
	77-84	6	66	osada, wczesne średniowiecze VIII-IX w.
	77-84	7	67	śląd osadn., wczesny okres epoki brązu śląd osadn., kultura łużycka, epoka brązu
	77-84	8	68	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona osada, wczesne średniowiecze
	77-84	9	69	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	10	70	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona osada, wczesne średniowiecze VIII-IX w.
Krępiec	78-83	1	31	osada (?), wczesne średniowiecze
	78-83	2	32	śląd osadn., późne średniowiecze
	78-83	3	33	obozowisko (?), mezolit
	78-83	4	34	śląd osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	5	35	osada, wczesne średniowiecze śląd osadn., (?)
	78-83	6	38	śląd osadn., wczesne średniowiecze VIII-X w.
	78-83	7	39	osada, wczesne średniowiecze X-XI w.
Krzesimów	77-84	1	48	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	2	49	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	3	58	śląd osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	4	71	osada, neolit śląd osadn., wczesny okres epoki brązu

	77-84	5	72	osada, kultura pucharów lejkowatych, neolit ślad osadn., wczesny okres epoki brązu ślad osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	6	73	ślad osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona osada, wczesne średniowiecze
	77-84	7	74	osada, wczesny okres epoki brązu
	77-84	8	75	ślad osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	9	76	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych, neolit ślad osadn., wczesny okres epoki brązu
Lubieniec	77-84	1	50	ślad osadn., kultura starożytna, chronologia nieokreślona
	77-84	2	51	osada, kultura łużycka, epoka brązu-epoka żelaza (Ha) ślad osadn., kultura przeworska, okres wczesno-rzymski
Mełgiew	78-83	1	1	ślad osadn., (?)
	78-83	2	2	ślad osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	3	5	ślad osadn., kultura ceramiki sznurowej, późny neolit
	78-83	4	6	ślad osadniczy, (?)
	78-83	5	7	ślad osadniczy, (?)
	78-83	6	8	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych, neolit
	78-83	7	12	ślad osadn. (?) ślad osadn., wczesne średniowiecze
	78-83	8	13	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-83	9	14	ślad osadn., (?)
	78-83	10	15	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-83	11	20	osada, wczesne średniowiecze XI-XIII w.
	78-83	12	21	osada, wczesne średniowiecze
	78-83	13	22	osada, wczesne średniowiecze XI-XIII w. ślad osadn., późne średniowiecze
	78-83	14	50	ślad osadn., późne średniowiecze
	78-83	15	9	ślad osadn., kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, neolit
	78-83	16	10	ślad osadn., (?)
	78-83	17	11	ślad osadn., (?)
	78-83	18	51	ślad osadn., kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, neolit ślad osadn., kultura łużycka, epoka brązu
	77-83	19	9	ślad osadn., średniowiecze
	77-83	20	10	ślad osadn., wczesny okres epoki brązu
	78-83	21	3	ślad osadn., wczesny okres epoki brązu
	77-83	21	11	ślad osadn., wczesny okres epoki brązu

	77-83	22	12	osada, wczesny okres epoki brązu ślad osadn., średniowiecze XIV w. ślad osadn., (?)
	77-83	23	13	osada, wczesny okres epoki brązu osada, średniowiecze XIII-XIV w.
	77-83	24	14	osada, wczesny okres epoki brązu osada, kultura łużycka osada, okres wczesno-rzymski osada, wczesne średniowiecze X-XIII w. osada, wczesne średniowiecze XIII w.
	77-83	25	15	osada, średniowiecze XIII w.
	77-83	26	16	ślad osadn., wczesny okres epoki brązu osada, średniowiecze XIII w.
	77-83	27	17	ślad osadn., średniowiecze XIII w.
	77-83	28	18	osada, wczesne średniowiecze VIII-IX w. ślad osadn., średniowiecze XIII w. ślad osadn., średniowiecze XV-XVI w.
	77-83	29	19	ślad osadn., średniowiecze
	77-83	30	20	ślad osadn., wczesne średniowiecze VIII w.
	77-83	31	21	ślad osadn., (?)
	77-83	32	22	ślad osadn., (?)
	77-83	33	23	ślad osadn., (?)
Minkowice	78-83	1	3	ślad osadniczy, (?)
	78-83	2	27	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-83	3	28	osada, kultura wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, neolit
	78-83	4	29	osada, wczesny brąz osada, wczesne średniowiecze XI-XIII w. ślad osadn., późne średniowiecze XIV w.
	78-83	5	30	ślad osadn., (?) osada, wczesne średniowiecze IX-XI w.
Piotrówek	77-84	1	18	ślad osadn., kultura starożytna (?)
	77-84	2	19	ślad osadn., wczesne średniowiecze
	77-84	3	20	ślad osadn., kultura starożytna, (?)
	77-84	4	21	obozowisko-osada, wczesny okres epoki brązu
	77-84	5	59	ślad osadn., kultura amfor kulistych, neolit
	77-84	6	60	ślad osadn., wczesne średniowiecze
Trzeciaków	78-84	1	5	osada (?), kultura pucharów lejkowatych
	78-84	2	6	ślad osadn., kultura pucharów lejkowatych

	78-84	3	7	śląd osadn., wczesne średniowiecze śląd osadn., (?)
	78-84	4	8	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-84	5	9	śląd osadn., okres wczesno-rzymski (?)
	78-84	6	10	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-84	7	46	śląd osadn., (?)
	78-84	8	47	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
	78-84	9	48	śląd osadn., (?)
Trzeszkowice	77-83	1	24	śląd osadn., średniowiecze XIII w. śląd osadn. (?)
	77-83	2	25	śląd osadnictwa, kultura łużycko-pomorska śląd osadn., średniowiecze XIII-XIV w.
	77-83	3	26	śląd osadn., wczesne średniowiecze X w. śląd osadn., wczesne średniowiecze XIII w. śląd osadn., wczesne średniowiecze XV-XVI w.
	77-83	4	27	śląd osadn., (?) osada, średniowiecze XIII w.
	77-83	5	28	śląd osadn., wczesny okres epoki brązu
	77-83	6	29	śląd osadn. kultura pucharów lejkowatych (?) śląd osadn. (?)
	77-83	7	30	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych śląd osadn., wczesny okres epoki brązu osada, średniowiecze XIII-XIV w. śląd osadn., (?)
	77-83	8	31	osada (?), wczesny okres epoki brązu śląd osadn., okres wczesno-rzymski (?) śląd osadn., średniowiecze XV w.
	77-83	9	32	osada, średniowiecze XIV w.
	77-83	10	33	śląd osadn., wczesne średniowiecze XII-XIII w.
	77-83	11	34	śląd osadn., średniowiecze XIII-XIV w.
	77-83	12	35	śląd osadn., (?)
	77-83	13	36	śląd osadn. (?)
	77-84	1	77	osada (?), kultura pucharów lejkowatych, neolit osada, kultura amfor kulistych ew. krąg kultur ceramiki sznurowej, wczesny okres epoki brązu
	77-84	2	78	osada, krąg kultur ceramiki sznurowej, wczesny okres epoki brązu
Żurawniki	78-84	1	1	śląd osadn., (?)
	78-84	2	2	śląd osadn. wczesny brąz

78-84	3	3	śląd osadn., wczesny brąz
78-84	4	4	śląd osadn., wczesny brąz
78-84	5	11	śląd osadn., kultura amfor kulistych (?)
78-84	6	12	śląd osadn., okres lateński
78-84	7	13	osada (?), kultura pucharów lejkowatych
78-84	8	14	osada (?), kultura pucharów lejkowatych śląd osadn., epoka wczesnego brązu
78-84	9	15	śląd osadn., (?)
78-84	10	16	śląd osadn., kultura amfor kulistych
78-84	11	17	osada, kultura pucharów lejkowatych
78-84	12	18	osada, kultura pucharów lejkowatych
78-84	13	19	śląd osadn., (?)
78-84	14	20	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
78-84	15	21	śląd osadn., wczesne średniowiecze
78-84	16	34	śląd osadn., wczesne średniowiecze śląd osadn., (?)
78-84	17	35	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
78-84	18	36	śląd osadn., (?)
78-84	19	37	śląd osadn., wczesny brąz
78-84	20	38	śląd osadn., (?)
78-84	21	39	osada, kultura pucharów lejkowatych
78-84	22	40	śląd osadn., VIII-X w.
78-84	23	41	śląd osadn., (?)
78-84	24	42	śląd osadn., VIII-X w.
78-84	25	43	śląd osadn., (?)
78-84	26	44	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych
78-84	27	45	śląd osadn., kultura pucharów lejkowatych

Najbogatsze osadnictwo na obszarze datowane jest na **wczesne średniowiecze**. Licznie występują zabytki reprezentujące **kulturę pucharów lejkowatych**. (Na ziemiach polskich pojawiła się w drugiej połowie IV tysiąclecia p.n.e., nazwa pochodzi od kształtu naczyń glinianych z brzuścem baniastym i szeroko rozchylonym kołnierzem. Korzeni tej kultury należy szukać na terenie Danii i pn. Niemiec.) W dalszej kolejności osadnictwo z wczesnego okresu epoki brązu. Za jedno z najciekawszych stanowisk uznaje się stanowisko w Janowicach (obszar AZP 77-83 stanowisko 4/32) należące do **kultury Chłopice-Vesele**. (Rozwój tej grupy przypada na przełom ostatniej fazy neolitu i pierwszego okresu brązu – 1850-1750 p.n.e. O typie gospodarki nie można powiedzieć zbyt wiele, najprawdopodobniej przeważała gospodarka hodowlana: owce, kozy i bydło. Ceramika reprezentowana jest m. in. przez kubki z taśmowym uchem, często z odciskami sznura, o łagodnie wygiętym brzuścu i esowatym profilu. W ornamentyce występują ukośnie lub promieniście rozmieszczone głęboko ryte żłobki. Na całym obszarze występowania tej kultury widoczna jest jednorodność

technologiczna: ceramika wykonana jest z gliny o domieszce drobnego żwirku lub tłucznia, naczyń mają barwę brązową lub szarą i ślady glazowania.)

Na terenie gminy dominują ślady osadnicze, mniej jest niewielkich osad. **Nie występują stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków.**

2.4.2. Trakty i osadnictwo późnośredniowieczne – geneza współczesnej sieci osiedleńczej

Osadnictwo w okresie średniowiecza zasadniczo rozwijało się przy traktach. Przez teren obecnej gminy Mełgiew prowadził szlak dalekiego zasięgu na Ruś. Trakt ten z Lublina prowadził przez Świdnik Duży i Mełgiew, dalej poprzez Piaszki i Biskupice. (Przebieg traktów określono wg opracowania Studium wartości kulturowych: trakty, urbanistyka (z architekturą sakralną), ruralistyka, wykonanego pod kierunkiem J. Teodorowicz-Czerepińskiej).

Lokalne trakty nowożytnie łączyły Mełgiew z Łęczną oraz Biskupicami.

Niektóre wsie usytuowane na terenie gminy odnotowane zostały w dokumentach sięgających XV w. Są to:

- Janowice: wymienione w 1317 r.; w latach 1317-1401 własność szlachecka, później królewska, Władysław Łokietek dwukrotnie – w 1317 i 1330 – przenosi Janowice na prawo średzkie, zaś w 1398 Władysław Jagiełło powierza Andrzejowi z Gorzkowa osadzenie wsi Janowice na prawie niemieckim;
- Mełgiew: wymieniona w 1317 r., własność szlachecka, w 1317 i 1330 przeniesiona przywilejem Władysława Łokietka na prawo średzkie;
- Krępiec: wieś królewska, wymieniona w 1398 r., kiedy to Władysław Jagiełło powierzył Andrzejowi z Gorzkowa osadzenie wsi na prawie niemieckim;
- Minkowice: wymienione w 1398 r., własność szlachecka;
- Krzesimów: wieś wymieniona w 1409 r., wieś szlachecka;
- Trzeszkowice: wymienione w 1416 r., własność szlachecka.

Zapewne jednak historia tych wsi sięga lat wcześniejszych, niż pierwsze wzmianki o nich.

2.4.3. Architektura rezydencjonalna i zieleń komponowana

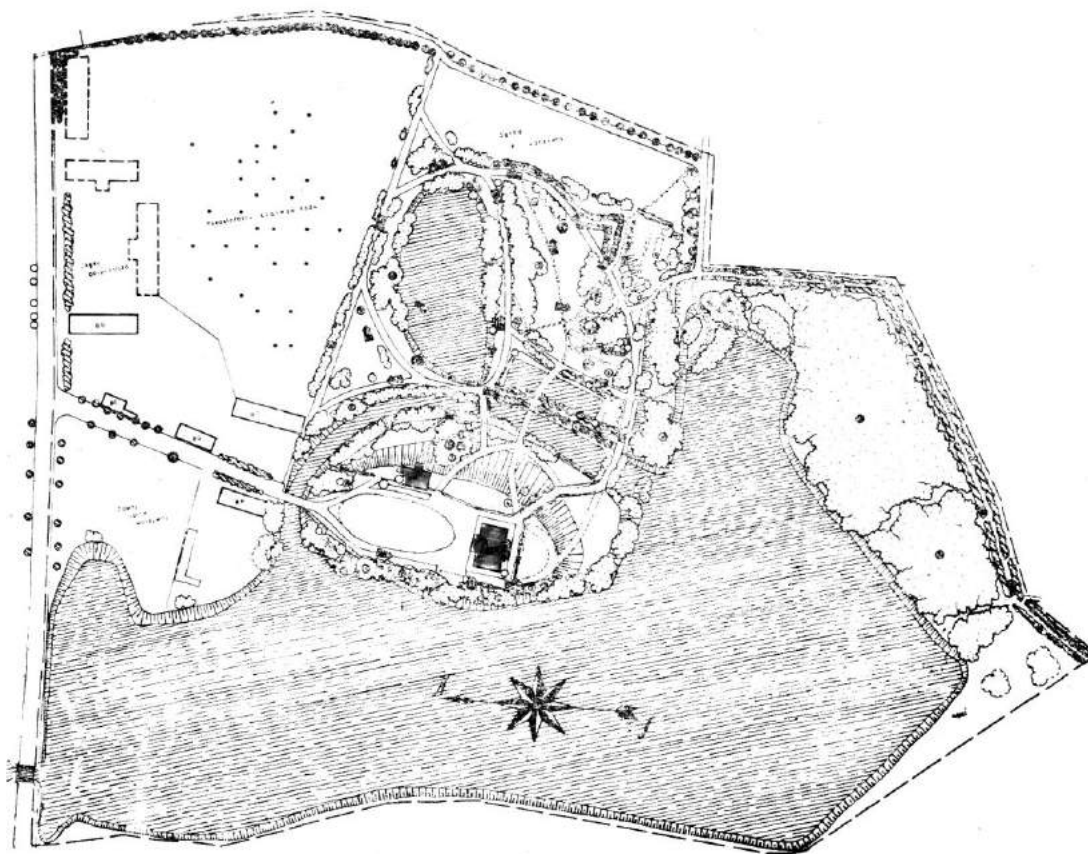
Zabudowa rezydencjonalna na obszarze gminy jest reprezentowana przez 4 zespoły, wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego.

Zespół pałacowo-parkowy w Krzesimowie, wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/740.

W Krzesimowie istniał pierwotnie dwór obronny (?). Obecne założenie prezentuje się w sposób następujący: na dawnej wyspie, tworzącej centralną część zespołu, usytuowany jest pałac i oficyna boczna; przed pałacem owalny gazon; od strony wschodniej i południa pałac otoczony jest parkiem; z dawnej wyspy otoczonej stawami dostęp do parku krajobrazowego, reprezentującego styl angielski, poprzez 2 groble. Założenie posiada wybitne walory

krajobrazowe i wyjątkowo dużą powierzchnię wód (potencjalnie, gdyż w chwili obecnej wody w d. stawach w zasadzie nie ma, ich koryta porasta roślinność właściwa dla środowisk wodnych i podmokłych).

W chwili obecnej użytkownikiem dawnego zespołu rezydencjonalnego jest Dom Pomocy Społecznej. W związku z tym nastąpiła adaptacja budynków mieszkalnych na cele placówki opiekuńczej.

Plan zespołu pałacowo-parkowego w Krzesimowie. Rys. M. Kseniak.

Pałac w zespole pałacowo-parkowym w Krzesimowie. Fot. 2004.

Wpisem do rejestru zabytków objęto następujące elementy zespołu:

- eklektyczny, murowany pałac z pocz. XIX w., przebudowany;
- murowaną oficynę, późniejszą od pałacu (I połowa XIX w.);
- park, XIX w.

Oficyna w zespole pałacowo-parkowym w Krzesimowie. Fot. 2004.

Rozkwit ekonomiczny dóbr Krzesimów przypadał na II poł. XIX w. Świadectwem gospodarczej prosperity są liczne, o dobrej, typowej dla tego rodzaju obiektów, architekturze. Budynki folwarczne nie zostały objęte wpisem do rejestru zabytków. Są to:

- czworak, I poł. XX w., ob. dom nr 2, murowany z kamienia wapiennego, otynkowany, o skromnym detalu architektonicznym (narożne pilastry, nadproża okienne);
- obora, XIX/XX w., murowana;
- obora, I poł. XX w., murowana;
- spichlerz, XIX/XX w., dwukondygnacyjny, murowany, otynkowany, z dekoracyjnie opracowanym szczytem;
- suszarnia chmielu, XIX/XX w., czterokondygnacyjowa, murowana;
- młyn wodny, następnie elektryczny, I poł. XX w., ob. nie użytkowany, murowany, nieotynkowany, nieopodal młyna pozostałości murowanego mostu.

Młyn w Krzesimowie. Teren części gospodarczej zespołu pałacowo-parkowego. Fot. 2004.

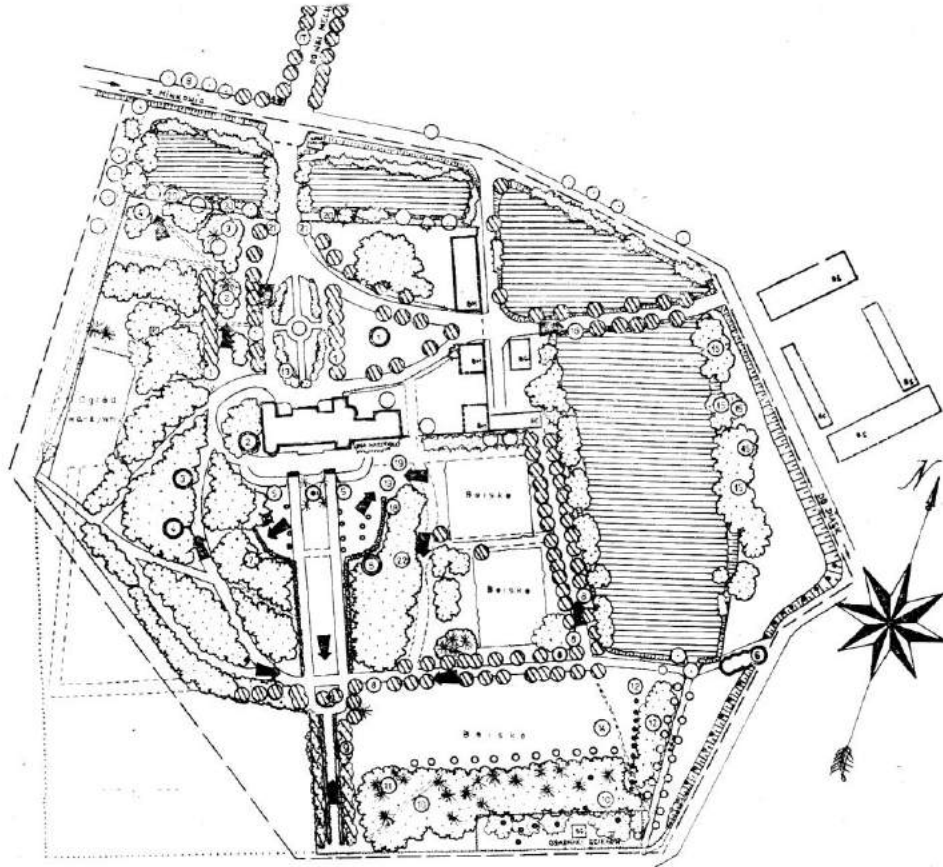
Zespół pałacowo-parkowy w Mełgwi Podzamczu, wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/676.

Historię kształtowania się ośrodka rezydencjonalnego w Mełgwi Podzamczu należy podzielić na następujące okresy:

1. Istnienie zamku obronnego z drewna i kamienia, wzniesionego na przełomie XIII i XIV w., rozbudowanego w późniejszym okresie, ostatecznie zanikłego w k. XVIII w.
2. Budowa rezydencji przez Stoińskich, właścicieli Mełgwi od 1726 r. Wzniesiony przez nich pałac był barokowy, towarzyszące pałacowi ogrody miały formę regularną.

3. Przebudowa pałacu przez Szlubowskich (II poł. XIX w.), a następnie Rulikowskich (ok. 1922 r.). Na osi za pałacem powstał salon ogrodowy otoczony rzadkimi okazami drzew, oraz aleja spacerowa, ogród uzyskał swobodny układ.
4. Po 1944 r. obiekt użytkowany kolejno przez szkołę rolniczą, hotel robotniczy, spółdzielnię produkcyjną, obecnie przez zespół szkół.

Dzieje rezydencji związane są ponadto z takimi osobami jak: Wojciech Wiercieński, podstarosta drohicki (l. 1819-1822), następnie gen. Józef Kicki, od 1831 r. Kazimierz Puchała, sekretarz Lubelskiego towarzystwa Przyjaciół Nauk, po którym rezydencja przeszła na Szlubowskich (za nich przebudowa pałacu, por. wyżej).

Plan zespołu pałacowo-parkowego w Mełgwi Podzamczu. Rys. M. Kseniak.

Zespół składa się z następujących obiektów (wszystkie elementy zespołu są wymienione w decyzji o wpisie do rejestru zabytków):

- pałacu zbudowanego ok. 1730, przebudowanego w II poł. XIX w.,
- pawilonu z II poł. XVII w., połączonego z pałacem,
- oficyny kuchennej z II poł. XVIII w., późnobarokowej, ob. mieszkanie z częścią gospodarczą;
- bramy wjazdowej z II poł. XVIII w., późnobarokowej;
- muru z neogotycką bramą z XIX/XX w.,
- furty folwarcznej, I ćw. XX w.;

- mostu parkowego, praktycznie wymagającego odtworzenia;
- parku z aleją wiązową, geometryczno-krajobrazowego, XVIII/XIX w.;
- kapliczki św. Jana Nepomucena z XVIII w. (figura późniejsza), barokowej, poza terenem parku.

Brama wjazdowa do zespołu pałacowo-parkowego w Melgwi Podzamczu. Fot. 2004.

Pałac w Melgwi Podzamczu. Elewacja ogrodowa. Fot. 2004.

Obecnie pałac jest użytkowany przez szkoły. Obiekt był wielokrotnie remontowany i jest w stanie dobrym. Jednak pozostałe elementy, zwłaszcza oficyna kuchenna, neogotycka

brama, furta folwarczna, całkowicie zniszczony most przy głównej bramie wjazdowej do zespołu wymagają podjęcia natychmiastowych prac remontowych.

Zespół podworski w Janowicach, wpisany do rejestru zabytków pod nr A/ 968. Neogotycka willa-dwór z lat 1918-20, zasiedlona w części, w złym stanie technicznym, z ubytkami więźby dachowej, ściany spękane, stolarka w stanie b. złym.

W dawnym parku zatarte dawne drogi i alejki spacerowe. Zachowany jednak częściowo stary drzewostan, w tym altana lipowa. Brak małej architektury i ogrodzenia. Stawy zarośnięte. Dawny budynek gospodarczy zrujnowany.

Willa-dwór w Janowicach. Fot. 2004.

Budynek gospodarczy w Janowicach. Fot. 2004.

Zespół podworski w Krępcu, wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/ 914.

Rezydencja w Krępcu została założona po 1835 r. przez Henryka Finke, bankiera lubelskiego i kasjera Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Finke w latach 1837-54 wznosił klasycystyczny pałac. Krępiec od 1918 r. był własnością Vetterów. W roku 1961 pałac rozebrano. Pozostały jednak inne elementy komponowanego krajobrazu, stanowiące ważny element przestrzenny w krajobrazie i dominantę na stosunkowo płaskim terenie.

Wpisem do rejestru zabytków objęto park z sadzawką i odnogą rzeki Stawek (gdzie w chwili obecnej zbiornik wodny wykorzystywany do celów rekreacyjnych) oraz murowany młyn z l. 1937-38, stanowiący własność prywatną.

Pozostała dawna zabudowa folwarczna, która obejmuje: przebudowane, murowane, czworaki z II poł. XIX w., obecnie domy oznaczone nr nr porządkowymi: 53, 55, 81, 82 i 83, oborę murowaną, przebudowaną w l. 60 XX w., II poł. XIX w. oraz zagrodę młyńską z I poł. XX w., z drewnianym domem, murowaną oborą i spichlerzem.

2.4.4. Architektura sakralna

Na obszarze całej gminy istnieje jeden historyczny **zespół kościelny w Melgwi**. Zespół ten został wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/811.

Pierwsza wzmianka o istnieniu parafii, z drewnianym kościołem p.w. św. Wita w Melgwi, pochodzi z 1325 r. Parafia była rozległa, m. in. obejmowała swym zasięgiem część Świdnika. Od lat 60-tych XVI w. do końca tego wieku działała w parafii grupa protestantów (w roku 1556 r. i do ok. 1593 kościół był w ich posiadaniu). Od pocz. XVII w. wzmiankowana była szkoła parafialna i szpital, zaś w XVIII w. biblioteka. Od 1837 r. działało bractwo św. Jana Nepomucena. W 1937 r. ks. Józef Żyszkiewicz sprowadził do Melgwi Siostry Betanki, które zamieszkały w domu ofiarowanym przez właściciela majątku Melgiew Podzamcze, Antoniego Szlubowskiego.

Na zespół kościelny składają się następujące obiekty:

- D. kościół parafialny, wzniesiony w latach 1726-30 z fundacji Jacka Stoińskiego, sędziego ziemskiego Lubelskiego, właściciela Podzamcza. W 1739 r. konsekrował go bp M. Kunicki. Był to kościół murowany, jednonawowy, z prostokątnym prezbiterium. W 1903 r. podjęte zostały starania o budowę nowego kościoła. Już w 1910 r., w związku z poświęceniem nowego, budynek d. kościoła zamieniono na wikariat. Adaptowany i użytkowany na cele mieszkalne w l. 1917-1949. Obecnie obiekt podzielony jest na 2 kondygnacje, z czego druga zachowała pierwotne sklepienie. Mieści niewielkie muzeum regionalne (Izba Pamiątek Regionalnych).
- Nowy kościół p.w. św. Wita usytuowany został na terenie przyległym do cmentarza przykościelnego XVIII-wiecznego kościoła. Erygowany został w 1910 r. Budowniczym neogotyckiego kościoła był inżynier Guberni Lubelskiej Stefan Drozdowski. Inicjatorami budowy byli właściciele ziemscy z Wierchowisk, Podzamcza, Krzesimowa i Krępcy oraz kolejni proboszczowie: ks. Seweryn Gronkowski i ks. Józef Żyszkiewicz. Kościół konsekrował w 1910 r. bp Franciszek Jaczewski. Budynek jest murowany z cegły, 3-nawowy, przy prezbiterium zakrystia i - z przeciwnej strony - kaplica. Na froncie kościoła wysoka wieża, mieszcząca w przyziemiu kruchtę. W wyposażeniu kościoła ołtarze rokokowe: z wyobrażeniem obrazem św. Tekli, z XVII w. i św. Jana Nepomucena, z XVIII w. oraz ołtarze neogotyckie. Tu wspomnieć należy, że św. Tekla i św. Jan Nepomucen (obok św. Wita, patrona kościoła) mają szczególne znaczenie dla parafii, w której odbywają się

tradycyjne odpusty: w niedzielę po 16 czerwca (tj. dniu św. Wita), po 23 września (dniu św. Tekli) i 16 maja (dniu św. Jana Nepomucena).

D. kościół św. Wita w Melgwi. Fot. 2004.

Neogotycki kościół św. Wita w Melgwi. Fot. 2004.

- Dzwonnica, murowana, wzniesiona w k. XVIII w., klasycystyczna. W dzwonnicy znajdowały się niegdyś 4 dzwony, zrabowane podczas I wojny światowej.

Dzwonnica przy kościele w Melgwi. Fot. 2004.

- Brama-kapliczka wzniesiona w XVIII w., być może współcześnie z kościołem. Gruntownie odnawiana ok. 1910 r., wówczas przejście bramne zamurowane. Murowana z cegły, otynkowana. Czworoboczna, o dwóch kondygnacjach. Górna kondygnacja z czterech stron otwarta półkolistymi arkadami, gdzie umieszczona jest rzeźba św. Jana Nepomucena (rzeźba ludowa, umieszczona w kapliczce w 2001 r.).

Brama-kapliczka w zespole kościelnym w Melgwi. Fot. 2004.

- Ogrodzenie: starego kościoła z 1730 r., gruntownie remontowane w 1910 r.; ogrodzenie nowego kościoła z 1917 r., przeszłowe, z żeliwnymi prętami.

Na obszarze gminy znajdują się ponadto 3 współcześnie wzniesione kościoły, będące kościołami filialnymi kościoła parafialnego w Mełgwi. Są to:

- kościół w Dominowie p.w. Maksymiliana Kolbego,
- kościół w Krzesimowie p.w. Narodzenia NMP,
- kościół w Minkowicach p.w. św. Anny.

2.4.5. Cmentarze parafialne oraz cmentarze, groby i mogiły wojenne

W gminie położony jest jeden cmentarz parafialny, usytuowany na terenie Mełgwi. Obiekt wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/980.

Ww. wpisem do rejestru zabytków objęta jest kaplica grobowa wzniesiona w 1872 r. przez Franciszka Sawickiego, w stylu klasycystycznym, z kolumnowym portykiem.

Zabytkowe jest również murowane, pełne ogrodzenie cmentarza, przy którym zapomniana i zaniedbana kostnica.

Kaplica na cmentarzu parafialnym w Mełgwi. Fot. 2004.

Na terenie gminy znajdują się dwie **mogiły powstańcze z 1863 r.**, jeden **cmentarz wojenny** z okresu I wojny światowej, dwie **mogiły żołnierzy z okresu II wojny światowej**, 2 **cmentarze z okresu II wojny światowej** w Krzesimowie (wojenny i ofiar zarazy z 1943 r.,) oraz miejsce straceń w miejscowości Krępiec-Las, gdzie hitlerowcy wymordowali ok. 30 000 Polaków, Żydów, Rosjan i obywateli innych narodowości, przywożonych z Lublina i obozu zagłady na Majdanku.

2.4.6. Ruralistyka

Dominujące w gminie są układy jednodrożnicowe, tzw. „rzędówki” zwarte i luźne. Praktycznie na obszarze całej gminy występuje zabudowa rozproszona, reprezentowane przez pojedyncze siedliska lub małe zespoły kilku domostw. Pozostałości tradycyjnej zabudowy (powstałej przed 1945 r.) występują przede wszystkim w miejscowościach: Janówek, Żurawniki, Dominów, Mełgiew, z czego w trzech pierwszych wymienionych zabudowa układa się w wyjątkowo malownicze zespoły, w których oprócz budynków mieszkalnych odnotować należy wartościową i nierzadko dobrze zachowaną zabudowę gospodarczą.

Zagroda wiejska we wsi Dominów. Fot. 2004.

Charakterystycznym elementem towarzyszącym sieci osadniczej (domostwom, skrzyżowaniom dróg) są także krzyże przydrożne, często w otoczeniu drzew (w tym pomnikowych, por. rozdział dotyczący środowiska przyrodniczego). Charakterystyczne dla gminy Mełgiew drewniane krzyże z atrybutami arma christi występują również w sąsiedniej gminie Wólka Lubelska. Krzyże, ze względu na wyjątkową wartość plastyczną, winny uzyskać odrębne opracowanie, z dokładnym wskazaniem lokalizacji oraz z inwentaryzacją fotograficzną i ewentualnie rysunkową. Obiekty do bezwzględного zachowania i wręcz kontynuacji miejscowej tradycji.

Nieodłącznym elementem krajobrazu gminy są również kapliczki: związane z zespołami rezydencjonalnymi: w Mełgwi Podzamczu (św. Jan Nepomucen), Krępcu (figura MB usytuowana na kopcu), zespołem kościelnym w Mełgwi (św. Jan Nepomucen) oraz drewniane, ludowe, przydrożne kapliczki domkowe (np. w Dominowie).

Drewniany krzyż w miejscowości Śródpolna kapliczka domkowa. Fot. 2004. Żurawniki. Fot. 2004.

2.4.7. Inne obiekty architektury i budownictwa na terenie gminy

Na obszarze gminy usytuowane są ponadto pojedyncze obiekty budowlane, związane z historią obszaru. Są to:

- Dom zakonny ss. Betanek w Mełgwi, sprowadzonych w 1937 r. przez ks. Józefa Żyszkiewicza. Dom ofiarowany został przez właściciela majątku Mełgiew Podzamcze, Antoniego Szlubowskiego (por. historia zespołu kościelnego w Mełgwi).
- Do niedawna istniała suszarnia chmielu w Jackowie, stanowiąca pozostałość zespołu folwarcznego. Jacków został w 1 ćw. XIX w. wydzielony z dóbr Mełgiew i sprzedany przez Wojciecha Wiercieńskiego; od tej pory stanowił odrębną własność.
- Mleczarnia w Janowicach, obecnie zaadaptowana na sklep.

Na zarysowanym powyżej tle architektury związanej z historią rozwoju ekonomicznego gminy wyjątkową wartość mają stacje drogi żelaznej, wytrasowanej w pocz. XX w., w tym drewniany budynek dworca kolejowego w Minkowicach, który wpisany został do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/ 981. Druga stacja w gminie znajduje się w miejscowości Dominów, gdzie nadal w użytkowaniu kolei pozostaje drewniany domek dróżnika.

2.4.8. Niematerialne elementy dziedzictwa kulturowego

Świadectwem historii i dziedzictwem gminy są wartości niematerialne tradycji osadniczej, takie jak nazwy miejscowe, topograficzne, znaki i symbole, w tym herb i barwy gminy. Istnieje społeczna potrzeba świadomej kontynuacji tradycji, ograniczanie zbędnych zmian i gromadzenie pamiątek przeszłości. Ważnym elementem jest utrzymanie i dalsza aktywizacja działalności Izby Pamiątek Regionalnych. Elementem tradycji są omówione wyżej odpusty parafialne.

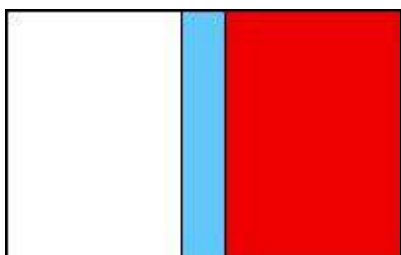
Gmina w 1993 r., jako pierwsza gmina w Polsce, przystąpiła do ustanowienia herbu. Herb zaproponowany przez Lubelskie Towarzystwo Heraldyczne, nawiązuje formą do przedstawienia herbu Lewart z 1330 r. Znakami gminy są:

herb: na polu czerwonym dwa srebrne lamparty, które symbolizują dwóch braci, założycieli wsi Mełgiew i innych wsi do nich należących na nowym prawie niemieckim; niebieski pas biegnący w skos jest symbolem rzeki, płynącej przez gminę (rzeka Stawek).

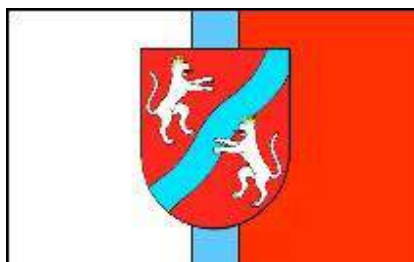
Wspięty lampart w złotej koronie jest herbem Lewart, którym pieczętowali się owi bracia: Dzierzko, kanonik krakowski i jego brat Ostasz Hostasjusz z Bejsc.

oraz **hejnał**.

chorągiew

flaga

herb

2.5. Fizjonomia gminy

Gmina Mełgiew jest gminą wiejską, gdzie bezpośrednie sąsiedztwo dużego miasta – centrum aglomeracji wywiera skutki prawie we wszystkich dziedzinach życia gminy, w jej kształcie przestrzennym, w rozmieszczeniu infrastruktury technicznej, a także w tendencjach rozwojowych. Dotyczy to szczególnie obszarów południowo-zachodnich sąsiadujących z miastem Świdnikiem.

Obszar gminy posiada niewielkie – charakterystyczne dla Wyżyny Lubelskiej – zróżnicowanie hipsometryczne rzeźby terenu. Część obszaru gminy znajduje się w sąsiedztwie otuliny Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego, ale generalnie stwierdzić należy, że krajobrazowo jest to teren dość ubogi. Jedyne jego urozmaicenie stanowią obszary leśne.

Jako położona w bezpośrednim sąsiedztwie Lublina gmina zaliczana jest do strefy funkcjonalnej centrum Aglomeracji Lubelskiej, w której w dużym nasileniu występują powiązania:

- dojazdów i wyjazdów do pracy

- funkcje sypialniane dla Lublina,
- żywicielskie,
- zaplecza rekreacyjnego dla mieszkańców Lublina.

2.6.Charakterystyka istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej

Na terenie gminy Mełgiew czytelne są dwa rodzaje systemów osiedleńczych:

- tradycyjna zabudowa wiejska ulokowana wzdłuż dróg, mająca swoje tradycje historyczne (tzw. wsie ulicówki) gdzie zagroda ulokowana jest na końcu długiej parceli rolnej wchodzącej w skład dużego kompleksu upraw polowych,
- nowe układy parcelacyjne naśladujące miejskie osiedla jednorodzinne, gdzie planistycznie poddano przekształceniom całość kompleksu, a realizacja przebiega wyrywkowo (od drogi w głąb terenu) i gdzie brak wydzielenia i przejęcia na rzecz gminy siatki dróg obsługujących powoduje ciągłe problemy realizacyjne.

Niezależnie od zrealizowanej w tradycyjnych układach zabudowy na obszarze rolniczym istnieje duża ilość nowowprowadzonej zabudowy zagrodowej, która powoduje stałe „rozciąganie” gminnych systemów infrastrukturalnych.

Gmina podzielona jest na 21 sołectw. Są to:

- Dominów,
- Franciszków,
- Jacków,
- Janowice,
- Janówek,
- Józefów,
- Krępiec
- Krzesimów I,
- Krzesimów II,
- Lubliniec,
- Mełgiew,
- Minkowice,
- Minkowice Kolonia,
- Nowy Krępiec,
- Piotrówek,
- Podzamcze,
- Trzeciaków,
- Trzeszkowice,
- Żurawniki.

Najistotniejszymi elementami krystalizującymi przestrzeń gminy są:

- drogi krajowe i wojewódzkie,
- ośrodek gminny w Mełgwi.

Historyczny układ wsi jednorzędowych i dwurzędowych jest czytelny, ale ulega zakłóceniu przez wprowadzanie nowych zespołów mieszkaniowych o charakterze miejskiej parcelacji jednorodzinnej. Proces ten widoczny jest w sołectwach Franciszków, Krępiec i Krępiec II. Rozwój przedsiębiorczości oraz wzrost rangi drogi krajowej S12/S17 są czynnikami, które spowodowały powstanie wielu nowych obiektów usługowych i produkcyjnych na terenach położonych w sąsiedztwie tej drogi wylotowej z Lublina. Analizując strukturę przestrzenną tego obszaru stwierdzić należy, że jest początek pewnej strefy aktywności gospodarczej, której generatorem jest modernizacja i remont drogi.

Zabudowa lotniskowa oraz zagospodarowanie rekreacyjne nie stanowią znaczącego elementu w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy. Jedynie w obszarze miejscowości Dominów, Krępiec czy Janówek istnieją pojedyncze domy lotniskowe.

Generalnie obszar gminy niezależnie od struktury administracyjnej podzielić można na 4 strefy o zbliżonych cechach krajobrazowych i funkcjonalnych. Są to:

- STREFA INTENSYWNYCH PRZESZTAŁCEŃ – powstała w wyniku presji urbanizacyjnej Świdnika i Lublina.
- OBSZAR OŚRODKA GMINNEGO I PRZYŁĘGLY – gdzie skupione są funkcje administracji gminnej i usług II stopnia.
- STREFA KRAJOBRAZU POLNEGO – o niewielkim stopniu zainwestowania
- z zachowanym historycznie ukształtowanym układem osadniczym.
- STREFA SPECJALNYCH WARTOŚCI KULTUROWO-KRAJOBRAZOWYCH – przyległa do otuliny Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego.

Podział ten wynika z naturalnych tendencji rozwojowych gminy i jako taki powinien znaleźć odzwierciedlenie w przyjmowanej w Studium nowej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

2.7.Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym - określenie przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych

Dla terenów w granicach gminy Mełgiew nie został sporządzony audyt krajobrazowy w myśl ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

2.8.Elementy programowe rozwoju gminy

2.8.1.Mieszkalnictwo

Pod koniec grudnia 2002 r. gmina Mełgiew liczyła 7.772 mieszkańców. Zajmowali oni ok. 2.100 mieszkań. Przeciętna liczba osób w 1 mieszkaniu wynosiła 3,72. Na jedną izbę przypadało 0,95 osoby. Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania wynosiła 85,0 m², na 1 osobę przypadało 22,9 m² powierzchni użytkowej.

Dla porównania podano analogiczne wskaźniki dla woj. lubelskiego. Średnie mieszkanie w woj. lubelskim posiadało 73,3 m² powierzchni użytkowej. W przeliczeniu na 1

mieszkańca wskaźnik powierzchni użytkowej 31.12.2002 r. wynosił w woj. lubelskim 21,6 m². Porównanie wskaźników gminy Mełgiew i woj. lubelskiego ilustruje załączona tabela.

wyszczególnienie	osób/ mieszkanie	osób/izbę	pow. uż. mieszkania	pow. uż./osobę	izb/ mieszkanie
woj. lubelskie	3,40	0,91	73,8	21,6	3,74
gm. Mełgiew	3,72	0,95	85,0	22,9	3,90

Zasoby mieszkaniowe stanu istniejącego zakwalifikowano w trakcie inwentaryzacji bezpośredniej do dobrego stanu technicznego, w związku z tym przyjęto zasadę, że powinny one zostać adaptowane w całości.

Obecnie sytuacja mieszkaniowa w gminie Mełgiew w porównaniu do innych gmin woj. lubelskiego nie jest dobra. Mieszkania są przeludnione. Na jedno mieszkanie w gminie przypada 3,72 osoby, podczas gdy w woj. lubelskim tylko 3,40 osoby.

2.8.2. Usługi

Stan zagospodarowania na 31 grudnia 2003 r. (według danych Urzędu Gminy).

2.8.2.1. Usługi

Oświata

Wychowanie przedszkolne

Przedszkole – 1 placówka – 26 dzieci

Szkoły podstawowe

Tabela 11. Szkoły podstawowe na terenie gminy Mełgiew w latach 1998–2014

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
liczba szkół podstawowych	8	7	7	7	7	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
liczba pomieszczeń w szkołach	65	56	51	52	52	49	49	49	49	59	59	59	59	59	59	59	59
liczba oddziałów	52	45	38	38	38	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	37	38
liczba uczniów	830	710	596	578	551	515	502	466	439	409	407	386	390	385	403	431	466
liczba absolwentów	104	92	110	107	95	111	94	96	92	81	61	81	75	61	67	58	70

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

Szkolnictwo gimnazjalne dla dzieci i młodzieży

Tabela 12. Gimnazja na terenie gminy Mełgiew w latach 1998–2014

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
liczba szkół gimnazjalnych	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
liczba pomieszczeń w szkołach	5	9	12	12	12	12	12	11	11	11	11	11	11	11	11	11
liczba oddziałów	3	7	11	11	9	9	9	9	9	8	8	7	8	7	7	6
liczba uczniów	74	162	247	242	230	212	220	225	208	172	164	159	166	150	138	125
liczba absolwentów	—	—	—	72	79	92	70	69	73	77	65	58	36	60	52	49

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

Szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych gmina Mełgiew nie posiada. Młodzież z terenu gminy dojeżdża do Lublina i Świdnika.

W oświacie zatrudnionych jest ogółem 115 osób.

Śłużba zdrowia

Na terenie gm. Mełgiew występuje 1 placówka służby zdrowia w Mełgwi (3 gabinety + 1 stomatologiczny). Z porad lekarskich w placówkach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej korzystało w ciągu roku 2002 r. 18.048 osób, co stanowi 2,3 porady lekarskiej na 1 mieszkańca gminy Mełgiew. W skali całego woj. lubelskiego na 1 mieszkańca w roku 2002 przypadało 6,0 porady lekarskiej.

Kultura

Na terenie gminy Mełgiew z placówek kulturalnych występują 1 biblioteka posiadająca księgozbiór 12.160 woluminów na powierzchni 74 m².. Zatrudniony jest tu 1 pracownik. Dodatkowo funkcjonują 2 punkty filialne (w Krzesimowie i Krępcu), gdzie zatrudnionych jest 2 pracowników.

Turystyka i rekreacja

Na terenie gminy nie występuje baza noclegowo-turystyczna.

Usługi komercyjne (Handel)

Na terenie gminy Mełgiew występują rozproszone usługi stopnia podstawowego, ulokowane najczęściej w ciągach zabudowy wiejskiej – ze względu na znaczną dynamikę zmian w tej dziedzinie odstępiono od jej bilansowania, ograniczając się do pokazania tych usług na planszy stanu.

2.8.2.2. Administracja i usługi gminne

Urząd Gminy znajduje się w Mełgwi, gdzie posiada samodzielny obiekt na działce wydzielonej.

Na terenie gminy Mełgiew funkcjonuje 6 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej w:

- Janowicach,
- Krzesimowie,
- Mełgwi,
- Minkowicach,
- Trzeszkowicach
- Dominowie.

2.8.2.3. Rolnictwo

Głęboki kryzys w rolnictwie, jaki nastąpił w latach 90-tych objął wszystkie sfery życia środowisk wiejskich. Dotknął rolnictwo nie przygotowane na przejście z gospodarki planowanej centralnie do rynkowej.

Mała chłonność rynków zbytu spowodowała zubożenie znacznych obszarów ludności rolniczej. W tych warunkach nastąpił spadek zapotrzebowania na usługi rolnicze ze strony tej ludności przy stosunkowo wysokich kosztach usług.

Sytuacja kryzysowa odbiła się niekorzystnie na specjalistycznych kierunkach produkcji, które w wielu rejonach aglomeracji zostały zamienione na wielokierunkowe jako

mniej ryzykowne. Spowodowało to niejako cofnięcie w specjalistycznych kierunkach produkcji o wiele lat (np. nasiennictwo, hodowla roślin, hodowla zwierząt, sadownictwo).

Kryzys w rolnictwie i brak zapotrzebowania na usługi spowodował upadłość jednostek usługowych rolnictwa w ich dotychczasowym kształcie. Obecna organizacja obsługi rolnictwa na terenach wiejskich gminy Mełgiew podlega wielu modyfikacjom i znajduje się w okresie przejściowym dostosowującym się do potrzeb gospodarki wolnorynkowej.

Stan okresu przejściowego, w jakim niewątpliwie znajduje się sfera usługowa stwarza wiele zagrożeń i nieomogów zwłaszcza wobec faktu, że wiele jednostek organizacyjnych państwowych czy spółdzielczych ogłosiło upadłość.

Tabela 14. Struktura użytkowania gminy Mełgiew (stan na 31 maja 2016 r.)

kategoria użytkowania terenu	symbol	powierzchnia (w ha)	udział w powierzchni całej gminy
tereny zabudowane	B	84,23	0,888%
tereny przemysłowe	Ba	7,53	0,079%
inne tereny zabudowane	Bi	35,74	0,377%
zurbanizowane tereny niezabudowane	Bp	0,05	0,001%
tereny gruntów rolnych zabudowanych	Br	324,62	3,423%
Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	Bz	11,00	0,116%
tereny dróg	dr	236,23	2,491%
tereny leśne	Ls	1476,45	15,567%
tereny zadrzewione i zakrzewione	Lz	20,65	0,218%
tereny łąk	L	858,99	9,057%
tereny nieużytków	N	32,35	0,341%
tereny pastwisk	Ps	74,76	0,788%
tereny gruntów ornych	R	6056,82	63,859%
tereny sadów	S	150,30	1,585%
inne tereny komunikacyjne	Ti	0,73	0,008%
tereny kolejowe	Tk	54,64	0,576%
tereny różne	Tr	1,82	0,019%
tereny wód powierzchniowych	W	57,69	0,608%

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

2.9.System transportowy

2.9.1.Komunikacja kolejowa

2.9.1.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Przez południowy obszar gminy Mełgiew na długości 9,7 km przebiega pierwszorzędna linia kolejowa nr 7 relacji Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk . Linia ta jest dwutorową zelektryfikowaną Międzynarodową Linią Kolejową Transportu Kombinowanego (AGTC). Grunty pod linią Nr 7 powinny stanowić tereny zamknięte. Stacja kolejowa znajduje się w Minkowicach, a w miejscowościach Mełgiew Podzamcze i Dominów znajdują się przystanki kolejowe.

2.9.1.2. Wnioski ze stanu istniejącego.

- Należy utrzymać istniejącą infrastrukturę kolejową i przewidzieć jej rozbudowę pod względem przystosowania linii kolejowej do ruchu pociągów o dużej prędkości.
- Dla zapewnienia ruchu kolejowego o dużej prędkości niezbędne jest zlikwidowanie skrzyżowań w jednym poziomie z ruchem kołowym i pieszym.

2.9.2. Komunikacja drogowa

2.9.2.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Układ komunikacyjny gminy tworzą ciągi dróg:

- krajowych
- powiatowych
- gminnych
- wewnętrznych

Łączna długość dróg publicznych w gminie wynosi 182,4 km, w tym w poszczególnych kategoriach:

- krajowe – 1,287 km
- powiatowe – 59,7 km
- gminne – 128 km

Nawierzchnię twardą mają:

- drogi krajowe
- drogi powiatowe o długości 54,8 km
- drogi gminne o długości 28 km,

Nawierzchnię gruntową mają:

- drogi powiatowe o długości 4,9 km,
- drogi gminne o długości 93 km

Powiązania zewnętrzne gminy Mełgiew realizowane są poprzez drogę krajową i powiatowe.

Podstawową rolę w powiązaniach wewnętrznych pełnią ciągi dróg powiatowych i gminnych.

2.9.2.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Istniejąca sieć drogowa zapewnia poprawną obsługę obszaru gminy na duży udział dróg
- nawierzchni gruntowej.
- W sieci dróg gminnych duży udział stanowią drogi o nawierzchni gruntowej i gruntowej ulepszonej.

- Drogi gminne i powiatowe charakteryzują się małymi szerokościami w liniach rozgraniczających oraz małą ilością chodników dla pieszych.

2.9.3. Komunikacja publiczna

2.9.3.1. Komunikacja publiczna

Przewozy wewnątrz gminy oraz zewnętrzne realizowane są trasami komunikacji publicznej i prywatnej małopojemnej (BUSY) kursującej drogą krajową i utwardzonymi drogami powiatowymi. Linia kolejowa zapewnia powiązania wewnętrzne i zewnętrzne poprzez przystanki: Świdnik Wschód (mieszkańcy Franciszkowa), Minkowice, Mełgiew Podzamcze i Dominów.

2.9.3.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego.

Dla poprawy obsługi gminy komunikacją zbiorową należy dążyć do zwiększenia ilości linii w oparciu o tabor małopojemny oraz wyposażać przystanki w zadaszenia.

2.9.4. Techniczne zaplecze motoryzacji

2.9.4.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju.

W obszarze gminy funkcjonują 3 stacje paliw: w tym dwie paliw płynnych i jedna dystrybucji gazu LPG i oleju napędowego.

Obsługa samochodów osobowych świadczona jest przez 14 warsztatów rzemieślniczych zlokalizowanych na terenie gminy w następujących miejscowościach:

- Nowy Krępiec - 3 warsztaty
- Krępiec - 3 warsztaty
- Franciszków - 6 warsztatów
- Janowiec - 1 warsztat
- Mełgiew - 1 warsztat

Parkowanie pojazdów odbywa na terenach posesji oraz na parkingach zlokalizowanych w rejonach usług.

2.9.4.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Obsługa potrzeb motoryzacyjnych w zakresie stacji paliw i stacji obsługi samochodów wydaje się być zaspokojona.
- Należy zwiększyć ilości miejsc postojowych o nawierzchni twardej.

2.10. Systemy infrastruktury technicznej

2.10.1. Elektroenergetyka

2.10.1.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Obsługa elektroenergetyczna gminy Mełgiew odbywa się za pośrednictwem sieci i urządzeń będących własnością PGE Dystrybucja S.A. posiadającego koncesję na przesył, dystrybucję i obrót energią elektryczną

Bezpośrednio gmina Mełgiew zasilana jest za pośrednictwem sieci średniego napięcia w wykonaniu napowietrznym których źródłem zasilania są: GPZ Świdnik oraz GPZ-ty zlokalizowane poza terenem gminy – GPZ Łączna, GPZ Biskupice. Występują odcinki sieci kablowej średniego napięcia. Linie napowietrzne przedstawiono na załączniku graficznym linią koloru czerwonego. Sieć napowietrzna i kablowa SN zasilają stacje transformatorowe w wykonaniu słupowym i wężowym.

Sieć rozdzielcza niskiego napięcia oraz przyłącza wykonana jest jako napowietrzna oraz kablowa.

Przez teren gminy przebiegają linie napowietrzne 110 kV relacji:

- GPZ Świdnik – GPZ Abramowice
- GPZ Świdnik – GPZ Biskupice
- GPZ Świdnik – GPZ WSK II
- GPZ WSK II – GPZ WSK I
- GPZ WSK I – GPZ Lublin 400

2.10.1.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Sieć napowietrzna SN i stacje transformatorowe zaspokajają zapotrzebowanie mocy na poziomie obecnie obowiązującego standardu.
- Konieczna jest modernizacja niektórych odcinków sieci i urządzeń elektroenergetycznych, a także w przypadku podłączenia do sieci źródeł wytwórczych może zachodzić konieczność lokalizacji i budowy linii WM jak również stacji WN/SN.
- Należy dążyć do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii m. in. poprzez lokalizację na terenie gminy farm fotowoltaicznych.

2.10.2. Telekomunikacja

2.10.2.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Obsługa telekomunikacyjna gminy Mełgiew realizowana jest przez koncesjonowanych operatorów telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej i telefonii komórkowej cyfrowej i analogowej.

Sieć telekomunikacyjna stacjonarna magistralna i rozdzielcza wykonana jest jako napowietrzna, kablowa doziemna, oraz występują odcinki kanalizacji telefonicznej.

2.10.2.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Na terenie gminy jest dobrze rozwinięta sieć telekomunikacyjna przewodowa.
- Istnieje konkurencyjność obsługi w dziedzinie telekomunikacji przewodowej związana z działalnością dwóch operatorów telefonii stacjonarnej.

2.10.3. Zaopatrzenie w wodę

2.10.3.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

W rejonie ujęcia wody zlokalizowanego w Wierzchowiskach, ustanowiona została strefa ochronna ujęcia wody podziemnej „Wierzchowiska”. Na obszarze objętym strefą obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 20/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie z dnia 7 listopada 2013 r.

Podstawową rolę w zaopatrzeniu w wodę gminy Melgiew spełniają grupowe wodociągi wiejskie, które obejmują swoim zasięgiem obsługi ponad 90 % obszaru zainwestowania gminy. Duże tempo realizacji sieci wodociągowych na obszarze tej gminy jest konsekwencją eksploatacji komunalnego ujęcia wody dla miasta Świdnika, zlokalizowanego w Wierzchowiskach. W zasięgu oddziaływania leja depresyjnego tego ujęcia znalazła się duża część obszaru gminy Melgiew. W związku z grożącym zanikiem wód w studniach lokalnych powstała konieczność realizacji w tym rejonie grupowych wodociągów wiejskich. Aktualnie obszar gminy Melgiew zaopatrywany jest w wodę z czterech wodociągów grupowych:

- wodociągu grupowego „Krępiec II” zasilanego z ujęcia podziemnego „Wierzchowiska” i stacji wodociągowej zlokalizowanej w miejscowości Krępiec Drugi na terenie gminy Melgiew, która stanowi główne źródło zasilania dla wodociągu komunalnego miasta Świdnika,
- wodociągu grupowego „Podzamcze” zasilanego z ujęcia podziemnego ze stacją wodociągową, które zlokalizowane jest w miejscowości Podzamcze na terenie gminy Melgiew,
- wodociągu grupowego „Trzeszkowice”, który posiada ujęcie podziemne i stację wodociągową zlokalizowane w miejscowości Trzeszkowice,
- wodociągu grupowego „Jacków” zasilanego z ujęcia podziemnego ze stacją wodociągową, które zlokalizowane są we wsi Jacków na terenie gminy Melgiew.

Wodociąg „Krępiec II”

Wodociąg ten zasilany jest ze stacji wodociągowej ujęcia „Wierzchowiska” eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Komunalne „PEGIMEK” w Świdniku. Ujęcie to składa się z ośmiu studni głębinowych zlokalizowanych w południowej części obszaru gminy Melgiew i stanowi podstawowe źródło zasilania dla komunalnego systemu wodociągowego miasta Świdnika. Woda pobierana ze studni tego ujęcia transportowana jest rurociągami tranzytowymi o średnicach od 2 x Φ 300 do 2 x Φ 500 mm do stacji wodociągowej usytuowanej w miejscowości Krępiec Drugi przy granicy miasta Świdnika. Stacja wodociągowa posiada dwa zbiorniki wyrównawcze o pojemnościach 2500 m³ każdy oraz pompownię drugiego stopnia wyposażoną w sześć pomp (w tym dwie rezerwowe), z których każda posiada wydajność $Q = 300 \text{ m}^3/\text{h}$. W pompowni znajduje się rezerwa miejsca dla dwóch dodatkowych pomp przewidzianych na przyszłość dla zwiększenia wydajności

pompowni. Pompownia zajmuje część budynku technologicznego, w którym ponadto mieszczą się dyspozytornia, fluorownia, rozdzielnia elektroenergetyczna i agregatownia.

Woda uzdatniona kierowana jest ze stacji wodociągowej do sieci przesyłowej komunalnego systemu wodociągowego miasta Świdnika i do sieci grupowego wodociągu Krępiec w gminie Mełgiew. Wodociąg grupowy Krępiec II zabezpiecza dostawę wody do miejscowości: Krępiec Drugi, Krępiec Pierwszy i Minkowice. Łączny pobór wody ze stacji wodociągowej dla tego wodociągu w roku 2003 wyniósł 241497 m³/rok. Pobór wody średniodobowy kształtował się na poziomie 662 m³/dobę. Aktualny łączny pobór wód z ujęcia Wierzchowiska dla potrzeb Świdnika i Mełgwi wynosi około Qdśr = 8000 m³/dobę i stanowi około 60 % wydajności ujęcia.

Wodociąg grupowy Podzamcze

Zasilany jest w wodę z ujęcia podziemnego zlokalizowanego w miejscowości Podzamcze.

Zasoby eksploatacyjne dla tego ujęcia zatwierdzone w kat. B wynoszą $Q = 40 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $S = 3,1 \text{ m}$. Schemat technologiczny tego wodociągu obejmuje:

- ujęcie wody składające się jednej studni głębinowej o głębokości 41 m,
- stację uzdatniania wyposażoną w urządzenia do chlorowania i odżelaziania wody,
- hydrofory,
- sieć przesyłową z przyłączami.

Na terenie gminy Mełgiew wodociąg ten obsługuje miejscowości Podzamcze, Kolonia Podzamcze i Mełgiew I. Ujęcie tego wodociągu posiada pozwolenie wodno-prawne na pobór wód długość ilości:

$$Q_{dśr.} = 35 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{dmax.} = 60 \text{ m}^3/\text{długość}$$

$$Q_h \text{ max.} = 6 \text{ m}^3/\text{długość}.$$

Pozwolenie to jest ważne do końca 2005 r. Łączny pobór wody z tego ujęcia w roku 2003 wyniósł 44243 m³/rok. Pobór wody średniodobowy w ostatnim roku kształtował się na poziomie 121 m³/d, co stanowi około 20 % zatwierdzonej w kat B wydajności ujęcia. Pobór ten przekracza około trzykrotnie wielkość ustaloną w pozwoleniu wodno-prawnym.

Wodociąg „Trzeszkowice”

Wodociąg ten posiada ujęcie ze stacją wodociągową zlokalizowane w miejscowości Trzeszkowice. Zasoby eksploatacyjne ujęcia zatwierdzone w kat B wynoszą $Q = 52 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 25 \text{ m}$. Schemat technologiczny tego wodociągu obejmuje:

- ujęcie wody składające się jednej studni głębinowej o głębokości 80 m ,
- stację uzdatniania wyposażoną w urządzenia do chlorowania i odżelaziania wody,
- hydrofory,
- sieć przesyłową z przyłączami.

Wodociąg ten obsługuje północną część gminy Mełgiew z miejscowościami: Trzeszkowice, Krzesimów, Krzesimów I, Krzesimów II, Mełgiew, Józefów, Janowice i Janówek. Ujęcie wodociągu posiada pozwolenie wodno-prawne ważne do 31 lipca 2013 r. na pobór wód w ilościach:

$$Q_{d\text{sr.}} = 107,8 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{d\text{max.}} = 130,0 \text{ m}^3/\text{długość}$$

$$Q_{h \text{ max.}} = 6,5 \text{ m}^3/\text{długość.}$$

Łączny pobór wody z ujęcia w roku 2003 osiągnął poziom 43108 m³/rok

Pobór średnio-dobowy wynosił 118 m³/d i nieznacznie przekroczył wielkość ustaloną w pozwoleniu wodno-prawnym. Pobór ten w stosunku do zatwierdzonej w kat B wydajności ujęcia stanowi około 14 %.

Bezpośrednia strefa ochronna ujęcia o wymaganym zasięgu jest zachowana i wygradzona.

Wodociąg Jacków

Wodociąg ten zasilany jest z ujęcia głębinowego, które zlokalizowane jest we wsi Jacków. Ujęcie posiada wydajność zatwierdzoną w kategorii B wynoszącą $Q = 19,5 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S = 0,35 \text{ m}$.

Schemat technologiczny tego wodociągu obejmuje:

- jedną studnię głębinową o głębokości 25 m,
- sieć wodociągowa z przyłączami.

Na terenie gminy wodociąg ten obsługuje wsie: Jacków i południową część Mełgwi.

Ujęcie wody posiada zachowany i wygradzony teren strefy ochrony bezpośredniej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dopuszczalne wielkości poboru wód określone w pozwoleniu wodno-prawnym ważnym do 31 lipca 2013 r. wynoszą:

$$Q_{d\text{sr}} = 321 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{d\text{max}} = 481 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{h\text{max}} = 16,1 \text{ m}^3/\text{h}$$

Całkowity pobór wody z ujęcia w roku 2003 wyniósł 134331 m³/rok. Pobór średnio-dobowy wynosił 368 m³/d i przekraczał o 15 % wielkość ustaloną w pozwoleniu wodno-prawnym. Aktualnie maksymalny dobowy pobór wody z tego ujęcia ustalony w pozwoleniu wodno-prawnym jest w przybliżeniu równy z zatwierdzoną w kat B wydajnością eksploatacyjną ujęcia. Dla pokrycia okresowego deficytu wody w tym wodociągu układ przesyłowy zasilany jest dodatkowo z sieci wodociągowej miasta Świdnika. W roku 2003 do sieci wodociągu Jacków doprowadzono z sieci miejskiej Świdnika 31298 m³ wody. W przeliczeniu na średnio-dobowy przesył wyniosło to $Q_d = 86 \text{ m}^3/\text{d}$.

Zestawienie parametrów eksploatacyjnych ujęć wód zasilających grupowe wodociągi wiejskie na obszarze gminy Mełgiew

Nazwa ujęcia	Zasoby w kat. B [m ³ /h]/[m ³ /d]	Pobór wg pozwpr. Q _d sr / Q _d max. [m ³ /d]	Pobór aktual. Q _d sr. / Q _d max. [m ³ /d]	% wykorzyst. dop. poboru
Podzamcze	40 / 960	35 / 50	121 / 172	18

Trzeszkowice	52 / 1248	108 / 130	118 / 142	11
Jacków	19,5 / 468	321 / 481	368 / 468	100
Wierzchowiska w tym Mełgiew	840 / 20160	7600 / 10000	7600 / 9400 662 / 871	50
Razem w tym Mełgiew	951,5 / 22836	8064 / 10661	8207 / 10182 1269 / 1653	45

Z podanych powyżej danych wynika, że pobór wody z ujęć grupowych wodociągów wiejskich na terenie gminy Mełgiew w roku 2003 przekraczał wielkości ustalone w obowiązujących aktualnie pozwoleniach wodno-prawnych dla powyższych ujęć pobór ten był jednak niższy od wielkości zatwierdzonej w kat B wielkości zasobów eksploatacyjnych tych ujęć. Wyjątek stanowi ujęcie Jacków, w którym pobór wody dorównywał wielkości zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych ujęcia. Dla pokrycia okresowego deficytu wody do sieci tego wodociągu doprowadzano około 86 m³/d wody z sieci wodociągowej miasta Świdnika. Ponadto do sieci wodociągu grupowego Krępiec II obsługującego miejscowości położone w zasięgu oddziaływania ujęcia Wierzchowiska doprowadzano wodę bezpośrednio ze stacji wodociągowej tego ujęcia. Część wody dostarczanej z tego kierunku przesyłana była tranzytem do sieci wodociągowej na terenie gminy Piaski. W roku 2003 dostarczono z systemu wodociągowego miasta Świdnika następujące ilości wody:

- Wodociąg Jacków w gminie Mełgiew – $Q_r = 31298 \text{ m}^3/\text{r}$
- Wodociąg Krępiec II w gminie Mełgiew – $Q_r = 136709 \text{ m}^3/\text{r}$
- Wodociąg w gminie Piaski – $Q_r = 73490 \text{ m}^3/\text{r}$

Razem ilość dostarczonej wody dla powyższych gmin wyniosła 241497 m³/r.

Sumaryczny pobór wód przez grupowe wodociągi wiejskie na terenie gminy Mełgiew stanowi około 45% wielkości zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych ujęć tych wodociągów. Aktualna rezerwa zasobów eksploatacyjnych powyższych ujęć wynosi około 55% co zabezpiecza możliwość pokrycia wzrostu zapotrzebowania wody dla gminy Mełgiew w okresie perspektywicznym i kierunkowym.

2.10.3.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Należy dążyć do rozszerzenia zasięgu sieci przesyłowych istniejących wodociągów grupowych w celu:
 - zapewnienia dostawy wody dla miejscowości Trzeciaków, Józefów i Dominów,
 - zapewnienia dostawy wody do nowych odbiorców, przewidzianych do podłączenia na terenach planowanych pod zainwestowanie,
 - zapewnienia pełnego powiązania układów przesyłowych istniejących systemów wodociągowych,
 - poprawy niezawodności dostawy wody do odbiorców,
 - poprawy bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
- W planach modernizacji istniejących systemów wodociągowych należy przewidywać:

- potrzebę modernizacji istniejących ujęć i stacji wodociągów grupowych,
 - potrzebę realizacji drugich studni (awaryjnych) na istniejących ujęciach,
 - potrzebę realizacji zbiorników wyrównawczych.
- Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wód dla istniejących ujęć wodociągów grupowych posiadają rezerwę w wysokości 55% w stosunku do aktualnego poboru wody z tych ujęć. Rezerwa ta jest dostateczna dla zabezpieczenia możliwości rozwoju gminy w okresie perspektywicznym i kierunkowym.
 - W związku z przewidywaną modernizacją ujęć zajdzie potrzeba uaktualnienia pozwoleń wodno-prawnych dla tych ujęć.

2.10.4. Odprowadzenie ścieków komunalnych i deszczowych

2.10.4.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Aktualnie na terenie gminy Mełgiew brak jest zbiorowych systemów kanalizacji komunalnej. Nieliczne kanały o lokalnym zasięgu i przy zmianie kanalizacji na poszczególnych posesjach odprowadzają ścieki sanitarne do lokalnych zbiorników bezodpływowych, z których wywożone są taborem asenizacyjnym do punktów zlewnych funkcjonujących na sieci kanalizacyjnej w Lublinie. Nie ma jednak jeszcze skutecznej kontroli, aby wszystkie ścieki gromadzone w zbiornikach systematycznie wywożone były do punktów zlewnych. Taki stan gospodarki ściekowej stwarza potencjalne zagrożenia dla stanu czystości środowiska naturalnego na obszarze gminy oraz prowadzi do sukcesywnego pogarszania warunków sanitarnych życia mieszkańców. W związku z bardzo zaawansowanym rozwojem grupowych wodociągów wiejskich na obszarze gminy przyspieszenie realizacji kanalizacji komunalnej musi stać się zadaniem priorytetowym dla gminy, warunkującym jej dalszy zrównoważony rozwój.

Wody opadowe na terenie gminy odprowadzane są powierzchniowo do gruntu i pobliskich cieków.

2.10.4.2. Wnioski wynikające z oceny stanu systemu gospodarki ściekowej w gminie.

- Gmina Mełgiew charakteryzuje się niezrównoważonym rozwojem gospodarki wodno-ściekowej. Na przestrzeni ostatnich lat obserwowany był dość dynamiczny rozwój zbiorczych systemów wodociągowych przy wyraźnej stagnacji rozwoju systemów gospodarki ściekowej.
- Dysproporcje te są przyczyną poważnych zagrożeń dla stanu czystości wód na obszarze gminy i mogą prowadzić do pogorszenia warunków sanitarnych życia mieszkańców na tym obszarze.
- Dla wyeliminowania tych zagrożeń zachodzi potrzeba przyspieszenia rozwoju zbiorczych systemów kanalizacyjnych, pozwalających na odprowadzenie powstających ścieków i ich oczyszczenie przed wprowadzeniem do odbiornika.
- Istniejące na terenie gminy zbiorniki bezodpływowe położone w zasięgu obsługi planowanej zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej powinny zostać zlikwidowane a przykanaliki podłączone do sieci zbiorczej.

- Wody opadowe na obszarze gminy odprowadzane są powierzchniowo do gruntu lub pobliskich cieków.
- Na terenach planowanych pod skoncentrowane zespoły zabudowy istnieje możliwość realizacji lokalnych sieci kanalizacji deszczowej z odprowadzeniem wód deszczowych do gruntu lub pobliskich cieków.

2.10.5. Gospodarka ciepła i gazyfikacja

2.10.5.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Gospodarka ciepła w gminie oparta jest na lokalnych kotłowniach lub indywidualnych urządzeniach grzewczych opalanych przeważnie paliwem stałym lub gazem ziemnym. Większość jednostek osadniczych na terenie gminy jest już zgazyfikowanych. Gazowa sieć średnioprężna na terenie tej gminy zasilana jest z istniejącej stacji redukcyjno-pomiarowej pierwszego stopnia usytuowanej w miejscowości Mełgiew. Do stacji redukcyjnej doprowadzany jest gaz ziemny z istniejącego gazociągu wysokoprężnego Dn 250 relacji Świdnik – Łęczna. Wzdłuż południowej granicy gminy przebiega drugi gazociąg wysokoprężny Dn 500 przesyłający gaz na kierunku Świdnik – Krasnystaw. Główne ciągi sieci gazowej średnio-prężnej na terenie gminy, przebiegające na ogół wzdłuż istniejących dróg, tworzą zamknięty układ pierścieniowy. Od wschodu sieć ta powiązana jest z układem sieci średnio-prężnej gminy Świdnik. Główne ciągi sieci średnio-prężnej przebiegają wzdłuż istniejących dróg tworząc zamknięte pierścieniowe układy sieci przesyłowej. Dotychczasowy rozwój sieci gazowej projektowany był i realizowany w oparciu o program gazyfikacji gminy opracowany w roku 1998. Aktualnie poza zasięgiem sieci gazowej średnioprężnej są miejscowości Krzesimów, Krzesimów I, Krzesimów II. Natomiast miejscowości Dominów i Minkowice są zgazyfikowane częściowo (około 65 %) do zgazyfikowania. Sieć rozdzielcza zrealizowana została o średnicach $\Phi 40$ do $\Phi 150$ mm. Gaz ziemny zużywany jest na cele:

- przygotowania posiłków dla ludzi i karmy dla zwierząt,
- przygotowania ciepłej wody użytkowej,
- ogrzewanie pomieszczeń (częściowo)

Zastosowanie gazu dla celów grzewczych sukcesywnie wzrasta szczególnie w nowej zabudowie mieszkaniowej.

W dalszym ciągu funkcjonują jeszcze na terenie gminy lokalne kotłownie i urządzenia grzewcze opalane paliwem stałym, które są źródłem zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Przepustowość istniejących sieci gazowych i wydajność stacji redukcyjnej pozwalają na stopniową gazyfikację tych źródeł ciepła.

Na terenie górniczym „Mełgiew” znajdują się :

- a) odwierty czynne: M-4k, M-8k, M-1, M-5, M-7k;
- b) odwierty zlikwidowane: Świdnik-IG1, Krępiec Nowy-1, Minkowice-1, Minkowice-4a, Minkowice-12;
- c) gazociągi kopalniane.

Poza terenem górniczym znajdują się odwierty zlikwidowane: Jacków-1, Jacków-3, Minkowice-2, Minkowice-8, Minkowice-10, Krępiec -1,

Przez teren gminy przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia : DN400/500 relacji Felin – Krasnystaw którego operatorem jest GAZ-SYSTEM S.A. Warunki zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie ww. gazociągu reguluje Rozporządzenie Ministra

Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. poz.640).

2.10.5.2. Wnioski z oceny stanu istniejącego

- Gmina posiada dobre warunki dla dalszego rozwoju gazyfikacji na swoim obszarze.
- Opracowany program gazyfikacji dla tej gminy wykazuje techniczną możliwość dalszej rozbudowy istniejących układów sieci średnioprężnej w celu zabezpieczenia obsługi na terenach planowanego zainwestowania.
- Istnieje techniczna możliwość gazyfikacji uciążliwych źródeł ciepła opalanych paliwem stałym.
- W studium przewiduje się adaptację istniejących odwiertów z uwzględnieniem przebudowy ich trasy w związku z planowanym lotniskiem.

2.10.6. Gospodarka odpadami

2.10.6.1. Stan istniejący i uwarunkowania rozwoju

Gmina Mełgiew prowadzi zorganizowany system zagospodarowania odpadów komunalnych. Odpady komunalne gromadzone są w pierwszej fazie w lokalnych punktach gromadzenia odpadów, a następnie wywożone specjalnym taborem na centralne składowisko odpadów znajdujące się poza granicami gminy. Ze względu na uwarunkowania wynikające z funkcjonowania i oddziaływania istniejących na terenie gminy i w pobliżu jej granic ujęć komunalnych systemów wodociągowych w gminie nie planuje się lokalizacji składowiska odpadów.

2.11. Potrzeby i możliwości rozwojowe gminy Mełgiew

Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew wykonana została w sierpniu 2016 przez firmę „Paweł Pizło- Projektowanie Urbanistyczne” ze Salowej Woli jako osobne opracowanie, załączone do toku formalno prawnego zmian studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mełgiew. W niniejszym rozdziale zawarto jedynie wnioski z poszczególnych analiz branżowych, oraz wyniki bilansów w zakresie oceny potrzeb rozwojowych gminy wynikające z tego opracowania.

2.11.1. Analiza demograficzna

Opracowana prognoza liczby ludności potwierdza tezę o wysokim potencjale demograficznym gminy w perspektywie długoterminowej. Liczba ludności na terenie gminy Mełgiew do roku 2046 wzrośnie w stosunku do roku 2015 o 3414 osób i osiągnie poziom 12 862 mieszkańców.

2.11.2. Analiza sytuacji społecznej

- Spadek bezrobocia na terenie gminy odnotowywany od kilku lat, spowodowany jest głównie poprzez wzrost liczby nowych miejsc pracy na terenie Świdnika i Lublina. Należy również zauważyć że na spadek bezrobocia w gminie ma wpływ wzrost liczby podmiotów działających na terenie gminy oraz osób prowadzących działalność gospodarczą jednoosobową.

- Głównym źródłem utrzymania mieszkańców gminy jest sektor rolniczy. Jednak jego udział w ciągu ostatnich 10 lat spadł aż o 10% na rzecz osób pracujących w przemyśle i budownictwie oraz w sektorze usługowym. Należy przepuszczać ze znaczenie rolnictwa w gospodarce gminy w ciągu następnych lat będzie spadać, a liczba osób utrzymująca się jedynie z gospodarstwa rolnego będzie powolnie się zmniejszać.
- Gmina Mełgiew posiada korzystną strukturę ludności wg grup ekonomicznych. Pomimo obserwowanego od kilku lat zjawiska starzenia się mieszkańców, udział osób w wieku produkcyjnym rok do roku wzrasta, natomiast liczba osób w wieku przedprodukcyjnym podobnie jak w całej Polsce charakteryzuje się spadkiem.
- Prognozowany wzrost liczby ludności (do 5 – 8 lat) na terenie gminy nie wpłynie na konieczność budowy, bądź rozbudowy obecnie funkcjonujących obiektów usług oświaty. Istniejące na terenie gminy Mełgiew szkoły podstawowe, w związku ze spadkiem liczby uczniów, posiadają możliwość utworzenia dodatkowych 3–4 oddziałów, umożliwiających nauczanie dla około 80 dzieci. Natomiast obecny stan infrastruktury i wyposażenia gimnazjum pozwala na utworzenie dodatkowo 3 oddziałów, dla około 80 osób.
- Brak publicznych przedszkoli na terenie gminy powoduje że znaczna część osób pracujących w sąsiadujących miastach, przewozi dzieci do przedszkoli i punktów przedszkolnych właśnie w tych miastach. Dalszy wzrost liczby mieszkańców na terenie gminy, wymusi w przyszłości na władzach gminy utworzenie publicznego przedszkola (przedszkoli) w perspektywie do 5 – 8 lat w miejscowości Krępiec i Mełgiew, które będą w stanie pomieścić w sumie do 120 dzieci.

2.11.3. Analizy gospodarki gminy

- Ze względu na swoje położenie w stosunku do Świdnika i Lublina oraz sąsiedztwo głównych ciągów komunikacyjnych województwa lubelskiego, gmina Mełgiew jest atrakcyjnym miejscem do rozwoju działalności gospodarczej. Fakt ten potwierdza stale rosnąca liczba podmiotów funkcjonujących i nowo rejestrowanych na terenie gminy.
- Najwięcej podmiotów funkcjonujących na terenie gminy to małe przedsiębiorstwa, zatrudniające do 9 osób. Najwięcej firm funkcjonuje w handlu hurtowym i detalicznym, budownictwie oraz transporcie i gospodarce magazynowej.
- Polityka planistyczna gminy powinna uwzględniać potencjał w zakresie rozwoju działalności gospodarczej. W dokumentach planistycznych w miejscowościach najlepiej skomunikowanych, na obszarach w sąsiedztwie istniejącej infrastruktury technicznej należy wyznaczyć tereny przeznaczone

pod zabudowę usługową oraz zabudowę produkcyjną, magazynową i składową.

2.11.4. Infrastruktura techniczna

- Gmina posiada dobrze rozwiniętą sieć infrastruktury drogowej. Drogi gminne wymagają jednak znacznych nakładów na remont i przebudowę. Znaczna część ulic gminnych nie posiada wzdłuż jedni ciągów pieszych oraz jest nieoświetlona.
- Gmina posiada dobrze rozwiniętą sieć infrastruktury wodociągowej. Świadczy o tym wysoki odsetek mieszkańców gminy posiadającej dostęp do sieci. Obecny stan infrastruktury technicznej pozwala na podłączenie się około 1 tys. nowych mieszkańców.
- Gmina posiada bardzo słabo rozwiniętą sieć kanalizacyjną. Wraz z dalszym intensywnym rozwojem, władze gminy będą zmuszone wybudować zbiorczą sieć kanalizacyjną na terenach miejscowości Krępiec, Franciszków i Mełgiew. Budowa systemu kanalizacyjnego na terenie gminy powinna opierać się na budowie jednej oczyszczalni ścieków w miejscowościach najsilniej zurbanizowanych oraz sześciu lokalnych oczyszczalni ścieków na terenach najdalej położonych od obszarów silnie zurbanizowanych. Na terenach o przewadze zabudowy zagrodowej, z silnie rozproszoną zabudową powinny być budowane jedynie przydomowe oczyszczalnie ścieków.

2.11.5. Analizy Środowiskowe

- Gmina Mełgiew posiada bardzo wysokie walory przyrodnicze opierające się na najwyższych klasach gruntów rolnych, lasach, zadrzewieniach śródpolnych oraz istniejących formach ochrony przyrody (otulina parku krajobrazowego, obszar chronionego krajobrazu, pomniki przyrody).
- Istniejące zasoby przyrody w znaczący sposób wpływają na kształtowanie polityki rozwoju gminy – użytki rolne klas I–III ograniczają możliwość swobodnej zabudowy tych terenów. Wpływa na to konieczność uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze w procedurze sporządzania planu miejscowego.
- Dalsza polityka planistyczna gminy powinna uwzględniać maksymalne ograniczenie zabudowy gruntów rolnych klas I–III. Na cele przyszłej zabudowy powinny być przeznaczane grunty klas najniższych (IV– VI). Zezwala się na przeznaczeniu pod zabudowę w studium gruntów rolnych klas najwyższych pod warunkiem że są to tereny położone w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz grunty chronione o powierzchni mniejsze niż 1ha, w sąsiedztwie dróg publicznych z dostępem do wodociągu.

- Wysokie walory przyrodnicze gminy powinny być impulsem do rozwoju zabudowy letniskowej oraz różnorodnych form aktywnego wypoczynku, szczególnie w obrębach położonych w sąsiedztwie kompleksów leśnych.

Możliwości finansowania przez gminę inwestycji służących realizacji zadań własnych gminy

- Sytuację finansową gminy można określić jako dobrą - stabilną z dalszą perspektywą rozwoju. Pomimo wzrostu liczby mieszkańców gminy, wartość całkowita budżetu oraz wydatki na 1 mieszkańca z roku na rok charakteryzują się tendencją wzrostową.
- Wzrastające wpływy z udziału w podatku od osób fizycznych, od osób prawnych oraz podatku od nieruchomości świadczą o wzroście ilości i zamożności mieszkańców oraz wzroście ilości nowych budynków oddawanych do użytkowania.
- Wzrost dochodów i spadające zadłużenie gminy, daje gwarancję że stały, prognozowany wzrost liczby mieszkańców gminy będzie odzwierciedlony wzrostem nakładów inwestycyjnych na terenie gminy.
- W okresie do roku 2020 prognozuje się że gmina pobuduje, przebuduje i zmodernizuje około 14 km dróg gminnych, wybuduje około 2 000 m wodociągu gminnego, zmodernizuje około 1 500 istniejącej sieci wodociągowej oraz rozpocznie budowę około 8 km sieci kanalizacyjnej wraz z dwoma lokalnymi oczyszczalniami ścieków dla 2,5 tys. mieszkańców.
- Inwestycje zaplanowane na rok 2016 mające odzwierciedlenie w przyjętym na ten rok budżecie gminy w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Wpłyną korzystnie na dalszy rozwój gminy.
- W realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej (sieci kanalizacyjnej) gmina powinna poszukiwać różnorodnych form wsparcia inwestycji głównie z programów UE i krajowych.
- Sytuacja finansowa gminy pozwala na wyznaczanie nowych obszarów przeznaczonych pod zabudowę, które z jednej strony spowodują w krótkim odstępie czasu znaczne wydatki gminy na inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, z drugiej strony wzrost liczby mieszkańców i podmiotów gospodarczych na terenie gminy przyniesie gminie w dłuższej perspektywie czasu wzrost wpływów do budżetu gminy w zakresie dochodów własnych.
- Zgodnie z przeprowadzoną analizą oraz prognozą wielkości budżetu (dochodów i wydatków) budżet gminy jest w stanie zrealizować inwestycje wynikające z wzrostu liczby terenów przeznaczonych pod zabudowę.
- Całkowite koszty poniesione przez gminę w związku z wyznaczeniem nowych terenów pod zabudowę wyniosą w przybliżeniu do roku 2046:
 - budowa dróg publicznych -5 776 000 zł
 - wykup gruntów pod drogi publiczne -1 520 000 zł
 - budowa sieci wodociągowej -3 216 000 zł

- budowa sieci kanalizacji ogólnospławnej -14 950 000 zł
- budowa oczyszczalni ścieków -6 800 000 zł
- budowa 6 lokalnych biologicznych oczyszczalni ścieków -9 700 000 zł
- budowa 2 filii domu kultury z bibliotekami gminnymi -920 000 zł
- budowa 3 publicznych przedszkoli i żłobków -6 265 668 zł
- rozbudowa szkół podstawowych -2 652 000 zł
- budowa obiektów sportowo – rekreacyjnych -1 362 000 zł

2.11.6. Wyznaczenie obszarów do zabudowy

W wyniku przeprowadzonych analiz do dalszego etapu weryfikacji zostały wyznaczone tereny przeznaczone do zabudowy o łącznej powierzchni całkowitej 462,08 ha . Rozmieszczenie tych terenów na obszarze gminy ilustruje poniższy schemat.

Schemat: Tereny wskazane do zabudowy zgodnie z wynikami analizy (opracowanie własne na podstawie danych Centralnego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej – <http://www.codgik.gov.pl> i Starostwa Powiatowego w Świdniku).

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Melgiew.

2.11.7. Bilans terenów wyznaczonych do zabudowy

Tabela 47. Powierzchnia terenów wyznaczona na podstawie analizy do zabudowy z podziałem na funkcje
(opracowanie własne, na podstawie danych z Urzędu Gminy Mełgiew i publikacji Głównego Urzędu Statystycznego).

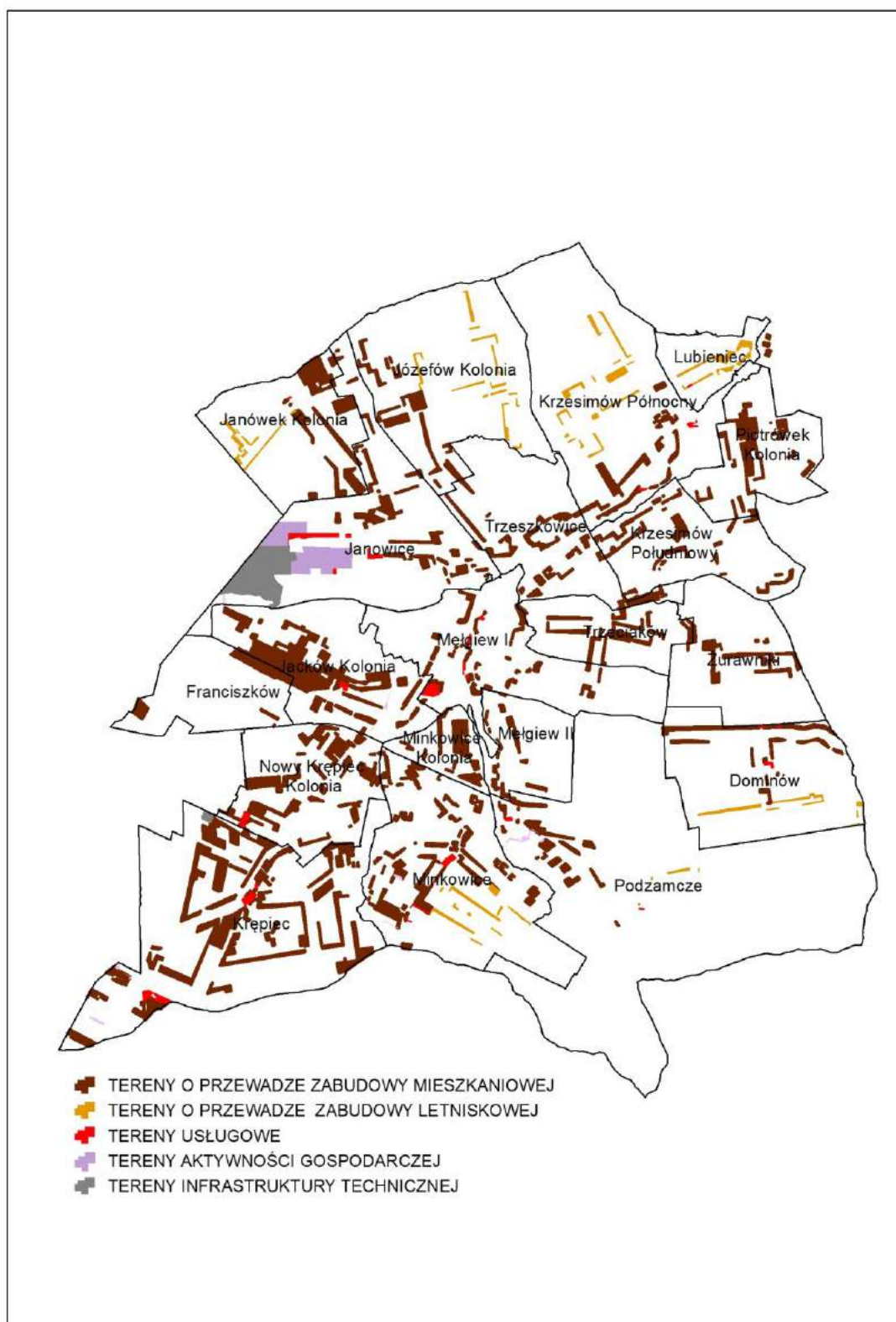
Lp.	miejscowość	powierzchnia terenów wyznaczonych na podstawie analizy do zabudowy wg funkcji (w ha)					potencjalna chłonność terenów wyznaczonych na podstawie analizy do zabudowy wg funkcji (dla zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowy usługowo – mieszkaniowej)			
		zabudowa mieszkaniowa	tereny o przeznaczeniu zabudowy lotniskowej	tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej	zabudowa usługowa	zabudowa produkcyjna	średnia powierzchnia działki (w m ²)	średnia liczba osób tworzących gospodarstwo domowe	potencjalna liczba działek do zabudowania	potencjalna liczba nowych mieszkańców
1.	Dominów	7,25	4,46		0,77		1835	4,06	40	160
2.	Franciszków	8,97					1835	3,39	49	166
3.	Jacków Kolonia	47,92			0,80	0,64	1835	4,03	261	1052
4.	Janowice	14,79			8,71	46,59	1835	4,16	81	335
5.	Janówek Kolonia	20,97	3,99		0,11		1835	4,1	114	468
6.	Józefów Kolonia	7,06	5,59				1835	3,9	38	150
7.	Krępiec	68,73		2,58	2,41	1,53	1835	3,12	377	1177
8.	Krzesimów Północny	8,87	9,19		0,54	0,33	1835	4,48	48	217
9.	Krzesimów Południowy	8,42					1835	4,48	46	206
10.	Lubieniec	4,89			0,05		1835	4,36	27	116
11.	Mełgiew I	8,05		6,25		0,05	1835	3,71	51	188
12.	Mełgiew II	3,16					1835	3,71	17	64
13.	Minkowice	22,97	6,39		1,45		1835	3,83	125	480
14.	Minkowice Kolonia	9,39				0,02	1835	4,27	51	219
15.	Nowy Krępiec Kolonia	24,61			1,75	0,07	1835	3,52	134	472
16.	Piotrówek Kolonia	15,07					1835	3,48	82	286
17.	Podzamcze	6,93	0,53	0,07	0,47	1,95	1835	4,58	38	173
18.	Trzeciaków	7,96					1835	4,07	43	177
19.	Trzeszkowice	12,07	0,02				1835	3,94	66	259
20.	Żurawniki	5,96					1835	3,93	33	128
SUMA		314,03	30,17	8,90	17,06	51,18	X	X	1 721	6 492

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

Wyniki analizy

Na skutek porównania maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania a nową zabudowę (pkt. 1) oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy (pkt. 2 i 5 tabeli), maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy (pkt. 2 i 5 tabeli), w związku z powyższym bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości $752,50 - (118,89 + 212,27) = 421,34$ ha.

W wyniku przeprowadzonej analizy wskazania terenów do zabudowy, wyznaczono obszary o powierzchni całkowitej około 421,34 ha.

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Mełgiew.

lp	kategoria	obszary zabudowy [ha]	potencjalna liczba nowych mieszkańców gminy w perspektywie do 30 lat [osoby]
		powierzchnia użytkowa zabudowy [m ²]	
1.	maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę na podstawie przeprowadzonych analiz: ekonomicznych, środowiskowych, społecznych oraz prognoz demograficznych	752,50 (prognoza powiększona o 30%)	4 438 (prognoza powiększona o 30%)
		578,84	
		1 096 797 (prognoza powiększona o 30%)	
		843 690	3 414
2.	obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej rozumiane jako obszary nowej zabudowy na terenach niezabudowanych (luki w zabudowie)	(118,89)	2 468
		127,36	
		144 350	
3.	obszary wyznaczone w obecnym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego do zabudowy	1 390,47	5 028
		1 688 245	
4.	obszary przeznaczone w planach miejscowych pod zabudowę	843,44	1 611
		1 024 066	
5.	obszary przeznaczone w planach miejscowych pod zabudowę inne niż wymienione w pkt. 2	212,27	405
		213,02	
		257 728	

Źródło: Analiza potrzeb i możliwości rozwoju gminy Melgiew.

3. PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY

3.1.Cele rozwoju

3.1.1.Cel generalny

Jako cel generalny polityki rozwojowej gminy przyjęto:

POPRAWĘ WARUNKÓW ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Zgodnie ze strategią rozwoju gminy uznaje się, że osiągnięcie celu generalnego możliwe jest poprzez stworzenie mechanizmów starań o rozwój funkcji społecznych i gospodarczych, a także o sprawność funkcjonowania organizmu gminnego.

3.1.2.Cele warunkujące

Osiągnięcie celu generalnego powinno nastąpić poprzez przyjęcie określonych kierunków działań strategicznych sformułowanych jako cele warunkujące. Są to:

- Rozwój funkcji aktywizujących społeczność lokalną, w tym przedsiębiorczość mieszkańców.
- Tworzenie miejsc pracy poza rolnictwem poprzez stworzenie korzystnych warunków do inwestowania.
- Podnoszenie sprawności funkcjonowania organizmu gminnego poprzez rozwój infrastruktury technicznej i społecznej, a także poprzez tworzenie nowych powiązań drogowych i rozwój komunikacji lotniczej.
- Wyeksponowanie przyrodniczych i kulturowych walorów gminy

3.2.Dziedziny działań strategicznych

Dla osiągnięcia przyjętych celów uporządkowano dziedziny działań strategicznych w 4 sferach:

- Działania organizacyjno-przygotowawcze

Działania te polegać powinny na stworzeniu „komórki” właściwej dla tworzenia informacji o gminie, jej stanie a także dla jej promocji. Główne formy tych działań to:

- monitorowanie strategii rozwoju gminy
 - przystosowanie instytucji odpowiedzialnych za gminę do podjęcia odpowiednich działań wynikających ze strategii rozwoju gminy
 - popularyzacja działań poprzez stworzenie odpowiedniego systemu informacyjnego
 - prowadzenie stałych działań na rzecz porządkowania struktury funkcjonalno-przestrzennej obszaru gminy.
- Działania tworzące warunki infrastrukturalne rozwoju wszelkich form przedsiębiorczości jako bazy ekonomicznej gminy.

W sferze tej działania mają wspierać mechanizmy rynkowe poprzez tworzenie wszelkich warunków rozwoju przedsiębiorczości zarówno poprzez wspieranie finansowe jak i szukanie oszczędności przez sprawne funkcjonowanie gminy.

Szczegółowe metody działań to:

- wspomaganie wszelkich form przedsiębiorczości i działanie na rzecz dywersyfikacji jej struktury rodzajowej, technologicznej, organizacyjnej oraz znaczenia rynkowego,
- tworzenie i uatrakcyjnienie warunków lokalizacyjnych dla wszelkiego rodzaju inwestycji związanych z tworzeniem miejsc pracy
- działanie na rzecz rozwoju infrastruktury ekonomicznej dla usprawnienia wszelkich form rynkowych na obszarze gminy,
- wzrost inwestycji infrastrukturalnych w zakresie:
 - zaopatrzenia w wodę,
 - dokończenia gazyfikacji gminy
 - rozbudowy sieci telekomunikacyjnej
 - rozbudowy sieci i urządzeń elektroenergetycznych
 - realizacji sieci kanalizacyjnej
 - budowy dróg
 - rozbudowy regionalnego portu lotniczego Port Lotniczy Lublin S. A. (Świdnik) oraz wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów przyległych do terenu lotniskowego jako potencjalnych obszarów intensywnej aktywizacji gospodarczej
 - realizacji schroniska dla zwierząt
- wzrost korzyści z tytułu położenia przy drodze ekspresowej S12/S17.

- Działania na rzecz poprawy standardów życia mieszkańców.

W tej grupie celów najważniejsze zagadnienia to:

- wzrost podaży miejsc pracy
- wzrost bezpieczeństwa życia mieszkańców (publicznego, ekologicznego
- i epidemiologicznego)
- rozwój warunków dla aktywności kulturalnej
- rozwój bazy usług oświaty i sportu (rozbudowa i modernizacja istniejących obiektów)
- rozwój usług zdrowia
- rozwój systemów informacyjnych dla mieszkańców i warunków rozwoju kontaktów społecznych

3.3.Wnioski do ustalenia kierunków rozwoju gminy

Przyjęte kierunki działań powinny znaleźć oparcie w opracowaniach planistycznych, dla których znaczenie fundamentalne ma Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy.

Stąd w opracowaniu tym proponuje się przełożenie formuły celów na ład przestrzenny w następujących sferach:

- ład funkcjonalno-organizacyjny
- ład estetyczny
- ład ekologiczny
- ład w zakresie jednolitości standardów
- ład przestrzenno-architektoniczny

Oczywistą rzeczą jest, że wszystkie te elementy wzajemnie się uzupełniają i dopiero kompleksowe przeniesienie założonych w Studium standardów i działań do planów zagospodarowania przestrzennego może przynieść oczekiwany efekt rozwojowy gminy.

4. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Ustalane działania na rzecz rozwoju gminy wynikają z założenia właściwej harmonijności i równowagi całości organizmu gminnego. Przewidywane do osiągnięcia cele wymagają jednak nie zawsze jednakowej intensywności tych działań we wszystkich dziedzinach.

W sytuacji istnienia dość dużych potrzeb dla zaspokajania, a szczególnie dla osiągnięcia założonych standardów życia w gminie – konieczne jest ustalenie kierunków i kolejności postępowania. Z tego powodu przyjęto na wejściu do ustalenia kierunków polityki przestrzennej dziedziny i zadania priorytetowe dla rozwoju gminy oraz założono osiągnięcie w niej określonych standardów życia. Biorąc pod uwagę politykę rozwojową zapisaną w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego oraz w dokumentach planistycznych sąsiednich miast i gmin stwierdzić należy, że warunki rozwojowe gminy Mełgiew w dużym stopniu zostały zdeterminowane, a standardy nie mogą odbiegać od poziomów analogicznych obszarów w województwie.

4.1. Priorytety rozwojowe

Kryterium wyboru priorytetów jest potrzeba likwidacji słabych stron gminy a zwłaszcza ograniczeń w otwarciu jej na przyjęcie nowych funkcji wzmacniających ekonomicznie, oraz efektywne wykorzystanie walorów położenia w sąsiedztwie obszaru metropolitalnego.

Ustala się następujące priorytety:

- tworzenie kompleksowych systemów podbudowy ekonomicznej i organizacyjnej dla realizacji inwestycji podnoszących rangę gminy i wspierających istniejące i nowe formy działalności gospodarczej
- tworzenie warunków technicznych (w tym rozbudowa infrastruktury technicznej) dla racjonalnego i zrównoważonego rozwoju struktury gminy przy zapewnieniu poprawy standardów istniejących już wsi i zespołów mieszkaniowych
- stworzenie dobrej gospodarki nieruchomościami i zasobami gminy – w tym rozbudowa bazy oświatowej i sportowej.

- działania na rzecz rozbudowy regionalnego portu lotniczego Port Lotniczy Lublin S.A. (Świdnik) jako inwestycji generującej rozwój gospodarczy gminy.

5. POLITYKA PRZESTRZENNA

5.1. Główny czynniki rozwojowe i przekształceń

Gmina Mełgiew aczkolwiek jest typową gminą wiejską, to jednak funkcja rolna nie stanowi dla niej jedynej, a nawet głównego czynnika rozwojowego. Wzrost opłacalności produkcji rolnej nie jest możliwy bez ingerencji rządu i sytuacja, kiedy rolnictwo stanowiło główną funkcję w obszarze gminy należy do przeszłości. Dużą jednak część powierzchni gminy stanowią gleby wysokich klas, które jednak uległy znacznemu rozdrobnieniu arealów. Pomimo znacznego spadku zainteresowania ze strony nawet samych właścicieli gruntów rozwojem rolnictwa tzw. rolnej przestrzeni produkcyjnej w gminie podlega ochronie i możliwości dalszych wyłączeń gruntów z produkcji rolnej na rzecz funkcji nierolniczych zostały znacznie ograniczone.

Jednym z istotnych czynników rozwojowych wpływających na kierunek przekształceń struktury przestrzennej i funkcjonalnej gminy jest sąsiedztwo terenów przemysłowych miasta Świdnika i drogi S12/S17 posiadającą parametry drogi ekspresowej.

Są to obiekty generujące ruch, co znacznie zwiększa atrakcyjność inwestycyjną terenów przyległych. Funkcjonowanie drogi ekspresowej wiąże się z ograniczeniem dostępności przez likwidację większości skrzyżowań z drogami lokalnymi (poprzez realizację jezdni serwisowych) oraz wjazdów z poszczególnych posesji. Droga ekspresowa tworzy nowe przesłanki dla rozwoju głównie obiektów i urządzeń obsługi komunikacji ruchu ponadregionalnego, przedsiębiorczości i wszelkich form aktywności gospodarczej, ale też ze względu na uciążliwość ogranicza bądź uniemożliwia rozwój mieszkalnictwa, funkcji ochrony zdrowia, oświaty, rekreacji na obszarze położonym w zasięgu jej oddziaływania.

Przebiegająca przez obszar gminy linia kolejowa oraz istniejące obiekty usługowo – produkcyjne w Minkowicach i Franciszkowie stanowią swoistego rodzaju generator dla lokowania się w ich sąsiedztwie nowych zakładów powiększających liczbę miejsc pracy w gminie.

Bezpośrednie sąsiedztwo miasta Lublina i Świdnika stanowiących centrum aglomeracji lubelskiej tworzy dla gminy Mełgiew możliwości rozwoju funkcji komplementarnych dla ludności miejskiej:

- rozwój funkcji mieszkaniowej w formie tzw. rezydencji podmiejskich na dużych działkach, w lepszych warunkach klimatycznych z sąsiedztwem terenów otwartych i leśnych,
- tworzenie zaplecza rekreacyjnego dla mieszkańców miast z możliwością realizacji tzw. drugich domów lub poprzez tworzenie kompleksów rekreacyjnych szczególnie w oparciu o las Szpitalny oraz kompleksy leśne położone na południu i północy gminy. Szczególnie atrakcyjne pod tym względem są miejscowości Janówek, Lubieniec, Józefów, Podzamcze i Minkowice.

Struktura funkcjonalno-przestrzenna

5.1.1. Zasady rozwoju i zagospodarowania głównych jednostek strukturalnych

5.1.1.1. Układ osadniczy i tereny aktywności gospodarczej

Studium zakłada kontynuację dotychczasowych tendencji rozwoju poszczególnych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy przede wszystkim w zakresie funkcji osiedleńczej gdzie podstawą są historycznie wykształcone wsie jednorzędowe.

W odniesieniu do pojedynczej zabudowy lub usytuowanej gniazdowo na obszarach objętych w niniejszym studium polityką ochrony lub przekształceń obowiązują zasady dostosowania zagospodarowania do funkcji stref:

- zabudowa istniejąca na obszarach ochrony i wzbogacenia krajobrazu otwartego jest wskazana do adaptacji w granicach siedliska oraz tworzenia pierścieni zieleni osłonowej,
- zabudowa istniejąca na obszarze wskazanym do rewitalizacji i rekultywacji w granicach ESOCH (głównie dotyczy to zabudowy położonej w dnach dolin rzecznych, może być adaptowana

Generalnie zatem przebudowa systemu wiejskich jednostek osadniczych na obszarze gminy, pełniących głównie funkcje obsługi rolnictwa winna sprowadzać się do tworzenia zespołów zwartej zabudowy z wykształconymi centrami usługowymi (usługi podstawowe).

W zabudowie wsi, poza obszarami dla których określono poza rolniczy kierunek rozwoju, winno dominować budownictwo zagrodowe.

Na obszarze gminy obowiązywać powinna zasada możliwości kontynuowania ciągów zabudowy wzdłuż dróg jako ciągłego systemu wsi jednorzędowych wg aktualnych potrzeb gminy (nawet jeżeli w rysunku Studium nie pokazano terenu pod zabudowę). Zabudowę przeznaczoną na pobyt ludzi należy lokalizować poza zasięgiem uciążliwości od ruchu drogowego. Zaleca się wzdłuż drogi ekspresowej S17 stosowanie zieleni izolacyjnej.

W przypadku terenów przeznaczanych w studium pod zabudowę jednorodzinną, zagrodową lub usługową przyjmuje się następujące wskaźniki dotyczące parametrów działek budowlanych:

- dla terenów przeznaczanych pod zabudowę zagrodową zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 1500 m², przy szerokości minimalnej wynoszącej 18 m;
- dla terenów przeznaczanych pod zabudowę jednorodzinną zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 900 m² dla działek wolnostojących przy szerokości minimalnej wynoszącej 16 m;
- dla terenów nie spełniających ww. warunków dopuszcza się zabudowę jednorodzinną bliźniaczą;

- zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych w zabudowie bliźniaczej wynoszącą 450 m²;
- dla terenów przeznaczonych pod zabudowę szeregową zakłada się minimalną powierzchnię działek 250 m² i minimalną szerokość 7,20 m;
- dopuszcza się lokalizację usług na działkach nie mniejszych niż 900 m² z zachowaniem określonych powierzchni zabudowy oraz zasad dla gabarytów i architektury obiektów określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a dla działek przeznaczanych pod działalność produkcyjną minimalną powierzchnię ustala się na 2000 m²;
- istniejące działki budowlane o powierzchni nie spełniających ww. parametrów oraz dla których podziału dokonano przed dniem 15.06. 2001 zachowują funkcje budowlaną pod warunkiem położenia w terenach zabudowy wyznaczonych miejscowym planem.

Od powyższych wielkości w jednostkowych przypadkach można stosować odstępstwa, jeżeli znajdzie to uzasadnienie w projektach planów miejscowych i nie wpłynie negatywnie na jakość urbanizowanej przestrzeni. Dopuszcza się tolerancję do 10% dla parametrów działek i ich szerokości.

Wyznaczone funkcje dla wyżej wymienionych terenów oznaczają preferowany rodzaj zabudowy na danym terenie, dopuszcza się jednak wymiennosc ustalanych w planach miejscowych sposobów zagospodarowania w ramach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz zabudowy jednorodzinnej i usług.

Zabudowa nie powinna przekraczać wysokości dwóch kondygnacji, jednak w celu zachowania harmonii z terenami sąsiednimi, dopuszcza się ustalenie w planach miejscowych innych parametrów zabudowy, zgodnych z lokalnymi uwarunkowaniami poszczególnych terenów. Niezbędne jest ponadto estetyczne zagospodarowanie terenów wokół budynków, zwłaszcza przy pomocy kształtującej krajobraz zieleni wysokiej i średniej.

Wyznaczone w rysunku „Studium...” tereny pod mieszkalnictwo rolnicze można zabudować w strefie o 50-80 metrów większej kosztem przylegających terenów gruntów ornych po przeanalizowaniu takiej możliwości na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zagospodarowanie tych terenów winno następować w jak najwyższych standardach architektonicznych, z poszanowaniem podstawowych zasad ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a w szczególności ochrony krajobrazu oraz ochrony środowiska. Zmiany funkcji terenów określone w niniejszym studium nie mogą powodować przekroczeń standardów jakości środowiska.

Analizując zapoczątkowane na obszarze gminy Mełgiew procesy inwestycyjne w zakresie inwestycji pozarolniczych stwierdzono, że poza nielicznymi wyjątkami (wynikającymi najczęściej z adaptacji dla nowych funkcji obiektów istniejących) generalnie obiekty te grupują się na obszarze położonym w sąsiedztwie miasta Świdnika oraz w Minkowicach, a także w Krupcu Nowym gdzie przewiduje się rozbudowę istniejących obiektów zabezpieczając w Studium teren rozwojowy w sąsiedztwie ulicy Przemysłowej. W związku z realizacją rozbudowy lotniska zakłada się aktywizację gospodarczą terenów sąsiadujących we wsiach Franciszków, Jacków i Janowice.

Niezależnie od powyższych koncentracji na obszarze gminy istnieją nieliczne obiekty produkcyjno – usługowo – rzemieślnicze świadczące usługi dla mieszkańców gminy i produkcję rzemieślniczą. W dolinie rzeki Stawek znajdują się złoża piasku. Studium zakłada

możliwość rozbudowy piaskowni we wsi Mełgiew I oraz realizację nowej piaskowni we wsi Krzesimów Północny. Docelowo po wyeksploatowaniu piasku wprowadza się obowiązek rekultywacji leśnej wyrobiska poeksploatacyjnego. Warunkiem uruchomienia eksploatacji jest uzyskanie przez inwestora koncesji na wydobywanie surowca.

Biorąc pod uwagę dość skromne wyposażenie gminy w miejsca pracy (przy zarysowującej się tendencji do wzrostu zaludnienia) należy zabezpieczyć tym obiektom jak najlepsze możliwości funkcjonowania i rozwoju. Powinno się to odbywać oczywiście przy zachowaniu zasad wynikających z ustalonych stref polityki przestrzennej.

W granicach gminy zakazuje się lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu przepisów odrębnych.

W celu ochrony przeciwpowodziowej:

- dopuszcza się prowadzenie robót konserwacyjnych na wodach istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa i urządzeń melioracji wodnych,
- dopuszcza się budowę obiektów hydrotechnicznych w korytach rzek,
- zakazuje się nowej zabudowy w dolinach rzecznych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, za wyjątkiem obszarów wyznaczonych na rysunku Studium,
- zakazuje się zabudowy działek w odległości mniejszej niż 4,0 m i ich grodzenia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej cieków wodnych,
- zakazuje się zalesiania i zadrzewiania gruntów przyległych do cieków naturalnych w odległości mniejszej niż 3 m od górnej krawędzi skarp,
- nakazuje się zachowania istniejących rowów melioracyjnych,
- nakazuje się utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych przez właścicieli gruntów, w granicach, których się znajdują.

Zakłada się następujące kierunki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania:

1. terenów aktywności gospodarczej oznaczonych symbolami B46AG, B50AG, S20.1AG:

- przeznaczenie: zabudowa produkcyjna, składowa, magazynowa, usługowa (w tym zabudowa usług publicznych),
- poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
- dopuszcza się wydzielanie terenów pod: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi samochodowe, place publiczne, zieleni urządzoną i naturalną, wody powierzchniowe, miejsca przeznaczone do sportu i rekreacji, tereny infrastruktury technicznej oraz obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
- maksymalna wysokość zabudowy:
 - dla terenów B46AG i B50AG: 18 m,
 - dla terenu S20.1AG: 15 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla działki budowlanej – 20%,

- minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej – 900 m², dla zabudowy produkcyjnej – 2000 m², dla pozostałych funkcji według potrzeb,
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej – do 60% powierzchni działki,
- zaleca się stosowanie rozwiązań mających na celu ograniczenie uciążliwości obiektów produkcyjnych i składów na tereny mieszkaniowe i usługowe.

2. terenu zabudowy usługowej oznaczonego symbolem B48U:

- przeznaczenie: zabudowa usługowa, w tym z zakresu zabudowy usług publicznych,
- jako funkcję uzupełniającą dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, dla której przyjmuje się dopuszczalne parametry zabudowy i zagospodarowania terenu jak dla terenów mieszkaniowych, pod warunkiem spełnienia wymagań wynikających z przepisów odrębnych,
- zakazuje się realizacji wielkopowierzchniowych obiektów usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
- dopuszcza się wydzielanie terenu pod następujące funkcje: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi samochodowe, place publiczne, zieleń urządzoną i naturalną, wody powierzchniowe, miejsca przeznaczone do sportu i rekreacji, tereny infrastruktury technicznej, inne obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
- maksymalna wysokość zabudowy – 15 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla działki budowlanej – 20%,
- minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej – 600 m²,
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej – do 60% powierzchni działki.

3. terenów zabudowy usługowej z dopuszczeniem mieszkalnictwa oznaczonych symbolami B51U/M, B53U/M:

- przeznaczenie: zabudowa usługowa, w tym z zakresu zabudowy usług publicznych z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- zakazuje się realizacji wielkopowierzchniowych obiektów usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
- dopuszcza się wydzielanie terenu pod następujące funkcje: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi samochodowe, place publiczne, zieleń urządzona i naturalna, wody powierzchniowe, miejsca przeznaczone do sportu i rekreacji, tereny infrastruktury technicznej, inne obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
- maksymalna wysokość zabudowy usługowej – 15 m, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 12 m,

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla działki budowlanej przeznaczonej na cele zabudowy usługowej i usługowo – mieszkaniowej – 20%,
- minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej – 600 m², dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 450 m²,
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej – do 60% powierzchni działki.

4. terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej (tereny wyłączone spod zabudowy) oznaczonych symbolami B47R, B52R :

- przeznaczenie: szeroko rozumiana produkcja rolnicza,
- jako funkcje uzupełniające dopuszcza się, przetwórstwo rolno-spożywcze, usługi w rolnictwie, agroturystykę i turystykę wiejską,
- na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się lokalizację: dróg publicznych i niepublicznych, dojazdów i dojazdów, innych terenów komunikacji, obiektów infrastruktury technicznej, zbiorników wodnych w tym stawów hodowlanych, urządzeń melioracji wodnych,
- dopuszcza się wytyczenie i urządzenie tras turystyki pieszej, rowerowej, turystyki konnej z wykorzystaniem istniejących dróg polnych, urządzenie punktów widokowych.

5. terenu infrastruktury oznaczonego symbolem B49I:

- przeznaczenie: teren lotniska w tym obiektów i urządzeń komunikacji lotniczej dla obsługi pasażerskich i towarowych przewozów lotniczych oraz obiektów technicznych i urządzeń radiowo – nawigacyjnych, magazynowych i garażowych,
- dopuszcza się możliwość rozwoju funkcji administracyjnej i handlowej,
- dopuszcza się wydzielanie terenu pod następujące funkcje: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi samochodowe, zieleń naturalną, wody powierzchniowe, inne obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania lotniska.

Zakłada się następujące kierunki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania:

1. terenów aktywności gospodarczej/usługowej oznaczonych symbolem T62AG/U:

- ✓ przeznaczenie: zabudowa produkcyjna, składowa, magazynowa, usługowa,
- ✓ poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
- ✓ dopuszcza się wydzielanie terenów pod: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi, place publiczne, zieleń urządzoną i naturalną, tereny infrastruktury technicznej oraz obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
- ✓ maksymalna wysokość zabudowy: 18 m,
- ✓ minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do działki budowlanej: 20%,

- ✓ minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej: 900 m², dla zabudowy produkcyjnej: 2000m², dla pozostałych funkcji według potrzeb,
 - ✓ maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej: do 60% powierzchni działki,
 - ✓ zaleca się stosowanie rozwiązań mających na celu ograniczenie uciążliwości obiektów produkcyjnych i składów na tereny mieszkaniowe i usługowe.
2. terenów zabudowy usługowej oznaczonych symbolami M43U, M44U, M46U, M47U, M48U:
- ✓ przeznaczenie: zabudowa usługowa, w tym z zakresu usług publicznych,
 - ✓ poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
 - ✓ dopuszcza się wydzielanie terenów pod: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi, place publiczne, zieleń urządzoną i naturalną, tereny infrastruktury technicznej oraz obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
 - ✓ maksymalna wysokość zabudowy: 15 m,
 - ✓ minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do działki budowlanej: 20%,
 - ✓ minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej: 600 m²,
 - ✓ maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej: do 60% powierzchni działki.
3. terenów zabudowy usługowej z dopuszczeniem mieszkalnictwa oznaczonych symbolami M45U/M, T69U/M:
- ✓ przeznaczenie: zabudowa usługowa, w tym z zakresu zabudowy usług publicznych z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - ✓ zakazuje się realizacji wielkopowierzchniowych obiektów usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
 - ✓ poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
 - ✓ dopuszcza się wydzielanie terenów pod: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi, place publiczne, zieleń urządzoną i naturalną, tereny infrastruktury technicznej oraz obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
 - ✓ maksymalna wysokość: zabudowy usługowej – 15 m, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 12 m,
 - ✓ minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla działki budowlanej przeznaczonej na cele zabudowy usługowej i usługowo – mieszkaniowej – 20%,
 - ✓ minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy usługowej – 600 m², dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 450 m²,

- ✓ maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej – do 60% powierzchni działki.
4. terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oznaczonych symbolami M42M:
- ✓ przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa,
 - ✓ poszczególne funkcje mogą być realizowane w zależności od potrzeb i niezależnie od siebie,
 - ✓ dopuszcza się wydzielanie terenów pod: drogi publiczne i niepubliczne, dojścia i dojazdy, inne tereny komunikacji, parkingi, place publiczne, zieleń urządzoną i naturalną, tereny infrastruktury technicznej oraz obiekty niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gminy,
 - ✓ maksymalna wysokość: 12 m,
 - ✓ minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla działki budowlanej przeznaczonej na cele zabudowy usługowej i usługowo – mieszkaniowej – 20%,
 - ✓ minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 450 m², dla zabudowy zagrodowej 1500 m²,
 - ✓ maksymalna powierzchnia zabudowy działki budowlanej – do 60% powierzchni działki.

5.1.1.2. Obszar składowania płodów rolnych w Krzesimowie

Na terenie gminy Mełgiew, w miejscowości Krzesimów istnieje teren dawnego składu buraków cukrowych na którym pozostawia się wyłącznie możliwość dalszego funkcjonowania składu buraków lub innych płodów rolnych.

5.1.1.3. Obszary o funkcji rekreacyjnej

W studium przyjęto przekształcenia na funkcje rekreacji (jako docelowy kierunek przebudowy) tereny zabudowy zagrodowej, istniejące na obszarach chronionych ze względów ekologicznych. Do takich obszarów należą: Lubieniec, Piotrówek, Janówek, Mełgiew Podzamcze.

Uzupełnieniem programu rekreacji na obszarze gminy jest planowany system ścieżek rowerowych wiążących najatrakcyjniejsze widokowo tereny, położone poza drogami tranzytowymi i obiekty o wartościach kulturowych, umożliwiające penetrację gminy i wiążące z obszarami sąsiednimi.

Jednym z warunków podniesienia atrakcyjności gminy jako obszaru zamieszkiwania i inwestowania jest oprócz budowy systemów infrastrukturalnych podniesienie walorów krajobrazu, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów historycznych, określających tożsamość gminy, głównie zespołu dworsko-parkowego w Krzesimowie, zespołu w Mełgwi Podzamczu, a także nielicznych obiektów zainteresowania i ochrony konserwatorskiej.

Funkcję rekreacyjną przyjęto w gminie jako czynnik rozwojowy przede wszystkim mając na względzie jej bezpośrednie sąsiedztwo i związki z przyległymi obszarami leśnymi.

5.1.2. Polityka strefowa

Dla odzwierciedlenia uwarunkowań, predyspozycji i ograniczeń rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej, wynikających z różnych dziedzin i przeprowadzonych analiz

ustala się STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ. Ramy tej polityki ustala się w studium przyjmując generalne zasady tworzenia stref:

- **strefy kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej w oparciu o przesłanki przyrodnicze**
 1. Strefa specjalnych wartości kulturowo – krajobrazowych przyległa do otuliny Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego
 2. Ekologiczny System Obszarów Chronionych
 3. Strefa zielonego pierścienia wokół centrum Aglomeracji Lubelskiej
- **strefy ochrony wartości kulturowych**
 1. strefa ochrony krajobrazu kulturowego
 2. strefa ograniczonej obserwacji archeologicznej – stanowiska archeologiczne
- **strefy kształtowania infrastruktury technicznej**
 1. strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody w Wierzchowiskach
 2. strefy promieniowania elektroenergetycznego od linii energetycznych wysokiego napięcia
 3. strefy bezpieczeństwa od gazociągów wysokoprężnych i kopalnianych
- **strefy intensywnego rozwoju funkcji osadniczych**
 1. strefa intensywnych przekształceń w wyniku presji urbanizacyjnej Lublina i Świdnika
 2. strefa aktywności gospodarczej wzdłuż drogi S12/S17, oraz na terenie wsi Świdnik Duży i Kolonia Świdnik Mały na obszarach przyległych do lotniska
 3. ośrodek gminny.
- **strefy krajobrazu polnego**
 1. strefa krajobrazu otwartego bez zabudowy
 2. strefa krajobrazu polnego o niewielkim stopniu zainwestowania z zachowaniem historycznie wykształconego układu osadniczego.
- **strefy wokół lotniska**
 1. na części obszaru objętego studium obowiązują nieprzekraczalne ograniczenia wysokości obiektów budowlanych (budynki i budowle, w tym inwestycje celu publicznego z zakresu łączności publicznej) oraz naturalnych, określone w dokumentacji rejestracyjnej lotniska Lublin oraz w Planie Generalnym, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zapis nie dotyczy terenów oznaczonych symbolami: B46AG, B47R, B48U, B49I, B50AG, B51U/M, B52R, B53U/M, objętych zmianą studium.
 2. zabrania się na terenie znajdującym się w granicach powierzchni ograniczających przeszkody sadzenia, uprawy lub dopuszczania do wzrostu drzewa lub krzewu stanowiącego przeszkodę lotniczą.
 3. na części obszaru objętego studium zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych sprzyjających występowaniu zwierząt stwarzających zagrożenie dla

ruchu statków powietrznych oraz hodowania lub wypuszczania ptaków stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych.

4. przeszkody lotnicze muszą być zgłaszane Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz oznakowane zgonie z przepisami odrębnymi.
5. należy uwzględnić granice Lotniska Lublin, a ewentualna zmiana eksploatacyjnych i technicznych cech lotniska, wymaga uzyskania przez zarządzającego lotniskiem zezwolenia Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.
6. przy kształtowaniu ładu przestrzennego należy uwzględnić, iż część obszaru studium znajduje się w powierzchniach ograniczających zabudowę (powierzchnie BRA) od lotniczych urządzeń naziemnych.

– **strefy wokół terenów kolejowych**

1. w strefie obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów w tym zakaz zabudowy.
2. budowle i budynki mogą być sytuowane w odległości nie mniejszej niż 10m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi toru nie może być mniejsza niż 20m.
3. budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości w tym również hałas i drgania, określonych w przepisach odrębnych.
4. budynki z pomieszczeniami wymagającymi ochrony przed zewnętrznym hałasem i drganiami należy chronić przed tymi uciążliwościami poprzez zachowanie odpowiednich odległości od ich źródeł, usytuowanie i ukształtowanie budynku, stosowanie elementów amortyzujących drgania oraz osłaniających i ekranujących przed hałasem, a także racjonalne rozmieszczenie pomieszczeń w budynku i zapewnienie wymaganej izolacyjności przegród zewnętrznych.
5. zabrania się odprowadzania wód opadowych, roztopowych i ścieków na teren kolejowy oraz do kolejowych urządzeń odwadniających.
6. za usytuowanie obiektów budowlanych niezgodnie z obowiązującymi przepisami szczegółowymi odpowiedzialność ponosi wydający decyzję o warunkach zabudowy niezbędną do uzyskania pozwolenia na budowę.
7. w przypadku rezygnacji z rozwoju, zaprzestania użytkowania czy likwidacji funkcji kolejowych na tych terenach, przeznacza się je do zagospodarowania zgodnie z kierunkami zagospodarowania określonymi dla terenów bezpośrednio z nimi sąsiadujących

Warunki zagospodarowania i użytkowania terenów w ww. strefach określone zostały w działach branżowych.

5.2. Główne zasady polityki przestrzennej

5.2.1. Obszary objęte ochroną prawną oraz ograniczeń przestrzennych

1. Na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. 2015 poz. 1651).

2. Na podstawie ustawy o lasach z 28.09.1991 r. i Rozporządzenia MOŚZNiL z 25.08.1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej, obowiązują kategorie ochronności ustanowione ustawą z 20.12.1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym z późniejszymi zmianami.
3. Na podstawie Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1580) i ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 nr 75 poz. 474):
 - obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego – **zgodnie z obwieszczeniem Nr 1/2013 Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dn. 05.02.2013 r. w sprawie wykazu zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego i rejestru zabytków archeologicznych województwa lubelskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. poz. 535);**
 - stanowiska archeologiczne;
4. Na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz.778)
 - strefa ochrony krajobrazu kulturowego
5. Na podstawie ustawy o grobach i cmentarzach wojennych z dn. 28 marca 1933 r. (Dz.U. z 1933 r. Nr 39 poz. 311 i z 1959 r. Nr 11 poz. 62)
6. Na podstawie Ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 (tekst jednolity Dz. U. 2013 poz. 260) i Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 poz. 430 z 1999 r.).
7. Na podstawie Ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. 2015 poz. 469 z późniejszymi zmianami)
8. Na podstawie Ustawy z 21 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. 2016 poz. 672 z późniejszymi zmianami)
9. Na podstawie Ustawy z dnia 3 lutego 1995 o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. 2015 poz. 909).

5.2.2. Zasady realizacji zagospodarowania przestrzennego

Studium przyjmuje 2 podstawowe rodzaje narzędzi dla realizacji zagospodarowania przestrzennego:

- narzędzia planistyczne
 - wprowadzenie polityk strefowych
 - delimitacje obszaru gminy na obszary inwestycyjne i wolną przestrzeń produkcyjną podlegającą ochronie
- narzędzia kompetencyjne ustawowe
 - ustalenia branżowych polityk rozwojowych
 - narzędzia finansowe – zastosowane dla wspomżenia rozwoju terenów
 - ochrona wynikająca z uregulowań ustawowych i aktów prawnych wyższego rzędu.

Narzędzia te powinny uzupełniać się i doprowadzić do stworzenia dokumentów planistycznych w formie planów zagospodarowania przestrzennego, które będą dalszą podstawą dla działań realizacyjnych.

Przy projektowaniu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić następujące zasady kształtowania przestrzeni i struktury zagospodarowania:

Zasada koncentracji zabudowy

Jest to podstawowa zasada urbanistyczna wynikająca z przesłanek funkcjonalno-przestrzennych, ochrony gruntów rolnych, infrastrukturalnych i ekonomicznych. Ma ona swoje odzwierciedlenie w branżowych aktach prawnych. Przestrzeganie tej zasady w procesie realizacyjnym jest podstawowym warunkiem zachowania ładu przestrzennego oraz optymalizacji ekonomicznej finansowania inwestycji z budżetu gminy.

Zasada komplementarności funkcjonalno-przestrzennej

Polega ona na wyposażeniu planistycznym jednostek strukturalnych w niezbędny zestaw usług publicznych i komercyjnych dla obsługi mieszkańców.

Zasada segregacji funkcji

Ustanawia ona możliwość lokalizacji wszelkich form działalności gospodarczej o charakterze usługowym, których uciążliwości nie wykraczają poza granice działki w strukturze osiedli mieszkaniowych, natomiast produkcyjne formy działalności gospodarczej o różnej uciążliwości dopuszcza się wyłącznie na wyznaczonych terenach.

Zasada wzbogacania ekologii krajobrazu

Polega ona na standaryzacji zagospodarowania działki budowlanej. Co najmniej 50% działki powinno być przeznaczone pod powierzchnię biologicznie czynną (różne formy zieleni ozdobnej i użytkowej).

Zasada leśnej rekultywacji terenów zdegradowanych

Oznacza ona iż na terenie gminy ustanawia się leśną rekultywację terenów zdegradowanych, jeżeli nie mogą być one zagospodarowane dla potrzeb rolnych.

5.2.3. Podstawowe zasady zagospodarowania

5.2.3.1. Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego

Kierunki rozwoju przestrzennego

Wychodząc z konstytucyjnej zasady rozwoju zrównoważonego, w Studium określa się przyrodnicze kierunki rozwoju jako równorzędny element zagospodarowania przestrzennego z innymi działami gospodarki. W odniesieniu do elementów środowiska, podlegających ochronie prawnej lub wskazanych do objęcia taką ochroną, rozwój przestrzenny podporządkowuje się zasadom i rygorom wynikającym z przepisów szczególnych. Biorąc pod uwagę wnioski wynikające z diagnozy stanu, sprecyzowano następujące cele dla ochrony i kształtowania przestrzeni przyrodniczej dla potrzeb zagospodarowania obszaru gminy Mełgiew.

Uznaje się za niezbędne:

- zachowanie walorów przyrodniczych gminy i ich ochronę przed degradacją,
- określenie kierunków wzbogacania ekologicznego gminy,
- określenie form ochrony prawnej i planistycznej dla terenów o najwyższych walorach środowiska przyrodniczego,
- określenie optymalnych uwarunkowań dla rozwoju różnych form działalności gospodarczej,
- określenie przyrodniczych kierunków powiązań obszaru gminy z otaczającymi obszarami otwartymi.

Dla osiągnięcia tak określonych celów ustanawia się Ekologiczny Obszarów Chronionych, który współtworzą: dna dolin rzecznych Stawka i jego dopływów, lasy ze strefami ochrony warunków siedliskowych i dna suchych dolin. System grupuje więc tereny o najwyższych walorach przyrodniczych i najwyższym potencjale ekologicznym. Poprzez zachowanie ciągłości przestrzennej wiąże on obszar gminy z regionalnym systemem obszarów chronionych województwa lubelskiego.

Warunki wykorzystania zasobów środowiska przyrodniczego dla potrzeb dalszego rozwoju przestrzennego gminy

O warunkach ochrony i wykorzystania przestrzeni przyrodniczej decydować będą rygory prawne, ustanowione w przepisach szczególnych oraz predyspozycje terenów dla lokalizacji poszczególnych funkcji. Ich przełożenie na język planistyczny skonkretyzowane zostało w postaci ustaleń polityki przestrzennej dla sfer i stref funkcjonalno-przestrzennych.

Dla dalszego rozwoju gminy Mełgiew ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

W zakresie obiektów prawnie chronionych w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody adaptuje się istniejące i wskazuje się do objęcia ochroną prawną następujące obszary i obiekty wymienione w rozdziale 2.3.3., tj.:

- pomniki przyrody istniejące i projektowane,
- strefa ochronna Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego (otulina),
- Czerniejowski Obszar Chronionego Krajobrazu,
- projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Lubieniec”,
- projektowana strefa ochrony źródłiskowej w Krępcu.

Rygorochronne oraz warunki zagospodarowania i użytkowania terenów zawiera przywołany wyżej rozdział 2.3.3.

W zakresie ochrony litosfery

Na obszarze gminy Mełgiew występuje udokumentowane i eksploatowane bogate złożegazu ziemnego. Dla tego złoża ustanowiony został Teren Górniczy i Obszar Górniczy „Mełgiew” (dec. MOŚZNiL Konc. Nr 30/99 z dnia 23.07.1999r.) Na Terenie Górniczym „Mełgiew” dopuszcza się prowadzenie prac poszukiwawczych, tj. badania geofizyczne i wiercenia oraz budowę infrastruktury technicznej związanej z eksploatacją złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

Pozostałe złożasurowców mineralnych, podlegają ochronie prawnej zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze.

W zakresie ochrony pedosfery

W związku z występowaniem na obszarze gminy gleb o wysokich walorach agroekologicznych, podlegających ochronie na mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (I-IV) dla dalszego rozwoju układu osadniczego uznaje się za niezbędne:

- oszczędne gospodarowanie zasobami glebowymi najwyższych klas bonitacyjnych, przeznaczając je pod zabudowę tylko w sytuacjach kontynuacji rozwoju istniejących wsi,
- przeciwdziałanie procesom erozji gleb,
- wskazanie do zalesienia, lub do rozwoju różnych form zainwestowania nieużytków rolniczych i gleb najsłabszych (V-VI klasa), o ile nie są użytkowane rolniczo oraz pod warunkiem, iż nie spowoduje to rozpraszania zabudowy,
- preferowanie i tworzenie warunków dla rozwijania produkcji rolnej metodami ekologicznymi,
- wspomaganie przekształceń strukturalnych, poprawiających organizację przestrzenną gospodarstw.

W zakresie ochrony powietrza

Dobry stan higieny atmosfery nie wymaga radykalnych działań w tym zakresie. Ponieważ jednak istnieją korzystne warunki dla dalszego rozwoju gazyfikacji, należy ten proces przyspieszyć. Ponadto:

- preferuje się stosowanie (tam gdzie nie ma gazu) paliw niskoemisyjnych i gazu bezprzewodowego dla celów grzewczych,
- niezbędne jest ograniczanie emisji z zakładów produkcyjnych, rzemieślniczych
- i usługowo-administracyjnych,
- na obszarze gminy dopuszcza się lokalizacje zakładów działalności gospodarczej, których uciążliwości nie przekraczają granic posiadanej działki (w rozumieniu wartości normatywnych).

W zakresie ochrony przed hałasem

Hałas jest jednym z podstawowych parametrów stanu sanitarnego środowiska i wykazuje tendencję wzrostową wraz ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego. W gminie największe zagrożenia występują wzdłuż drogi powiatowej relacji Lublin – Mełgiew – Łęczna.

Dla poprawy klimatu akustycznego w gminie uznaje się za niezbędne:

- przestrzeganie zasad lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, zawartych w wytycznych projektowania dróg, wydanych przez resort komunikacji,
- wskazane jest tworzenie stref zieleni wzdłuż dróg, która wytłumiając częściowo hałas ma walory wizualno-krajobrazowe i ogranicza rozprzestrzenianie się pyłów.
- działania na rzecz prawidłowego zagospodarowania terenów w obszarach wpływu akustycznego lotniska

Niezależnie od powyższych ustaleń, na obszarze gminy dopuszcza się rozwój wszelkich form działalności gospodarczej pod warunkiem, że uciążliwości akustyczne, rozumiane jako wartości normatywne, wywołane tą działalnością nie będą wykraczać po granice działki.

W zakresie ochrony hydrosfery

Dla ochrony wód powierzchniowych przed degradacją oraz dla poprawy stanu ich czystości ustala się:

- pilną potrzebę przyspieszenia budowy kanalizacji sanitarnej, w pierwszej kolejności dla wsi zwodociągowanych i położonych na obrzeżu den dolin rzecznych Stawka i jego dopływów,
- konieczność zachowania naturalnych koryt rzeki Stawek i jego dopływów oraz wzbogacanie roślinności przybrzeżnej, stanowiącej osłonę biologiczną rzek, chroniącą przed spływami powierzchniowymi substancji biogennej,
- zakaz odprowadzania ścieków do wód i gruntu,
- docelowo co najmniej II klasę czystości wód Stawka,
- zakaz zabudowy den dolin rzecznych i terenów podmokłych,

- zakaz prowadzenia melioracji odwadniających. Prace melioracyjne powinny być prowadzone na zasadzie regulacji stosunków wodnych,
- potrzebę rekultywacji zbiorników wodnych.

W celu ochrony przeciwpowodziowej:

- dopuszcza się prowadzenie robót konserwacyjnych na wodach istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa i urządzeń melioracji wodnych,
- dopuszcza się budowę obiektów hydrotechnicznych w korytach rzek,
- zakazuje się nowej zabudowy w dolinach rzecznych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, za wyjątkiem obszarów wyznaczonych na rysunku Studium,
- zakazuje się zabudowy działek w odległości mniejszej niż 4,0 m i ich grodzenia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej cieków wodnych,
- zakazuje się zalesiania i zadrzewiania gruntów przyległych do cieków naturalnych w odległości mniejszej niż 3 m od górnej krawędzi skarp,
- nakazuje się zachowania istniejących rowów melioracyjnych,
- nakazuje się utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych przez właścicieli gruntów, w granicach, których się znajdują.

Dla ochrony wód podziemnych ustala się:

- obowiązek prowadzenia polityki lokalizacyjnej i użytkowania terenów, zgodnie
- z wymogami obowiązującymi w ustanowionych strefach ochrony pośredniej zewnętrznej ujęć wody w Wierzchowiskach, Jackowie, Trzeszkowicach i Podzamczu. Rygory te mają na celu ochronę zasobów wód podziemnych przed degradacją,
- sukcesywną likwidację źródeł zagrożeń wód podziemnych, głównie dzikich wysypisk śmieci. Pomimo, iż działania nie należą do sfery planistycznej, to mają zasadnicze znaczenie dla ochrony wód podziemnych przed degradacją,
- racjonalne gospodarowanie zasobami wód podziemnych,
- w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406 Niecka Lubelska, należy:
 - ograniczać organizowanie gospodarki ściekowej w sposób umożliwiających odpływ ścieków do gruntu;
 - ustalać zasady nawożenia gleb i stosowania odpowiednich środków ochrony roślin;
 - ograniczać lokalizację inwestycji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych.

W zakresie ochrony planistycznej

Ustanawia się Ekologiczny System Obszarów Chronionych jako ekologicznie aktywny układ przestrzenny, wiążący ze sobą tereny czynne przyrodniczo, wykazujące ciągłość przestrzenną. Podstawę systemu stanowią: dna dolin rzecznych Stawek i jego dopływów, dna suchych dolin stanowiące korytarze powiązań terenów w obrębie systemu

oraz lasy ze strefami ochrony warunków siedliskowych w odległości 50 m od skraju lasu. Z systemu wyklucza się lokalizacje zabudowy kubaturowej, za wyjątkiem obiektów służących gospodarce leśnej i rybackiej, oraz lokalizacje składowisk odpadów i wylewisk nieczystości. W systemie dopuszcza się możliwość realizacji infrastruktury technicznej oraz urządzeń obsługi ruchu turystycznego (ścieżki dydaktyczne, spacerowe, rowerowe i konne, zadaszenia turystyczne itp.). W systemie adaptuje się istniejącą zabudowę mieszkaniową z prawem do modernizacji i wymiany substancji zamortyzowanej.

W zakresie ochrony biosfery

Ochronę i kształtowanie biosfery częściowo omówiono przy ochronie prawnej i planistycznej. Niezależnie na obszarze gminy występuje szereg cennych walorów przyrody ożywionej, dla których ustala się:

- ochronę wszystkich lasów na obszarze gminy jako jednego z podstawowych składników utrzymania równowagi ekologicznej środowiska. Lasy w dużej mierze decydują o potencjale ekologicznym obszaru. Należy je chronić przed zmianą sposobu użytkowania jak i przed nadmierną penetracją turystyczną. Zagospodarowanie rekreacyjne lasów należy dostosować do ich chłonności,
- wskazanie objęcia statusem lasów ochronnych na mocy ustawy o lasach (jako lasy znajdujące się w promieniu 10 km od miasta liczącego powyżej 50.000 mieszkańców). Gospodarka leśna powinna być podporządkowana rygorom ochronnym obowiązującym dla tej formy ochrony,
- potrzebę wzbogacenia ekologicznego obszaru gminy i wzmocnienie powiązań przyrodniczych z terenami otaczającymi poprzez realizację różnych form fitomelioracji. Zalesienia i zadrzewienia należy realizować w pierwszej kolejności na kierunkach powiązań ekologicznych (pomiędzy lasami i dnami dolin Stawka i jego dopływów. Poprzez prowadzoną politykę fitomelioracji powinno nastąpić wzmocnienie potencjału ekologicznego gminy, jak również wzmocnienie ekologiczne korytarzy wiążących doliny rzek z terenami zewnętrznymi,
- niezbędne objęcie ochroną cennych gatunków roślin i zwierząt, występujących na terenach, dla których nie tworzy się form ochrony prawnej w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody. Ochrona powinna polegać na utrzymaniu dotychczasowego sposobu użytkowania terenów, na których te rośliny i zwierzęta występują. Tymi terenami, głównie są lasy z ich obrzeżami, dna dolin rzecznych, stawy hodowlane i inne zbiorniki wodne,
- niezbędne przeciwdziałanie przekształcaniu użytków zielonych, występujących w dnach dolin rzecznych, na pola uprawne, a na terenach już przekształconych ich przywracanie,
- obowiązek ochrony drzew przydrożnych oraz drzew ozdobnych występujących na obszarze gminy (posesje, parki, skwery, cmentarze). Poza względami ekologicznymi współtworzą one walory wizualno-krajobrazowe. Mają duże znaczenie w gminie Mełgiew ze względu na bardzo małą lesistość,
- niezbędne jest kształtowanie granicy polno-leśnej na zasadach ekologicznych, tj. z zachowaniem enklaw i polan leśnych jako miejsc siedliskowych określonych grup owadów i ptaków.
- zabrania się w otoczeniu lotniska, czyli w odległości do 5 km od jego granicy budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, które mogą stanowić źródło zerowania

ptaków oraz hodowania ptaków mogących stanowić zagrożenie dla ruchu lotniczego. Zabrania się sadzenia i uprawy drzew i krzewów na nieruchomościach znajdujących się w rejonach podejść do lądowania, mogących stanowić przeszkody lotnicze.

Ustalenia dla „zielonego pierścienia”

Ideą ustanowienia „zielonego pierścienia” w planie województwa, jako formy ochrony planistycznej, jest ochrona walorów krajobrazowych i konieczność zachowania ładu przestrzennego na obszarze strefy podmiejskiej. Problem zagospodarowania strefy podmiejskiej wynika z dużej presji urbanizacyjnej obszaru. Na terenach włączonych w „zielony pierścień” postuluje się:

- ochronę struktury ekologicznej z pozostałościami przyrody zbliżonej do naturalnej i osobliwości przyrodniczo – krajobrazowych,
- ochronę struktury przestrzennej przed chaotyczną urbanizacją,
- ochronę rolniczej przestrzeni produkcyjnej przed presją miasta na tereny wiejskie,
- rozwój funkcji wypoczynku codziennego i świątecznego.

Ponadto na terenach „zielonego pierścienia” preferuje się wzbogacenie przyrodnicze obszaru poprzez fitomeliorację i, o ile to możliwe, rozwój małej retencji. Za elementy konstytuujące „zielony pierścień” w gminie Mełgiew uznaje się:

- doliny Stawka i jego dopływów,
- tereny leśne,
- rolnicze tereny otwarte.

Na obszarze „zielonego pierścienia” nie ogranicza się rozwoju funkcji mieszkaniowej i gospodarczej pod warunkiem jednak zachowania ładu przestrzennego. Gmina Mełgiew, dyspozycją planu województwa, została włączona w granice „zielonego pierścienia”.

5.2.3.2. Ochrona krajobrazu kulturowego

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2003 Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) – w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się wymogi ochrony krajobrazu kulturowego, stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Definicje zabytku oraz krajobrazu kulturowego zostały zawarte w art. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1580 z późn. zm.):

- **zabytek** - nieruchomość lub rzecz ruchomą, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową;
- **krajobraz kulturowy** - przestrzeń historycznie ukształtowaną w wyniku działalności człowieka, zawierającą wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze.

Zgodnie z definicją zawartą w przywołanej wyżej ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym **dobrami kultury współczesnej** są niebędące zabytkami dobra kultury, takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia urbanistyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna.

W niniejszym studium, za **dziedzictwo kulturowe** uznaje się wartość (materialną lub niematerialną), przekazaną przez przodków (zarówno cenną nieruchomość, budynek, lub przedmiot, jak i wartość historyczną, kulturową lub duchową), którą aktualnie żyjące pokolenie jest moralnie zobowiązane przekazać swoim następcom. Takie rozumienie dziedzictwa jest zgodne z Konwencją o ochronie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego przyjętą przez zgromadzenie generalne UNESCO w 1972 roku.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Melgiew, w rozdz. 2 (Uwarunkowania rozwoju), podrozdział 2.4. Uwarunkowania kulturowe, został zdiagnozowany stan dziedzictwa kulturowego, w niniejszym rozdziale określone zostają wymogi ochrony zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. W miarę konieczności zostały także w niniejszym rozdziale zweryfikowane wykazy zabytków wskazanych do objęcia formami ochrony wskazanymi w *ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1580 z późn. zm.), z uwagi na zmiany w zakresie obowiązujących uregulowań prawnych - aktualnie czynna ochrona zabytków odnosi się do zabytków ujętych w *GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW*, tj.: wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych, innych zabytków nieruchomych niewpisanych do rejestru ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków, oraz zabytków nieruchomych niewpisanych do rejestru zaproponowanych przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Ogólne zasady ochrony zabytków

1. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1580 z późn. zm.), ustawą z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 nr 75 poz. 474) ochrona zabytków polega na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:
 - 1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
 - 2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
 - 3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
 - 4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
 - 5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
 - 6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

2. W/w działania podejmowane są w odniesieniu do zabytków nieruchomych (wymienionych w art. 6 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), będących w szczególności:
- krajobrazami kulturowymi,
 - układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
 - dziełami architektury i budownictwa,
 - dziełami budownictwa obronnego,
 - obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
 - cmentarzami,
 - parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
 - miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji
- oraz zabytków archeologicznych, będących w szczególności:
- pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
 - cmentarzyskami,
 - kurhanami,
 - reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.
3. Formy ochrony zabytków są następujące:
- 1) wpis do rejestru zabytków;
 - 2) uznanie za pomnik historii;
 - 3) utworzenie parku kulturowego;
 - 4) zabytki archeologiczne;
 - 5) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Powyższymi formami ochrony zostało objętych:

- 28 zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru (w tym 7 zespołów zabytkowych: zespołów dworsko parkowych lub pałacowo-parkowych, 1 zespół kościelny, 1 cmentarz i 1 obiekt wpisany w granicach ścian zewnętrznych),
- innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków, które winny zostać objęte ochroną, wskazaną w art. 7 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. zabytków ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz zabytków wskazanych przez Wójta Gminy Mełgiew do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków)
- Na terenie gminy Mełgiew nie występują zabytki uznane za pomnik historii i nie wyznaczono terenów parków kulturowych.

Szczegółowe zasady ochrony zabytków

W gminie Mełgiew zabytki wpisane do rejestru oraz inne zabytki nieruchome na obszarze gminy zostały ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Są to:

A. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego (wykaz alfabetyczny):

Zgodnie z obwieszczeniem Nr 1/2013 Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dn. 05.02.2013 r. w sprawie wykazu zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego i rejestru zabytków archeologicznych województwa lubelskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. poz. 535) na terenie gminy Mełgiew występują następujące obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego:

Lp.	Nr rejestru zabytków	miejsowość	określenie zabytku	czas powstania	Nr działki/ własność	uwagi
1.	A/968 z dn. 20.12.1988	Janowice	willa-dwór otaczającym drzewostanem	z l. 1918-20	281 wł. prywatna	Obiekt zasiedlony w części, w złym stanie technicznym, z ubytkami więźby dachowej, ściany spękane, stolarka w stanie b. złym.
2.	j.w.	j.w.	drzewostan na terenie otoczenia zabytku	jw.	jw.	W d. parku zatarte d. drogi i alejki spacerowe. Zachowany jednak częściowo stary drzewostan, w tym altana lipowa. Brak małej architektury i ogrodzenia. Stawy zarośnięte. D. budynek gospodarczy zrujnowany.
3.	A/914 z dn. 31.12.1985	Krępiec	zespół dworsko--parkowy	1835 r.	521 522 523 527 528 529 530 531 629 wł. Gmina Mełgiew	Dwór rozebrany ok. 1961 r. Pozostały jednak zasadnicze elementy krajobrazowe zespołu: drzewostan, sadzawka z odnogą rzeki Stawek. Zespół adaptowany na ośrodek rekreacyjno-wypoczynkowy.
4.	j.w.	j.w.	pozostałości parku podworskiego	po 1835 r.	j.w.	Park bardzo zaniedbany, współczesne budynki na jego

			z sadzawką - odnogą rzeki Stawek			terenie w ruinie.
5.	j.w.	j.w.	młyn wodny	l. 1937-38	532 wł. prywatna	Obiekt nieużytkowany.
6.	A/740 z dn. 15.09.1977	Krzesimów	zespół pałacowo-parkowy	2 poł. XVII w.	782 wł. Skarb Państwa	Użytkownikiem jest Dom Pomocy Społecznej. W związku z tym nastąpiła adaptacja na cele placówki opiekuńczej.
7.	j.w.	j.w.	pałac w ZPP	pocz. XIX w.	j.w.	Eklektyczny pałac w dobrym stanie.
8.	j.w.	j.w.	oficyna w ZPP	I poł. XIX w.	j.w.	Obiekt w b. dobrym stanie.
9.	j.w.	j.w.	park	pocz. XIX w.	j.w.	Park krajobrazowy wraz z bardzo rozbudowanym systemem wodnym. W chwili obecnej wielki staw częściowo zarośnięty olszą, częściowo użytkowany jako łąka.
10.	A/811 z dn. 06.02.1981	Melgiew	zespół kościelny	I poł. XVIII w.	597 wł. parafialna	Parafia wzmiankowana w 1325 r., istniał wówczas kościół drewniany p.w. Św. Wita. Najstarsze istniejące obecnie na terenie zespołu obiekty wzniesione zostały w I poł. XVIII w.
11.	j.w.	j.w.	kościół parafialny po wezw. Św. Wita	l. 1903-10	j.w.	Neogotycki kościół w dobrym stanie, proj. oprac. przez inż. gubernialnego S. Drozdowskiego.
12.	j.w.	j.w.	d. kościół, ob. dom pogrzebowy	l. 1726-39	j.w.	Neobarokowy kościół, wzniesiony z fundacji Jacka Stoińskiego. Przebudowany w 1917 r. przez arch. Stefana Szyllera. W chwili obecnej obiekt kwalifikuje się do kapitalnego remontu. — Pełni funkcje mieszkalne i muzealne.
13.	j.w.	j.w.	dzwonnica	XVIII/XIX w.	j.w.	Klasycystyczna dzwonnica w stanie dobrym. Obecnie pomieszczenie magazynowe.
14.	j.w.	j.w.	brama-kapliczka	poł. XVIII w.	j.w.	Związana funkcjonalnie z d. kościołem (bramka w ogrodzeniu d. kościoła). Barokowa w d. stanie.
15.	j.w.	j.w.	ogrodzenie	ok. 1730 r.	j.w.	Odnowione i częściowo przekształcone w 1910 r.
16.	j.w.	j.w.	cmentarz przykościelny		j.w.	
17.	A/980	Melgiew	cmentarz parafialny	pocz. XIX w.	parafialna	Cmentarz kwaterowy. Zachowane stare ogrodzenie w

	14.07.1989					stanie złym. Kostnica ulokowana w linii ogrodzenia w złym stanie. Czytelna stara brama cmentarna, obecnie zamurowana.
18.	j.w.	j.w.	kaplica grobowa	1872 r.	j.w.	Wzniesiona z fundacji Franciszka Sawickiego. Styl klasycystyczny.
19.	A/676 z dn. 02.06.1973	Mełgiew Podzamcze	zespół przestrzenny pałacowo-parkowy	XVIII, XIX i XX w.	Gmina Mełgiew	Teren znacznie pomniejszony w stosunku do założenia pierwotnego (o część przekształconą na zakłady drobiarskie).
20.	j.w.	j.w.	pałac w ZDPP	ok. 1730, przebudowa II poł. XIX w.	j.w.	Pałac w dobrym stanie, pełni rolę placówki oświatowej.
21.	j.w.	j.w.	pawilon	II poł. XVIII w.	j.w.	Pawilon połączony jest z pałacem.
22.	j.w.	j.w.	oficyna kuchenna w zespole	II poł. XVIII w.	j.w.	Późnobarokowy obiekt w znacznie pogorszonym stanie, pomimo, że pełni funkcje mieszkalne.
23.	j.w.	j.w.	mur z bramą w zespole	XIX/XX w.	j.w.	Neogotycka brama od strony wschodniej o charakterze gospodarczym. Wymaga podjęcia natychmiastowych prac remontowych.
24.	j.w.	j.w.	brama wjazdowa w zespole	II poł. XVIII w.	j.w.	Późnobarokowa brama wjazdowa w stanie dobrym
25.	j.w.	j.w.	furta folwarczna w zespole		j.w.	Furta w b. złym stanie
	j.w.	j.w.	most parkowy w zespole		j.w.	W bardzo złym stanie. Wymaga praktycznie odtworzenia, co umożliwi komunikację poprzez wyremontowaną bramę główną prowadzącą na teren zespołu.
26.	j.w.	j.w.	kapliczka Św. Jana Nepomucena	XVIII w.	parafialna	Barokowa kapliczka, figura późniejsza.
27.	j.w.	j.w.	park z aleją wiązową	XVIII/XIX w.	Gmina Mełgiew	Park geometryczno-krajobrazowy. Zanikające powiązania widokowe.
28.	A/981	Minkowice	budynek dworca kolejowego.	pocz. XX w.	PKP oddz. Lublin	W użytkowaniu Polskich Kolei Państwowych. Drewniany budynek dworca użytkowany zgodnie z pierwotną funkcją. Zadbany, po remoncie w roku 2004.

Ww. zabytki objęte są prawną ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków województwa lubelskiego.

W odniesieniu do wyżej wymienionych obszarów i obiektów, zgodnie z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, obowiązuje uzyskanie pozwolenia Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków m.in. na:

1. prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych,
2. wykonanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku,
3. prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru,
4. prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru,
5. prowadzenie badań archeologicznych,
6. dokonanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru,
7. zmianę przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposób korzystania z tego zabytku,
8. umieszczenie urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów,
9. podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru.

Pozwolenie wydawane jest w formie decyzji administracyjnej i może zostać poprzedzone wydaniem zaleceń konserwatorskich zgodnie z odpowiednimi przepisami szczegółowymi (art. 27 oraz art. 36 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

B. Zabytki niewpisane do rejestru ujęte są w *Gminnej ewidencji zabytków Gminy Mełgiew* (karty adresowe zostały założone dla poszczególnych obiektów) i obejmują zarówno obiekty ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków, jak i wskazane przez Wójta Gminy Mełgiew do ujęcia w GEZ. Są to:

÷

Lp.	miejsowość	określenie obiektu	czas powstania	uwagi	Oznaczenie na planszy
1.	Dominów	kapliczka przydrożna	II poł. XIX w.		1
2.	Janowice	mleczarnia	I poł. XX w.	Ob. sklep.	2
3.	Krępiec	dom młynarza	ok. 1925 r.	W zespole dworsko-parkowym, ul. Młyńska 6.	3
4.	Krępiec	obora	ok. 1925 r.	W zespole dworsko-parkowym, ul. Młyńska.	4
5.	Krępiec	dom mieszkalny	ok. 1930 r.	Ul. Młyńska 9.	5
6.	Krępiec	dom mieszkalny	I. 20-30. XX w.	Ul. Szkolna 8.	6
7.	Krępiec	dom	I. 20-30. XX	Ul. Szkolna 64.	7

		mieszkalny	w.		
8.	Krępiec	kapliczka NMP	1867 r.	ul. Szkolna	8
9.	Krzesimów	zespół folwarczny	XIX/XX w.		9
10.	Krzesimów	czworak	I poł. XX w. (ok. 1920 r.)	Na terenie d. folwarku. Budynek mieszkalny oznaczony Nr porządkowym $\neq$ 78.	10
11.	Krzesimów	spichlerz	XIX/XX w.	Na terenie d. folwarku.	11
12.	Krzesimów	susznarnia chmielu	XIX/XX w.	Na terenie d. folwarku.	12
13.	Krzesimów	obora I	XIX/XX w.	Na terenie d. folwarku.	13
14.	Krzesimów	obora II	I poł. XX w.	Na terenie d. folwarku.	14
15.	Krzesimów	młyn wodny	I poł. XX w. (1934 r.)		15
16.	Mełgiew	Ogrodzenie kościoła pw. św. Wita	1917 r.	Obiekt w zespole kościelnym.	16
17.	Mełgiew	kostnica	II poł. XIX w. (1872 r.)	Na terenie cmentarza parafialnego, wpisanego do rej. zab. woj. lub.	17
18.	Mełgiew	zajazd, ob. sklep		Ul. Kościelna 6.	18
19.	Mełgiew	dom mieszkalny	I. 20. XX w.	Ul. Partyzancka Nr 23.	19
20.	Mełgiew Podzamcze	most parkowy w zespole	pocz. XX w.	W bardzo złym stanie. Wymaga praktycznie odtworzenia, co umożliwi komunikację poprzez wyremontowaną bramę główną prowadzącą na teren zespołu.	20
21.	Minkowice Kolonia	dom kolejarza	I ćw. XX w.	Obiekt w zespole dworca kolejowego, Nr 69.	21
22.	Minkowice Kolonia	dróżnicówka	I ćw. XX w.	Obiekt w zespole dworca kolejowego, Nr 1.	22
23.	Minkowice Kolonia	hydrofornia	I ćw. XX w.	Obiekt w zespole dworca kolejowego.	23
24.	Minkowice Kolonia	piwnica	I ćw. XX w.	Obiekt w zespole dworca kolejowego.	24
25.	Minkowice	dom mieszkalny	I. 20 - 30. XX w.	Nr 131.	25
26.	Minkowice	dom mieszkalny	I. 20 - 30. XX w.	Nr 146	26
27.	Nowy Krępiec	kapliczka przydrożna z figurą NMP	II poł. XIX w. (1801 r.)		27
28.	Nowy Krępiec	spichlerz	I. 20. XX w.		28
29.	Nowy Krępiec	czworak	2 poł. XIX w.	Ul. Przemysłowa Nr 40.	29

30.	Nowy Krępiec	czworak	2 poł. XIX w.	Ul. Spacerowa 18.	30
-----	--------------	---------	---------------	-------------------	----

Główną zasadą obowiązującą w odniesieniu do obiektów ujętych w ewidencji winno być utrzymanie w dobrym stanie technicznym, użytkowanie (lub zagospodarowanie obiektów nieużytkowanych z możliwością zmiany funkcji), adaptacja mająca na względzie utrzymanie zarówno zasadniczych, przesądzających o wartości obiektu, cech architektonicznych (bryły i wystroju architektonicznego) jak i substancji

W przypadku prowadzenia prac polegających na budowie (m.in. odbudowie, rozbudowie i nadbudowie) lub rozbiórce zabytków nie wpisanych do rejestru, ale ujętych w gminnej ewidencji zabytków – wymagane jest uzgodnienie ww. prac z wojewódzkim konserwatorem zabytków (art. 39 ust. 3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. prawo budowlane, tekst jednolity Dz. U. Nr 89/1994 poz. 414 z późn. zm. oraz art. 7 i 8.3. ustawy z dn. 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zmianie niektórych innych ustaw).

W gminnej ewidencji zabytków ujęte zostały cmentarze, objęte ochroną na podstawie **Ustawy o grobach i cmentarzach wojennych z dn. 28 marca 1933 r. (Dz. U. Nr 39, poz. 311, z 1959 r. Nr 11, poz. 62 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198)**. W przypadku prowadzenia robót budowlanych na ich obszarze, także wymagane jest uzgodnienie z wojewódzkim konserwatorem zabytków – zgodnie z odrębnymi przepisami szczegółowymi (jw.: (art. 39 ust. 3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. prawo budowlane, tekst jednolity Dz. U. Nr 89/1994 poz. 414 z późn. zm. oraz art. 7 i 8.3. ustawy z dn. 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zmianie niektórych innych ustaw). Są to:

miejsowość	nazwa cmentarza	rok założenia	uwagi	Oznaczenie na planszy
Krzesimów	cmentarz wojenny	1915	Okres I wojny światowej. Mogiły zbiorowe. Żołnierze austriaccy i rosyjscy.	1
Krzesimów	cmentarz ofiar zarazy	1943	Okres II wojny światowej.	2
Melgiew Podzámce	mogiła	1939	Okres II wojny światowej. Mogiła polskiego żołnierza.	5
Melgiew	mogiła powstańców 1863 r., tzw. kopiec Kościuszki”	1863	Powstanie styczniowe. Wysoki kopiec ziemny z pomnikiem zwieńczonym krzyżem. Mogiła odnowiona w 1927 r.	3
Minkowice	mogiła powstańców 1863 r.	1863	Powstanie styczniowe. Mogiła zbiorowa.	6
Minkowice	mogiła	1939-45	Brak danych osobowych	7
Jacków	nie znany żołnierz polski	1944	Okres II wojny światowej. Mogiła żołnierza polskiego.	4

			Śródpolne usytuowanie.	
Krępiec Las	miejsce straceń	1941	Miejsce masowych straceń Polaków, Żydów, Rosjan i obywateli innych państw, których przywożono z Lublina i obozu zagłady na Majdanku, upamiętnione pomnikiem wzniesionym w 1960 r.	8

Przepisy cyt. wyżej ustawy zmienione przez art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. z dnia 17 sierpnia 1998 r.) m.in. stanowią, że:

1. Koszty utrzymania grobów i cmentarzy wojennych ponosi Skarb Państwa. (art. 6 ust. 2)
2. Wojewoda może powierzyć gminie obowiązek utrzymania grobów i cmentarzy wojennych z jednoczesnym przekazaniem odpowiednich funduszy, o ile gmina lub powiat nie przejmie obowiązku bezpłatnie.(art. 6 ust. 3)
3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć fundacjom, stowarzyszeniom i instytucjom społecznym, za ich zgodą, obowiązek utrzymania grobów i cmentarzy wojennych. (art. 6 ust. 4)
4. Bezpośredni **dozór nad stanem grobów i cmentarzy wojennych sprawuje gmina**, jeżeli czynności dozoru nie poruczono zrzeszeniom i organizacjom społecznym w myśl art. 6 ust. 4. (art.7).
5. Dla cmentarzy obowiązują uwarunkowania konserwatorskie jak dla obiektów architektury
6. i budownictwa znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków

C. Stanowiska archeologiczne na obszarze gminy Mełgiew (wykaz alfabetyczny – rozdz. 2.4.1 Najstarsze ślady osadnictwa).

Wszelkie prace ziemne prowadzone w obrębie wyznaczonych stanowisk archeologicznych wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych w formie nadzoru. Na badania te należy uzyskać pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Planowane w obrębie stanowisk archeologicznych duże zamierzenia inwestycyjne m.in. związane z budową nowych budynków i inwestycji liniowych (drogi, sieci, melioracje, infrastruktura techniczna), którym towarzyszą prace ziemne i przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu – wymagają wcześniejszego uzgodnienia w celu uzyskania zaleceń konserwatorskich dla ww. typów inwestycji.

Na obszarze całego obszaru objętego Studium obowiązujący jest przepis art. 32 ust. 1 ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, osoby prowadzące roboty budowlane lub ziemne, które odkryły przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany:

- 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
- 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia,

- 3) niezwłocznie zawiadomić o tym Lubelskiego wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe Wójta Gminy Mełgiew.

Jednocześnie, poszukiwanie zabytków archeologicznych przy użyciu wszelkiego rodzaju urządzeń elektronicznych i technicznych – wymaga pozwolenia LWKZ (cyt. wyżej art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Zasady ochrony dóbr kultury współczesnej

Na obszarze gminy Mełgiew zostały za dobra kultury współczesnej, podlegające ochronie, zostały uznane wyłącznie współczesne upamiętnienia wydarzeń II wojny światowej. Są to:

Miejscowość	Obiekt	Data powstania	Adres	Oznaczenie na planszy
Mełgiew	pomnik poświęcony poległym w walce z okupantem w l. 1939-1945.	1964 r.	ul. Partyzancka 42	
Krępiec	pomnik ku czci wymordowanych przez hitlerowców w l. 1941-1944	l. 70. XX w.		
Krępiec	pomnik z krzyżem ku czci pomordowanych			

5.2.3.3. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Niekorzystne z punktu widzenia rolnictwa zmiany w strukturze agrarnej wskazują, że w gminie kontynuowane będą przemiany charakterystyczne dla terenów podmiejskich Lublina – poddanych silnym procesom urbanizacyjnym. Wzrost zainteresowania m.in. terenami budowlanymi, możliwością prowadzenia działalności gospodarczej (rozwój funkcji poza rolniczych) spowoduje, że w okresie 10-15 lat z ogólnej powierzchni użytków rolnych ubędzie ok. 10%. Procesowi temu sprzyjać będzie również rozwój aglomeracji lubelskiej.

Najlepsze jakościowo gleby (prawnie chronione klasy I-IV) powinny podlegać ochronie.

Przyjmuje się, że funkcje terenochłonne z uwagi na przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (również z uwagi na koszty związane ze zmianą przeznaczenia) będą lokalizowane na gruntach klasy V-VI – pod warunkiem, że nie spowoduje to rozpraszania zabudowy.

Wraz z rozwojem funkcji nierolniczych należy podejmować działania umożliwiające uzyskanie takiego stanu środowiska, który pozwoliłby na produkcję zdrowej żywności, zwłaszcza do spożycia w stanie nieprzetworzonym. Działania zmierzające do poprawienia warunków dla produkcji rolniczej muszą być prowadzone nie tylko w sferze kompleksu gospodarki żywnościowej, ale przede wszystkim we wszystkich działach obsługi rolnictwa. Jednocześnie technologie stosowane w rolnictwie nie powinny ograniczać innych form działalności, a przede wszystkim nie powodować pogorszenia warunków życia w otoczeniu rolniczej przestrzeni produkcyjnej. O przyjętej strukturze upraw i stosowanych technologiach

decydować będzie głównie rynek. Zasadniczą, stosowaną technologią będzie rolnictwo intensywne z zastosowaniem nawożenia mineralnego i chemicznej ochrony roślin. Istnieje potrzeba i odpowiednie uwarunkowania do wprowadzenia rolnictwa zintegrowanego i ekologicznego, które może być alternatywą rozwoju gospodarstwa rodzinnego o mniejszym areale. O możliwościach wdrożenia technologii rolnictwa ekologicznego i zintegrowanego, tak szeroko propagowanych przez przyrodników, zdecyduje przede wszystkim efektywność tego kierunku produkcji, w tym zapotrzebowanie na produkty zdrowej żywności oraz warunki ich zbytu po cenach adekwatnych do poniesionych kosztów i nakładów pracy. Zasoby siły roboczej w rolnictwie pozwalają na podjęcie technologii proekologicznych. Gmina ma bardzo duże możliwości produkcyjne, wykorzystanie których zależeć będzie m.in. od kompleksu zabiegów proekologicznych, restrukturyzacji struktury agrarnej, ale także od poprawy zabiegów agrotechnicznych.

Struktura agrarna w gminie jest gorsza niż w województwie, znaczny odsetek gospodarstw nie spełnia wymogów gospodarstwa towarowego. Zmiany społeczno-gospodarcze w kraju, konieczność dostosowywania do norm europejskich spowoduje, że część gospodarstw ulegnie likwidacji. Szacuje się, że działki specjalne produkcji rolnej pozwolą na utrzymanie 4 osobowej rodziny już przy powierzchni 3 ha, natomiast gospodarstwa o profilu ogólnorolnym powinny w nieodległym czasie osiągnąć powierzchnię ok. 20 ha, by zapewnić utrzymanie takiej samej rodziny. Pomimo niekorzystnych tendencji w strukturze agrarnej należy oczekiwać pozytywnych efektów restrukturyzacyjnych. Ich podstawową bazą mogą być: dobre wyposażenie w budynki gospodarcze, w sprzęt i maszyny, stosunkowo młoda struktura wieku ludności. Istnieją przesłanki, by sądzić, że rolnictwo wzmocni swoją efektywność na części obszaru gminy. Najlepsze warunki występują we wsiach: Dominów, i ewentualnie Józefów i Janówek. W obszarze gminy, ze względu na cechy i walory rolniczej przestrzeni produkcyjnej powinna obowiązywać racjonalna i oszczędna gospodarka użytkami rolnymi. Jednym ze sposobów poprawy efektywności rolniczej przestrzeni produkcyjnej jest zmiana w strukturze użytkowania ziemi polegająca na powiększaniu gospodarstw rolnych w taki sposób, aby były to gospodarstwa towarowe. Tereny najniższych klas bonitacyjnych (jeśli wypadną z produkcji rolnej) oraz gleby zdegradowane i nieużytki, o ile nie są wykorzystywane dla potrzeb związanych z zainwestowaniem, należy bezwzględnie przeznaczyć pod zalesienie lub inne cele ekologiczne. Należy podkreślić, że w tym obszarze (mała lesistość, duże przestrzenie łęgowe) zalesienia mają swoje uzasadnienie (poza gospodarczym) – ekologiczne, klimatyczne i krajobrazowe.

W uwarunkowaniach rozwoju rolnictwa występują także inne czynniki ograniczające jego modernizację, których przełamanie lub zmiana jest niezbędna dla poprawy szans ekonomicznych gospodarstw rolnych. Należą do nich:

- słaba infrastruktura techniczna większości wsi i terenów wiejskich (niedorozwój sieci kanalizacyjnej,
- niskie dochody ludności rolniczej, utrudniające inwestowanie,
- trudności w zbyciu produktów rolnych,
- likwidacja i powszechny stan upadku ośrodków (terenów) obsługi rolnictwa.

Działania strategiczne gminy winny być ukierunkowane na wspieranie:

- zrzeszania się producentów rolnych – celem tworzenia silnej bazy produkcyjnej
- i inwestycyjnej,

- procesów rekonstrukcji rolnictwa w celu zwiększenia jego towarowości,
- organizacji giełd i terenów urządzonych dla obsługi rolnictwa.

Poprawa możliwości i warunków zbytu może mieć miejsce przy właściwym dostępie gospodarstw do rynku zbytu – jedną z głównych dróg jest organizacja giełd rolnych i tworzenie towarzystw gospodarczych. W przyszłości ważną rolę odgrywać też powinna spółdzielczość rolników. Grupom takim niezależnie od nazwy, powinno udzielać się pomocy doradczej i finansowej.

Do określonych ekologicznych wymogów gospodarowania należy dostosować całą infrastrukturę rolnictwa oraz sposób zagospodarowania i urządzenia obszarów wiejskich.

Chodzi tu m.in. o:

- mechanizację procesów produkcyjnych w rolnictwie,
- zaplecze techniczne,
- budownictwo inwentarskie,
- zaopatrzenie wsi i rolnictwa w wodę.

W obsłudze gospodarki rolnej powinno dążyć się do utrzymania zorganizowanych form zaplecza i terenów obejmujących zainwestowanie: baz, składów, magazynów, chłodni, suszarni i elewatorów, drobnego przetwórstwa i innych składników niezbędnego majątku trwałego i obiektów związanych z potrzebami.

Warunki rozwoju gospodarki leśnej zawarte są w rozdziale **5.3.3.1 Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego**.

5.2.3.4. System transportowy

Komunikacja kolejowa

Podstawowym celem jest przystosowanie układu torowego i zabezpieczenia ruchu pociągów oraz obsługi podróży do standardów Unii Europejskiej z uwzględnieniem potrzeby dojazdu do lotniska regionalnego w Świdniku. Zakłada się wykorzystanie istniejącej infrastruktury kolejowej i jej przebudowę dostosowując do norm europejskich AGC i AGTC, dla poprawy połączeń o znaczeniu międzyregionalnym i międzynarodowym w tym linii Warszawa – Lublin – Dorohusk oraz połączeń szynobusem pomiędzy Lublinem i lotniskiem.

Obsługę przewozów towarowych zakłada się w oparciu o układ bocznicowy stacji Minkowice i Świdnik przystosowany do aktualnych wymogów i potrzeb przewozowych pasażerskich i związanych z lotniskiem w oparciu o istniejące przystanki Mełgiew Podzamcze i Dominów oraz stację Minkowice.

Komunikacja lotnicza

Obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

Budowa regionalnego portu lotniczego Port Lotniczy Lublin S.A. (Świdnik) dla województwa lubelskiego na bazie lotniska zakładowego PZL Świdnik spowodowała zajęcie terenów położonych w granicach gminy Mełgiew w rejonie miejscowości Franciszków i Jacków. Dla potrzeb lotniska na terenie gminy Mełgiew wyznacza się drogi dojazdowe do lotniska z Lublina od węzła „Lublin Zadębie” na drodze ruchu szybkiego S12 i Świdnika od

węzła „Świdnik” na tej samej drodze, oraz bocznice kolejową od stacji Świdnik dla przewozów pasażerskich i towarowych.

W południowo-wschodniej części gminy występuje strefa oddziaływania lotniska w Świdniku, którego główny pas startowy (GPS) i pomocniczy pas startowy (PPS) znajduje się około 0,5 km od granicy gminy. Na obszarze gminy Mełgiew zaznaczono ~~przypuszczalny~~ zasięg pola wlotów i startów oraz izofonę 60dB (patrz mapa Studium).

Ustala się powierzchnie ograniczające dopuszczalną wysokość obiektów nad poziom morza zgodnie z rysunkiem studium, przy czym dopuszczalna wysokość w przestrzeniach przejściowych wzrasta wprost proporcjonalnie.

Wymiary obiektów budowlanych obejmują także umieszczone na nich urządzenia, w szczególności anteny, reklamy, a w przypadku dróg lub linii kolejowych – również ich skrajnie.

Obiekty trudno dostrzegalne z powietrza, w tym napowietrzne linie, maszty, anteny, usytuowane w zasięgu powierzchni podejścia powinny być niższe o co najmniej 10 m od dopuszczalnej wysokości zabudowy w wyznaczonej przez powierzchnie ograniczające - **zapis nie dotyczy terenów oznaczonych symbolami: B46AG, B47R, B48U, B49I, B50AG, B51U/M, B52R, B53U/M, objętych zmianą studium.**

Warunki ograniczenia wynikające z istnienia tych stref dla istniejącego i planowanego użytkowania terenu należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem rzeczywistych przebiegów granic wspomnianych stref na podstawie projektu realizacyjnego lotniska.

Komunikacja drogowa

Główne cele dla rozwoju komunikacji drogowej:

- Budowa nowego odcinka drogi powiatowej w związku z wyłączeniem istniejącego odcinka drogi powiatowej nr 1020L ze względu na usytuowanie drogi startowej na lotnisku.
- Dostosowanie przebiegu dróg powiatowych i gminnych do powstałych uwarunkowań w związku z udogodnieniami lotniska.
- Budowa nawierzchni twardej na istniejących ciągach dróg powiatowych i gminnych o nawierzchni gruntowej.
- Poprawa stanu technicznego nawierzchni na istniejących ciągach dróg powiatowych i gminnych.
- Budowa nowych elementów układu drogowego dla obsługi istniejącej zabudowy rozproszonej.
- Dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na drogach powiatowych w obszarach zabudowy należy wybudować chodniki i zatoki dla komunikacji zbiorowej.

Zakładana modernizacja linii kolejowej wymagać będzie realizacji bezkolizyjnych skrzyżowań dróg z linią kolejową.

Zewnętrzne powiązania będą realizowane poprzez drogę ekspresową S12/S17 oraz istniejące i projektowane drogi powiatowe.

Zakłada się adaptację istniejących przebiegów dróg powiatowych (w klasie Z) oraz wyznaczenie nowych odcinków. Na istniejących odcinkach dróg powiatowych o nawierzchni gruntowej zakłada się dokończenie budowy nawierzchni twardych.

Powiązania komunikacyjne wewnątrz gminy będą realizowane poprzez sieć dróg gminnych oraz projektowane nowe przebiegi związane z obsługą nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie i istniejącej rozproszonej zabudowy zagrodowej

Nieprzekraczalne minimalne odległości obiektów budowlanych od dróg publicznych przyjąć należy zgodnie z ustawą o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. (Dz. U. Nr 14 z dnia 15 kwietnia 1985 r. poz. 60 - z późn. zm.).

Nowo wznoszone w sąsiedztwie dróg publicznych budynki mieszkalne i przeznaczone na pobyt ludzi winny spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 póź. 690 z dn. 15.06.2002).

Wzdłuż drogi ekspresowej S12/S17 na etapie sporządzania planu miejscowego należy przewidzieć lokalizację kanału technologicznego określonego w przepisach odrębnymi o parametrach umożliwiającym umieszczenie w nim infrastruktury technicznej. Dostępność komunikacyjna drogi ekspresowej jest możliwa wyłącznie poprzez wybudowane węzły drogowe, zgodnie z przepisami odrębnymi. Obsługa komunikacyjna terenów przyległych do drogi ekspresowej poprzez drogi dojazdowe gminne. Na obszarach przyległych do drogi S12/17 należy przewidzieć konieczność stosowania urządzeń, które w przypadku przyszłego zwiększenia zasięgu uciążliwości, będą ograniczały ich oddziaływanie poniżej poziomu ustalonego w odpowiednich przepisach. Urządzenia te powinny być zastosowane przez inwestora w ramach prowadzonych zamierzeń budowlanych.

Komunikacja publiczna

Przewozy pasażerskie wewnątrz i na zewnątrz gminy będą realizowane trasami komunikacji zbiorowej autobusowej oraz koleją w oparciu o istniejące przystanki Mełgiew Podzamcze, Dominów, Świdnik Wschód i stację kolejową Minkowice. Uzupełniającą rolę w obsłudze gminy w relacjach wewnętrznych pełnić będzie podsystem rowerowy.

Techniczne zaplecze motoryzacji.

Stacje paliw

Adaptuje się istniejące stacje paliw oraz dopuszcza się lokalizację nowych na terenach gdzie będą spełnione przepisy szczegółowe przewidziane dla stacji paliw. W uwarunkowaniach gospodarki rynkowej o rozmieszczeniu i ilości usług w zakresie stacji paliw będzie decydował rynek popytu i podaży.

Stacje obsługi samochodów

Adaptuje się istniejące zakłady rzemieślnicze świadczące usługi w zakresie obsługi samochodów i maszyn rolniczych oraz przewiduje się możliwość lokalizacji nowych obiektów w zależności od potrzeb na terenach przewidzianych pod aktywizację gospodarczą oraz w terenach zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej, na których przewiduje się dopuszczenie usług.

W uwarunkowaniach gospodarki rynkowej o rozmieszczeniu ilości usług w zakresie obiektów obsługi samochodów i maszyn rolniczych będzie decydował rynek popytu i podaży.

Parkowanie

Parkowanie samochodów przewiduje się na terenach działek przewidzianych pod różne formy zabudowy. Za główną zasadę polityki parkingowej należy przyjąć takie uwarunkowanie dla realizacji każdego obiektu mieszkalnego, usługowego, miejsc pracy, które rozwiązywać będzie problem miejsc do parkowania w ilości niezbędnej do jego funkcjonowania.

5.2.3.5. Infrastruktura techniczna

Elektroenergetyka

Cele wiodące rozwoju systemu elektroenergetycznego

- Poprawa pewności zasilania.
- Zwiększenie możliwości przesyłu mocy i energii elektrycznej
- Podniesienie standardów zaopatrzenia odbiorców w energię elektryczną

Kierunki rozwoju systemu elektroenergetycznego

Przyjmuje się następujące kierunki rozwoju systemu elektroenergetycznego :

- Adaptacja istniejących linii napowietrznych WN-110 kV nie kolidujących z docelowym zagospodarowaniem terenu
- Wyznaczenie rezerwy terenu dla linii napowietrznej 400 kV relacji GSZ Lublin 400 – Zamość.
- Adaptacja istniejących linii napowietrznych średniego napięcia nie kolidujących z docelowym zagospodarowaniem terenu
- Wyznaczenie stref uciążliwości linii napowietrznych WN i SN zgodnych z:
 1. Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 marca 1999 r. w sprawie obowiązku stosowania niektórych Polskich Norm (Dz.U. nr 22, poz 209) w zakresie obowiązku stosowania PN-E-05100 z 1998 r. Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa.
 2. Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania, jakie mogą występować w środowisku oraz wymagań obowiązujących przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania (Dz.U. nr 107 poz. 676).
 3. Ustawa z dnia 16.10.1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001 r., nr 99, poz. 1079 z późniejszymi zmianami).

Dla linii napowietrznych 110 kV przewiduje się wyznaczenie strefy o wielkości 2x20 m. od osi linii, dla linii 400 kV - 2x35 m. , natomiast dla linii napowietrznych SN-15 kV – 2x7,5 m.

Zabudowa w granicach strefy uciążliwości lub ewentualne jej zmniejszenie możliwa w uzgodnieniu z zarządcą sieci.

Zmiany zasad użytkowania terenu pod i w pobliżu linii elektroenergetycznych powinny być uzgodnione z zarządcą sieci oraz:

- rozbudowa sieci średniego napięcia i niskiego napięcia na terenach nowego w wykonaniu napowietrznym a na terenach o dużej gęstości zabudowy w wykonaniu kablowym,
- realizacja nowych stacji transformatorowych w wykonaniu słupowym, a na terenach o dużej gęstości zabudowy w wykonaniu wewnętrznym,
- zagospodarowanie terenu należy wykonywać z uwzględnieniem istniejących urządzeń elektroenergetycznych.

Telekomunikacja

Cele wiodące systemu telekomunikacyjnego

- Poprawa standardów łączności telefonicznej.
- Pełne zaspokojenie potrzeb na łącza telefoniczne.
- Rozwój usług ponadpodstawowych.

Kierunki rozwoju systemu telekomunikacyjnego

- Rozbudowa urządzeń telekomunikacyjnych (central, stacji bazowych) w celu umożliwienia docelowego zaspokojenia potrzeb.
- Rozbudowa na terenach nowego zainwestowania oraz na terenach posiadających niedostateczną gęstość, sieci telekomunikacyjnych magistralnych i rozdzielczych
- w postaci kabli telefonicznych doziemnych lub na terenach o dużej gęstości zabudowy kanalizacji telefonicznej.
- Rozwój usług ponadpodstawowych świadczonych przez operatorów.

Systemy zaopatrzenia w wodę

Cele i zasady rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę

Podstawowym celem rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę na obszarze gminy jest poprawa standardów dostawy wody dla poszczególnych odbiorców uwzględniająca:

- Maksymalne wykorzystanie grupowych wodociągów wiejskich dla zaopatrzenia w wodę istniejącego i planowanego zainwestowania na obszarze gminy.
- Wzrost niezawodności dostawy wody do poszczególnych odbiorców,
- Poprawę bezpieczeństwa przeciwpożarowego na obszarze gminy,
- Racjonalne zagospodarowanie udokumentowanych zasobów wód podziemnych poprzez zapewnienie warunków dla właściwej ochrony jakości i ilości wód pobieranych z istniejących ujęć dla potrzeb gminy.

- Preferowanie polityki zmierzającej do racjonalnego wykorzystywania wody dla celów produkcyjnych (eliminowanie technologii wodochłonnych)
- Utrzymanie w eksploatacji lokalnych systemów wodociągowych funkcjonujących na terenach istniejących zakładów produkcyjnych.
- Dostosowanie zasad rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę do strategii rozwoju funkcjonalno-przestrzennego gminy Mełgiew i gmin sąsiadujących (Świdnik, Wólka Lubelska, Łęczna, Milejów, Piaski, Głusk).

Kierunki rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę

W studium zakłada się, że w okresie perspektywicznym i kierunkowym podobnie jak aktualnie podstawowe znaczenie w zaopatrzeniu gminy w wodę spełniały będą istniejące grupowe wodociągi wiejskie. Udokumentowana duża rezerwa zasobów eksploatacyjnych wód podziemnych w istniejących ujęciach w stosunku do istniejącego i planowanego poboru wody z tych ujęć daje gwarancję pełnego pokrycia zapotrzebowania wody na obszarze gminy zarówno w okresie perspektywicznym jak i kierunkowym.

Przewiduje się, że w pierwszym etapie powinna zostać wybudowana sieć wodociągowa dla miejscowości Trzeciaków, Dominów, oraz brakująca część sieci w miejscowościach Nowy Krępiec, Krępiec Drugi i Józefów. Zaopatrzenie w wodę miejscowości Trzeciaków, Dominów i Józefów może być realizowane poprzez rozbudowę zasięgu sieci przesyłowych wodociągu grupowego Trzeszkowice. Uzupełnienie brakującej sieci wodociągowej w miejscowościach Nowy Krępiec i Krępiec Drugi przewiduje się poprzez rozbudowę sieci rozdzielczej wodociągu grupowego Krępiec II Drugi zasilanego ze stacji wodociągowej ujęcia Wierchowiska. Dla poprawy niezawodności dostawy wody dla jednostek osadniczych na obszarze gminy przewiduje się rozbudowę zasięgu obsługi istniejących sieci grupowych wodociągów wiejskich zapewniającą wzajemne powiązania sieci przesyłowych tych wodociągów. Pozwoli to na ograniczenie ujemnych skutków ewentualnych awarii sieci lub urządzeń wodociągowych oraz zapewni poprawę bezpieczeństwa przeciwpożarowego na obszarze gminy. Z tych powodów należy przewidzieć także potrzebę realizacji rezerwowych studni oraz zbiorników wyrównawczych na istniejących ujęciach wodociągów Trzeszkowice, Jacków i Podzamcze. Dla zabezpieczenia możliwości doprowadzania wody na terenach planowanych pod zainwestowanie przewiduje się dalszą rozbudowę układów sieci przesyłowych grupowych wodociągów wiejskich. Przewidywane przebiegi nowych sieci wodociągowych zaznaczono linią przerywaną koloru zielonego.

Istniejące wodociągi grupowe po planowanej rozbudowie sieci i modernizacji stacji wodociągowych zapewnią wysokie standardy dostawy wody dla wszystkich odbiorców na terenie gminy. Studnie istniejących ujęć posiadają wygródzone tereny strefy ochrony bezpośredniej. Dla ujęć Podzamcze i Jacków określone także zostały granice terenu strefy ochrony pośredniej. Wszystkie ujęcia posiadają ważne pozwolenia wodno-prawne na pobór wód.

W istniejących i planowanych systemach wodociągowych występują powiązania zewnętrzne z sieciami wodociągowymi sąsiednich gmin Świdnik, Piaski, Łęczna i Milejów. W studium przewiduje się generalnie utrzymanie tych powiązań.

W planowanym zagospodarowaniu terenów należy uwzględniać wymagania wynikające z przepisów w sprawie ochrony przeciwpożarowej, odnoszące się m.in. do

zaopatrzenia w wodę, dróg pożarowych, ich parametrów, ilości, rodzaju i sposobu rozmieszczenia zewnętrznych hydrantów przeciwpożarowych na sieci wodociągowej.

Gospodarka ściekowa

Cele i zasady rozwoju systemów gospodarki ściekowej

Jako główne cele i zasady dla rozwoju systemów kanalizacji komunalnej na obszarze gminy przewiduje się:

- Poprawę standardów odprowadzania ścieków komunalnych poprzez rozwój zbiorczych systemów kanalizacji komunalnej przeznaczonych dla obsługi istniejących i planowanych skoncentrowanych zespołów zabudowy oraz zabudowy położonej w strefach ochronnych ujęć zbiorczych systemów wodociągowych.
- Rozwój lokalnych urządzeń kanalizacji komunalnej przeznaczonych do gromadzenia lub oczyszczania cieków na terenach z zabudową rozproszoną położoną poza zasięgiem stref ochronnych ujęć zbiorczych systemów wodociągowych.
- Poprawę standardów odprowadzania ścieków deszczowych poprzez zabezpieczenie możliwości realizacji na terenach przeznaczonych pod skoncentrowane zespoły zabudowy, lokalnych sieci kanalizacji deszczowej wyposażonych w wymagane urządzenia do podczyszczania wód deszczowych.
- Utrzymanie powierzchniowego odprowadzania wód deszczowych na pozostałym obszarze gminy.
- Eliminację istniejących zagrożeń dla stanu czystości wód podziemnych i powierzchniowych występujących na obszarze gminy i w jego bezpośrednim sąsiedztwie.
- Dostosowanie rozwoju systemów kanalizacyjnych do uwarunkowań rozwoju funkcjonalno przestrzennego gminy.

Kierunki rozwoju systemu gospodarki ściekowej

Gmina nie posiada zbiorowego systemu kanalizacji komunalnej. Lokalne systemy kanalizacyjne bazujące na zbiornikach bezodpływowych nie zapewniają dostatecznych standardów obsługi i są przyczyną wzrastającego zagrożenia dla środowiska naturalnego. Potrzeba realizacji zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej dla gminy staje się zadaniem priorytetowym. W studium przewiduje się potrzebę realizacji zbiorczego gminnego systemu kanalizacji komunalnej obejmującego swoim zasięgiem obsługi wszystkie istniejące i planowane tereny skoncentrowanej zabudowy na obszarze gminy. Planowany układ przesyłowy systemu kanalizacyjnego na obszarze gminy może być rozwiązywany w trzech gminnych oczyszczalniach ścieków zlokalizowanych w rejonie miejscowości: Krępiec Nowy, Minkowice i Żurawniki. Istnieje możliwość wykorzystania do odprowadzenia ścieków komunalnych z terenów sąsiadujących z obszarem lotniska kolektora sanitarnego relacji Świdnik – Hajdów, który przebiega w sąsiedztwie koncentracji zabudowy jednorodzinnej na Franciszkowie. Wiąże się to z potrzebą zawarcia stosownych porozumień międzygminnych.

W okresie przejściowym, do czasu realizacji zbiorczego systemu kanalizacji na terenach przewidzianych do obsługi tym systemem oraz na terenach z rozproszoną zabudową położoną poza zasięgiem zbiorczej kanalizacji dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych. Dla zabudowy rozproszonej położonej poza zasięgiem stref

ochronnych ujęć wodociągów grupowych dopuszcza się odprowadzanie ścieków do lokalnych przydomowych oczyszczalni ścieków realizowanych z zachowaniem obowiązujących przepisów szczególnych.

W studium dopuszcza się powierzchniowe odprowadzanie wód opadowych do gruntu lub pobliskich cieków. Na terenach zespołów zwartej zabudowy dopuszcza się możliwość realizacji lokalnych sieci kanalizacji deszczowej wyposażonej w urządzenia do podczyszczania wód opadowych.

Systemy gospodarki cieplnej i gazyfikacji

Cele i zasady rozwoju systemów gospodarki cieplnej i gazyfikacji

Przewiduje się następujące cele i zasady rozwoju systemów gospodarki cieplnej:

- Poprawę standardów gospodarki cieplnej poprzez dalszy rozwój gazyfikacji na obszarze istniejącego i planowanego zainwestowania oraz rozszerzenie zastosowania gazu ziemnego dla celów grzewczych.
- Poprawę warunków ochrony środowiska na obszarze gminy poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń spalin oraz ograniczenie uciążliwości odpadów paleniskowych.
- Poprawę efektywności ekonomicznej gospodarki energetycznej w gminie.
- Dostosowanie rozwoju systemu gazowniczego do planu rozwoju funkcjonalno-przestrzennego gminy.

Kierunki rozwoju gospodarki cieplnej i gazyfikacji

Gmina Mełgiew jest już w przeważającej części zgazyfikowana. Dostępność do istniejącej gazowej sieci średnioprężnej posiadają wszystkie jednostki osadnicze na terenie gminy z wyjątkiem miejscowości Krzesimów, Krzesimów I, i Krzesimów II. W studium przewiduje się adaptację istniejącego układu przesyłowego sieci średnioprężnych oraz dalszą jego rozbudowę w celu zapewnienia możliwości dostawy gazu do istniejących i planowanych zespołów zabudowy. Dalszy rozwój gazyfikacji uwzględniający rozszerzenie zastosowania gazu dla celów grzewczych umożliwi zmniejszenie ilości źródeł ciepła spalających paliwa stałe. Pozwoli to na:

- podniesienie standardów obsługi ciepła na obszarze gminy,
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery,
- zmniejszenie ilości odpadów paleniskowych.

W studium zabezpiecza się trasy przebiegu istniejącej gazowej sieci wysokoprężnej z zachowaniem wymaganych stref bezpieczeństwa. Dla istniejących odwiertów gazowych M1 i M5 przewiduje się przebudowę gazociągów odprowadzających gaz do stacji odsiarczania w celu wyeliminowania kolizji z projektowanym terenem lotniska.

W Studium wyznacza się strefy wolne od zabudowy:

- 1) dla gazociągów wysokiego ciśnienia DN400 Felin – Krępiec i DN500 Krępiec – Krasnystaw minimalne odległości:
 - od obiektów użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego równa 16,5m, mierząc od granicy terenu,

- od budynków mieszkalnych równa 15 m, mierząc od rzutu budynku,
 - od budynków gospodarczych równa 15 m, mierząc od rzutu budynku,
 - od obiektów zakładów przemysłowych równa 15 m, mierząc od granicy terenu.
- 2) dla gazociągu średniego ciśnienia strefa równa 2 m od osi gazociągu;
- 3) od odwiertów czynnych w promieniu równym 50 m;
- 4) od odwiertów zlikwidowanych w promieniu równym 5 m;

W ww. strefach dopuszcza się budowę nowych urządzeń, przebudowę, rozbudowę, remonty i rozbiórki istniejących urządzeń związanych z siecią gazową.

Przy zagospodarowaniu terenów objętych Studium należy uwzględnić przebieg istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej, w tym gazociągów kopalnianych, poprzez zachowanie wymaganych przepisami odległości lokalizowania obiektów od tych sieci.

Na terenach wolnych od zabudowy dopuszcza się prowadzenie prac poszukiwawczych, tj. badań geofizycznych i wierceń za gazem ziemnym i ropą naftową oraz budowy infrastruktury technicznej związanej z eksploatacją złóż ropy naftowej i gazu ziemnego zgodnie z przepisami odrębnymi.

Gospodarka odpadami

Cele i zasady rozwoju gospodarki odpadami

- Promocja selektywnej zbiórki odpadów w miejscach ich powstawania.
- Zwiększenie gospodarczego wykorzystania odpadów produkcyjnych z jednoczesnym zmniejszeniem ich ilości w wyniku wprowadzania technologii mało odpadowych i bezodpadowych.
- Nadzór nad gospodarką odpadami niebezpiecznymi.

Kierunki rozwoju gospodarki odpadami

W opracowywanym studium przewiduje się utrzymanie i rozwój dotychczasowego dwustopniowego systemu gospodarki odpadowej z wywozem odpadów na składowisko usytuowane poza obszarem gminy.

W planowanym rozwoju systemu gospodarki odpadowej przewiduje się ponadto:

- Promocję selektywnej zbiórki odpadów w miejscach ich powstawania i gromadzenia.
- Zwiększenie gospodarczego wykorzystania odpadów produkcyjnych.
- Zmniejszenie ilości powstających odpadów poprzez promowanie technologii mało-odpadowych.
- Prawidłowe zagospodarowanie terenów dla lokalnych punktów gromadzenia odpadów.
- Nadzór nad gospodarką odpadami niebezpiecznymi.

5.2.3.6. Odnawialne źródła energii

W granicach wyznaczonych na rysunku zmian Studium pod aktywność gospodarczą ustala się lokalizację farm fotowoltaicznych wraz z urządzeniami towarzyszącymi i infrastrukturą techniczną.

Na ww. terenach:

- dopuszczalne jest prowadzenie gospodarki rolnej,
- dopuszczalna jest lokalizacja obiektów infrastruktury elektroenergetycznej, wraz z podziemnymi i naziemnymi sieciami urządzeń infrastruktury oraz dróg dojazdowych
- rozwiązania technologiczne spełniać muszą standardy wynikające z przepisów szczególnych stosowanych w obiektach związanych z tego typu działalnością i opierać się na nowoczesnej technologii,
- należy przewidzieć rezerwy terenu pod budowę linii napowietrznych, kablowych i stacji łączących obiekty farm z istniejącą siecią rozdzielczą.

Niezależnie od indywidualnych lokalizacji na terenach aktywności gospodarczej wyznaczonych w studium możliwa jest realizacja farm fotowoltaicznych. Natomiast na wszystkich terenach budowlanych możliwa jest realizacja mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii.

Szczegółowe zasady i warunki wynikające z ochrony zabudowy i środowiska przyrodniczego należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wszelkie obiekty budowlane o wysokości równej i większej 50 m n.p.t. przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym, a obiekty o wysokości równej i większej 100 m n.p.t. przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem cywilnym.

6. WNIOSKI DO AKTUALIZACJI PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

W zakresie rozwoju przestrzennego gminy jego kierunki i zasady wynikają z polityki rozwojowej przyjętej w niniejszym dokumencie Studium. Dotychczasowe dokumenty planistyczne, tj. plany zagospodarowania przestrzennego pokrywały powierzchniowo cały jej obszar. Obecne uregulowania ustawowe pozwalają ograniczyć opracowanie planów do terenów niezbędnych lub uzasadnionych potrzebami rozwojowymi. Stąd dokonano analizy potrzeb w tym zakresie i przyjęto dwie grupy obszarów jako właściwe do objęcia opracowaniem planów.

6.1. Obszary obowiązkowe do objęcia opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 lub 1:2000

6.1.1. Rejon Franciszkowa oraz obszar aktywizacji gospodarczej, którego pojawienie się spowodowane będzie sąsiedztwem lotniska i dróg dojazdowych do terminala oraz na którym przewiduje się konieczność podporządkowania zasad zagospodarowania terenu warunkom funkcjonowania lotniska.

– teren oznaczony na załączniku graficznym 7.1.1 nr I,

6.1.2. Rejon Krępcza

– teren oznaczony na załączniku graficznym 7.1.1 nr II,

6.1.3. Rejon Jackowa i Minkowic

– teren oznaczony na załączniku graficznym 7.1.1 nr III,

6.2. Obszary postulowane do objęcia opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 lub 1:2000

Postuluje się opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich zespołów wsi, tj.:

- Melgiew
- Dominów
- Janówek
- Józefów
- Krępiec Nowy
- Krzesimów
- Podzamcze
- Żurawniki

wsie te oznaczono na załączniku graficznym nr 7.1.1.

UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

Niniejsza zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mełgiew, została opracowana w celu określenia polityki przestrzennej na obszarze gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. Opracowanie sporządzono na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.) w oparciu o Uchwałę nr XIV/95/12 z 29 maja 2012 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mełgiew.

Zawartość merytoryczna Studium została określona w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r., nr 118, poz. 1233).

Gmina, realizując uprawnienia związane z zadaniami własnymi w zakresie kształtowania przestrzeni, decyduje się na zmianę obowiązującego Studium w wyniku okoliczności wewnętrznych i zewnętrznych, które sprawiają, że dotychczas obowiązujący dokument staje się niedostosowany do prawnego, jak i społecznego stanu gminy i jej otoczenia. Zmiana Studium podyktowana została przede wszystkim wynikami oceny aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Mełgiew zatwierdzonej Uchwałą Rady Gminy Mełgiew Nr XXIII/157/16 z dnia 30 listopada 2016, wnioskami mieszkańców gminy, zmianami aktualnych przepisów prawa oraz zmianami polityki przestrzennej gminy.

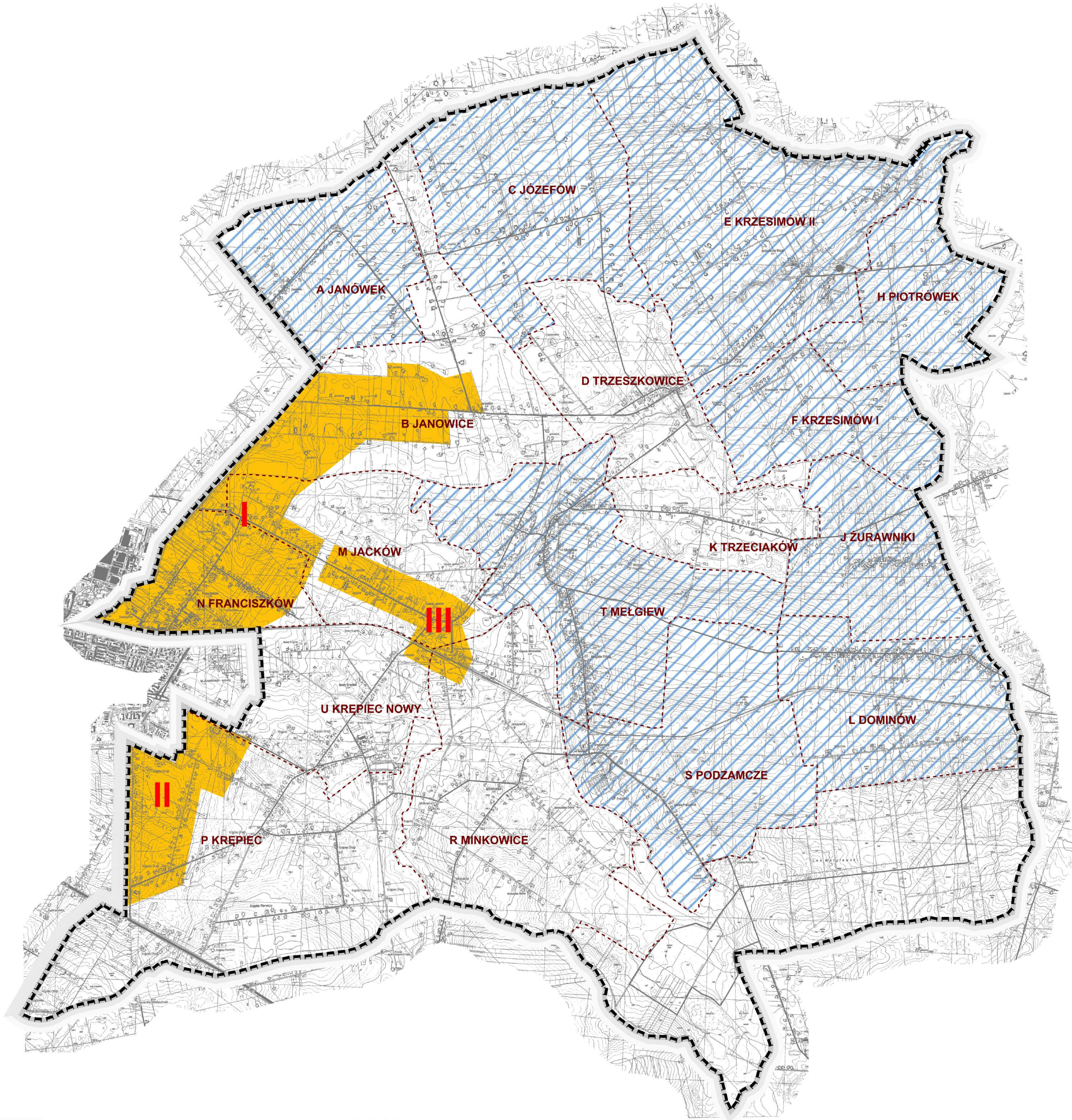
Ostateczna wersja opracowania studium poprzedzona została opracowaniem analizy potrzeb i możliwości rozwoju gminy, która potwierdza wielkość i potrzebę wyznaczenia nowych terenów zainwestowania na terenie gminy Mełgiew. Na podstawie złożonych wniosków oraz analizy stanu prawnego w ramach aktualizacji dokumentu Studium wprowadzono następujące zmiany:

1. Wyznaczono nowe tereny inwestycyjne przeznaczone pod zabudowę zagrodową, mieszkaniową usługową, oraz aktywności gospodarczej.
2. Dostosowano stan prawny ustaleń studium dla terenów na obszarze gminy do zmieniających się przepisów prawa.
3. Dostosowano zapisy Studium do zmieniających się uwarunkowań infrastrukturalnych na terenie gminy.
4. Wyznaczono obszary, na których możliwe będzie lokalizowanie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w myśl przepisów odrębnych.

Zmiana Studium uwzględnia zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju województwa i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy. Nie uwzględnia rekomendacji i wniosków z audytu krajobrazowego, ponieważ audyt taki nie został jeszcze opracowany. Pomimo, że studium nie jest aktem prawa miejscowego, jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW

OBSZARY DO OBJĘCIA OPRACOWANIAM I MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
Skala 1 : 25 000
STAN AKTUALNY NA 2018 R.

- OBSZARY OBOWIĄZKOWE DO OBJĘCIA MIEJSCOWYMI PLANAMI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- OBSZARY POSTULOWANE DO OBJĘCIA MIEJSCOWYMI PLANAMI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

plansza 7.1.1

REJONY:
I - Franciszków
II - Krępiec
III - Minkowice

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tel./fax: (0-81) 534-40-30 MELGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Melgiew DATA : 2016	DANE		IMIĘ I NAZWISKO	
	Główny projektant:		mgr inż. arch. Elżbieta Magik	
	Zespół autorów:		mgr inż. arch. Bartosz Zulfak mgr inż. arch. Paweł Marceł Wrona mgr inż. arch. Marcin Fimańczuk mgr inż. Paweł Baryński mgr Michał Pyra	
INWESTOR				SKALA
URZĄD GMINY MELGIEW				1:25 000

ZAŁĄCZNIK NR 7. BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ – WYNIKI ANALIZY

WYNIKI ANALIZY

lp	kategoria	obszary zabudowy [ha]	potencjalna liczba nowych mieszkańców gminy w perspektywie do 30 lat [osoby]
		powierzchnia użytkowa zabudowy [m ²]	
1.	maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę na podstawie przeprowadzonych analiz: ekonomicznych, środowiskowych, społecznych oraz prognoz demograficznych	752,50 <i>(prognoza powiększenia o 30%)</i>	4 438 <i>(prognoza powiększenia o 30%)</i> 3 414
		578,84	
		1 096 797 <i>(prognoza powiększenia o 30%)</i>	
2.	obszary o w pełni wykształconej zwanej strukturze funkcjonalno – przestrzennej rozumiane jako obszary nowej zabudowy na terenach niezabudowanych (luki w zabudowie)	843 690	2 468
		(118,89)	
		127,36	
3.	obszary wyznaczone w obecnym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego do zabudowy	144 350	5 028
		1 390,47	
		1 688 245	
4.	obszary przeznaczone w planach miejscowych pod zabudowę	843,44	1 611
		1 024 066	
		212,27	
5.	obszary przeznaczone w planach miejscowych pod zabudowę inne niż wymienione w pkt. 2	213,02	405
		257 728	

Na skutek porównania maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę (pkt. 1) oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy (pkt. 2 i 5 tabeli), maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy (pkt. 2 i 5 tabeli), w związku z powyższym bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości: 752,50 – (127,36+213,02) = **412,12 ha**.

W wyniku przeprowadzonej analizy wskazania terenów do zabudowy, wyznaczono obszary o powierzchni całkowitej około 412,12 ha.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MELGIEW	
Wykonawca:	Online Plan Sp. z o.o. ul. Środkowa 13, 05-540 Zalesie Górne
Główny projektant:	mgr inż. Michał Pys
autor, dr hab. inż. arch. Krysia Gruszcza (WA-062/KW/034/2014)	
Autorzy opracowania:	inż. Emilia Kurla mgr inż. Michał Omas tech. Piotr Guranowski Skala 1:15000

OZNACZENIA:

- GRANICA GMINY MELGIEW
- DROGI EKSPRESOWE
- DROGI WOJEWÓDZKIE
- DROGI POWIATOWE
- DROGI GMINNE
- TERENY PRZEZNACZONE DO ZABUDOWY W OBOWIĄZUJĄCYCH PLANACH MIEJSCOWYCH
- TERENY PRZEZNACZONE DO ZABUDOWY W OBOWIĄZUJĄCYM STUDIUM
- GRUNTY ZURBANIZOWANE
- TERENY ROZWOJOWE - WYZNACZONE W ANALIZIE
- TERENY O PRZEWADZE ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ
- TERENY O PRZEWADZE ZABUDOWY LETNISKOWEJ
- TERENY USŁUGOWE
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ
- TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

plansza 7.2.1

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tł./fax. (0-81) 534 40-30 MELGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Melgiew DATA : 2016	DANE Główny projektant: Zespół autorski:	IMIE I NAZWISKO mgr inż. arch. Łukasz Stepieński mgr inż. arch. Bartosz Żuch mgr inż. arch. Paweł Marek Wrona mgr inż. arch. Maciej Truszczyński mgr inż. Paweł Błajski mgr Michał Pys
	INWESTOR URZĄD GMINY MELGIEW	SKALA 1:15 000

PAWEŁ PIŁO - PROJEKTOWANIE URBANISTYCZNE ul. Narutowicza 2/6A 37-450 STAŁOWA WOLA	
AUTORZY: mgr inż. Łukasz Stepieński mgr inż. Paweł Piło mgr Michał Pys mgr inż. Jakub Skowron mgr inż. arch. Adam Pałkus	
ANALIZA DO ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MELGIEW	
ZAŁĄCZNIK NR 7. BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ – WYNIKI ANALIZY	

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW

WARTOŚCI KULTUROWE
STAN AKTUALNY NA 2018 R.

OZNACZENIA:

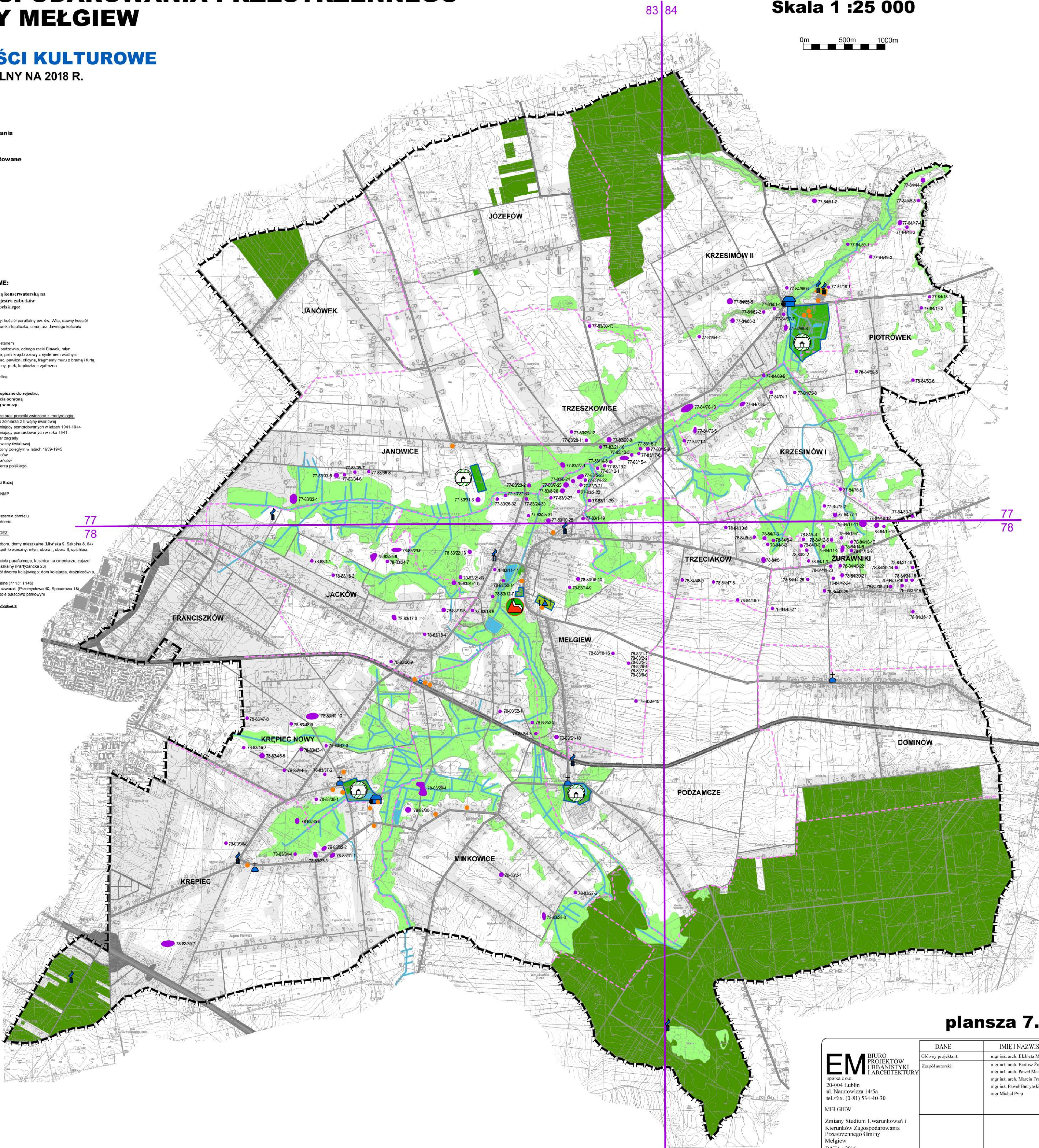
- granica opracowania
- granica wsi
- obszary zainwestowane
- drogi
- kolej
- lasy
- łąki
- parki
- cmentarze
- wody

WARTOŚCI KULTUROWE:

- Obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków nieruchomych woj. lubelskiego:
- Mełgiew, zespół kościelny: kościół parafialny pw. św. Włta, dawny kościół parafialny, dzwonnica, brama-kapliczka, cmentarz dawnego kościoła z ogrodzeniem
 - Janówce, dwór z dzwonnikiem
 - Krzepiec, park podworski, sadzawka, odnoga rzeki Stawek, młyn
 - Krzesimów, pałac, oficyna, park krajobrazowy z systemem wodnym
 - Mełgiew Podzamcze: pałac, pawilon, oficyna, fragmenty muru z bramą i furtą, brama i pawilon przybramny, park, kapliczka przydrożna
 - cmentarz parafialny z kaplicą
- Zabytki nieruchome nie wpisane do rejestru, kwalifikujące się do objęcia ochroną konserwatorską ustaloną w mpzp:
- Cmentarze i mogiły wojenne oraz pomniki związane z martyrologią
- Jacków, grób mieszanego żołnierza z II wojny światowej
 - Krzepiec, pomnik upamiętniający pomordowanych w latach 1941-1944
 - Krzepiec, pomnik upamiętniający pomordowanych w roku 1941
 - Krzesimów, cmentarz ofiar zagłady
 - Krzesimów, cmentarz z I wojny światowej
 - Mełgiew, pomnik poświęcony poległym w latach 1939-1945
 - Mełgiew, mogiła powstańców
 - Minkowice, mogiła powstańców
 - Podzamcze, mogiła żołnierza polskiego
- Kapliczki
- Domniów, kapliczka Matki Bożej
 - Krzepiec, kapliczka NMP
 - Nowy Krzepiec, kapliczka NMP
- Zabytki techniki
- Krzesimów, młyn oraz suszarnia chmielu
 - Minkowice Kolonia, hydrofornia
- Pozostałe zabytki ujęte w GEF
- Janówce, mleczarnia
 - Krzepiec, dom młynarsza, obora, domy mieszkalne (Młynska 9, Szkolna 6, 6a)
 - Krzesimów, czworak, zespół folwarczny: młyn, obora I, obora II, spichlerz, suszarnia chmielu
 - Mełgiew, ogrodzenie kościoła parafialnego, kotłownia na cmentarzu, zajazd (obecna sklep), dom mieszkalny (Partyzancka 23)
 - Minkowice Kolonia, zespół dworca kolejowego: dom kołarza, drożdżownia, hydrofornia, piwnica
 - Minkowice, domy mieszkalne (nr 131 i 146)
 - Nowy Krzepiec, spichlerz, czworaki (Przemysłowa 40, Spacerowa 18)
 - Podzamcze, most w zespole pałacowo parkowym
- Nieruchome zabytki archeologiczne
- 77-8336-8

Skala 1 :25 000

0m 500m 1000m

plansza 7.2.2

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tel./fax. (0-81) 534-40-30 MEŁGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mełgiew DATA : 2016	DANE	IMIĘ I NAZWISKO
	Główny projektant:	mgr inż. arch. Elżbieta Męsik
	Zespół autorski:	mgr inż. arch. Bartosz Żużak mgr inż. arch. Paweł Marceł Wrona mgr inż. arch. Marcin Francuszek mgr inż. Paweł Butryński mgr Michał Pyn
INWESTOR		SKALA
URZĄD GMINY MEŁGIEW		1:25 000

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MEŁGIEW
WALORYZACJA PRZESTREZENI - SYSTEM PRZYRODNICZY

Skala 1 :25 000

OZNACZENIA :

STAN ZASOBÓW

- DNA DOLIN RZECZYNYCH I OBNIŻENIA DOLINNE
- LAS
- TYPY SIEDLISKOWE LASÓW: Lśw- las świeży, Oi- ols
- LAS WODOCHRONNY
- LAS OCHRONNY GRUPY I
- LAS W SĄSIEDZTWIE DUŻYCH MIAST
- OBSZAR WYSTĘPOWANIA GLEB Z PRZEWAGĄ KLAS I-II
- OBSZAR WYSTĘPOWANIA GLEB Z PRZEWAGĄ KLAS IV-VI
- GRANICA UDOKUMENTOWANEGO ZŁOŻA GAZU ZIEMNEGO
- GRANICA OBSZARU I TERENU GÓRNICZEGO
- WODY POWIERZCHNIOWE (CIEKI WODNE, STAWY, ZBIORNIKI WODNE, ROWY MELIORACYJNE)
- ŹRÓDŁO
- STREFA OCHRONY ŹRÓDŁOWISKOWEJ - PROJEKTOWANEJ
- STAN SANITARNY WÓD - NIE ODPOWIDA NORMOM

OBIEKTY DESTRUKCYJNE

- WYROBISKO
- WYSYPISKO ODPADÓW
- MIEJSCE ZRZUTU ŚCIEKÓW

OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE
I WYMAGAJĄCE OCHRONY PRAWNEJ

- GRANICA NADWIEPRZAŃSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO
- GRANICA CZERNIEJOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU
- TERENU ZALEWOWE

POMNIKI PRZYRODY ISTNIEJĄCE

- POJEDYŃCZE DRZEWO
- GRUPA DRZEW LUB ALEJA

POMNIKI PRZYRODY PROJEKTOWANE

- POJEDYŃCZE DRZEWO
- GRUPA DRZEW LUB ALEJA

OZNACZENIA INNE

- GRANICA EKOLOGICZNEHO SYSTEMU OBSZARÓW CHRONIONYCH
- PARK PODWORSKI DOBRZE ZACHOWANY
- PUNKT WIDOKOWY

plansza 7.2.3

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tel./fax. (0-81) 534-40-30 MELGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Melgiew DATA : 2016	DANE	IMIĘ I NAZWISKO
	Główny projektant:	mgr inż. arch. Elżbieta Maćk
	Zespół autorski:	mgr inż. arch. Bartosz Zultak mgr inż. arch. Paweł Marcel Wrona mgr inż. arch. Marcin Franaszek mgr inż. Paweł Butryński mgr Michał Pyra
INWESTOR		SKALA
URZĄD GMINY MELGIEW		1:25 000

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
PLANSZA PODSTAWOWA - RYSUNEK JEDNOLITY

OZNACZENIA :

- TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ I ZAGRODOWEJ
- TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ
- TERENY ZABUDOWY LETNISKOWEJ I REKREACYJNEJ Z DOPUSZCZENIEM ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ
- TERENY POSTULOWANEJ LOKALIZACJI OBIĘKTÓW USŁUGOWYCH NA TERENACH MIESZKANIOWYCH
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ Z DOPUSZCZENIEM MIESZKALNICTWA
- TERENY USŁUG SPORTU
- TERENY USŁUG W ZIELENI PARKOWEJ
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARZEJ
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARZEJ / USŁUGOWE
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARZEJ / MIESZKANIOWE
- TERENY INFRASTRUKTURY
- TERENY PARKINGÓW
- ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA (TEREN WYŁĄCZONY SPOD ZABUDOWY)
- SCHRONISKO ŚLĄ ZWIERZĄT
- TERENY ŁĘGOWE (TEREN WYŁĄCZONY SPOD ZABUDOWY)
- TERENY UPRAW OGRÓDNICZYCH (TEREN WYŁĄCZONY SPOD ZABUDOWY)
- LASY
- CMENTARZE
- ZIELENI PARKÓW I ZIELENI URZĄDZONA
- WODY OTWARTE

TERENY ZAMKNIĘTE

- TERENY KOLEJOWE
- TERENY DRÓG
- DRÓGI KRAJOWE
- DRÓGI WOJEWÓDZKIE
- DRÓGI POWIATOWE
- DRÓGI GMINNE
- DRÓGI WNEWĘTRZNE

TERENY CHRONIONE

- EKOLOGICZNY SYSTEM OBSZARÓW CHRONIONYCH
- GRANICA CZERNIEJOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOWEGO
- POMNIK PRZYRODY
- OBSZAR ZAGRODZENIA WODĄ STULETNIA
- GRANICA OBSZARU I TERENU GÓRNICZEGO
- GRANICA ZŁOŻA GAZU ZIEMNEGO MEŁGIEW A I MEŁGIEW B
- TERENY ZŁOŻ SUNDŃCÓW MINERALNYCH (MEŁGIEW I, MEŁGIEW IV, MEŁGIEW III)
- OBIEKTY I OBSZARY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW
- OBIEKTY I OBSZARY UJĘTE W GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW
- KAPLICZKI, MOGIŁY I CMENTARZE WOJENNE UJĘTE W GEZ
- STANOWISKA OBSERWACJI ARCHEOLOGICZNYCH
- PROJ. LINIA ENERGETYCZNA 400V ZE STREFĄ BEZPIECZEŃSTWA
- LINIA ENERGETYCZNA WN ZE STREFĄ BEZPIECZEŃSTWA
- LINIA ENERGETYCZNA SN ZE STREFĄ BEZPIECZEŃSTWA
- LINIA ENERGETYCZNA SN KABLOWA
- LINIA GAZOWA ZE STREFĄ KONTROLOWANĄ
- ODWYTY GAZOWE
- STREFA OCHRONY SANITARNEJ
- TEORETYCZNA STREFA AKUSTYCZNA 60dB
- TEORETYCZNE OGRANICZENIA WYSOKOŚCIOWE ZABUDOWY
- STREFY ODZIAŁYWANIA
- STUDIUM I STREFA OCHRONY POŚREDNIEJ UJĘCIA WODY "WIERZCHOWSKA"

URZĄDZENIA OBSŁUGI TECHNICZNEJ

- OCZYSZCZALNIE ŚCIEKÓW
- PODCZYSZCZALNIA WÓD DESZCZOWYCH
- STACJE ENERGETYCZNE
- STACJE REDUKCYJNE GAZU

GRANICE

- GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY
- GRANICE WSI

OZNACZENIA ZMIANY:

- GRANICE ZMIANY
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ Z DOPUSZCZENIEM MIESZKALNICTWA
- ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA (TEREN WYŁĄCZONY SPOD ZABUDOWY)
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARZEJ
- TERENY INFRASTRUKTURY
- TERENY DRÓG
- DRÓGI GMINNE

GRANICE:

- GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY
- GRANICE WSI

TERENY CHRONIONE:

- EKOLOGICZNY SYSTEM OBSZARÓW CHRONIONYCH
- GRANICA OBSZARU I TERENU GÓRNICZEGO
- GRANICA ZŁOŻA GAZU ZIEMNEGO MEŁGIEW A I MEŁGIEW B
- LINIA ENERGETYCZNA WN ZE STREFĄ BEZPIECZEŃSTWA
- TEORETYCZNE OGRANICZENIA WYSOKOŚCIOWE ZABUDOWY
- TEORETYCZNA STREFA AKUSTYCZNA 60dB

ZMIANA STUDIUM ZATWIERDZONA
UCHWAŁĄ NR XXII/173/20
RADY GMINY MEŁGIEW
Z DNIA 22 GRUDNIA 2020 R.

OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM

- GRANICE ZMIANY STUDIUM
- TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ I ZAGRODOWEJ
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ
- TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ Z DOPUSZCZENIEM MIESZKALNICTWA
- TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARZEJ / USŁUGOWE

ZMIANA STUDIUM ZATWIERDZONA UCHWAŁĄ NR XXII/173/20 RADY GMINY MEŁGIEW Z DNIA 22 GRUDNIA 2020 R.	
OPRACOWANIE	ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW
ZESPÓŁ AUTORKÓW	mgr inż. PAWEŁ PAŁO - KIEROWNIK ZESPOŁU mgr inż. URSZULA KRUPA mgr inż. MICHAŁ PIŁA mgr inż. DAWID JAKUBIAK mgr inż. BEATA PAŁACZAKA mgr inż. MARCIN ALTER
DATA	lipiec 2019
SKALA	1 : 10 000

Skala 1 : 10 000

N

0m 500m 1000m

plansza 7.3.1

ZMIANY STUDIUM ZATWIERDZONE
UCHWAŁĄ NR XXIV/158/16
RADY GMINY MEŁGIEW
Z DNIA 28 GRUDNIA 2016 R.

ZMIANY STUDIUM ZATWIERDZONE UCHWAŁĄ NR XXIV/158/16 RADY GMINY MEŁGIEW Z DNIA 28 GRUDNIA 2016 R.	
OPRACOWANIE	ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW
ZESPÓŁ AUTORKÓW	mgr inż. PAWEŁ PAŁO - KIEROWNIK ZESPOŁU mgr inż. URSZULA KRUPA mgr inż. MICHAŁ PIŁA mgr inż. DAWID JAKUBIAK mgr inż. BEATA PAŁACZAKA mgr inż. MARCIN ALTER
DATA	lipiec 2019
SKALA	1 : 10 000

ZMIANA STUDIUM ZATWIERDZONA
UCHWAŁĄ NR XXII/173/20
RADY GMINY MEŁGIEW
Z DNIA 22 GRUDNIA 2020 R.

Sponsorujący: Wójt Gminy Mełgiew

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MEŁGIEW

Wykonawca: Online Plan Sp. z o.o.
ul. Środkowa 11, 05-540
Zalesie Górne

Główny projektant: mgr inż. Arkadiusz Kuczyński
mgr inż. Michał Piła

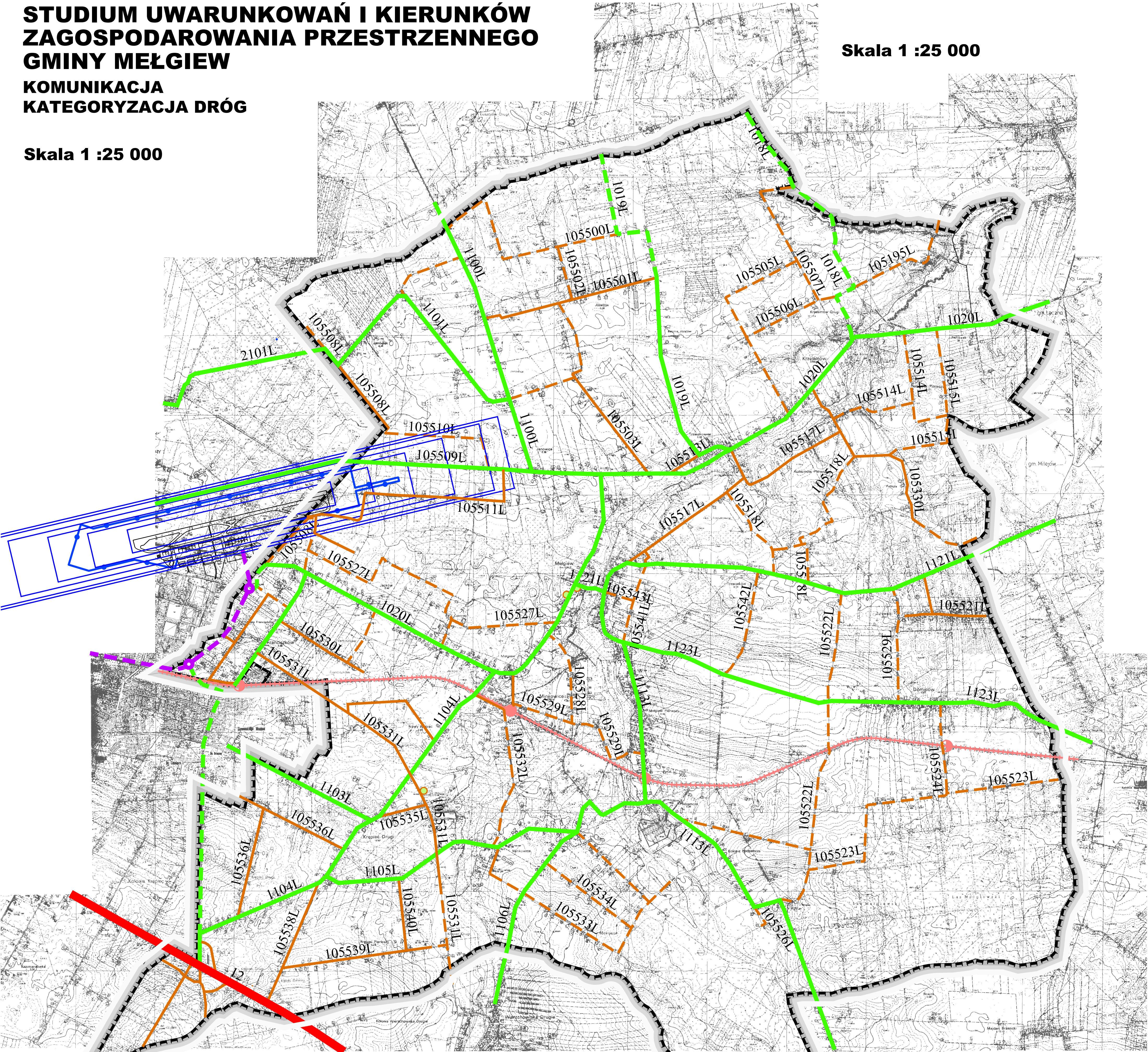
Autorzy opracowania: mgr inż. Emilia Kuczyńska
mgr inż. Michał Piła

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MEŁGIEW

KOMUNIKACJA
KATEGORYZACJA DRÓG

Skala 1 :25 000

Skala 1 :25 000

OZNACZENIA :

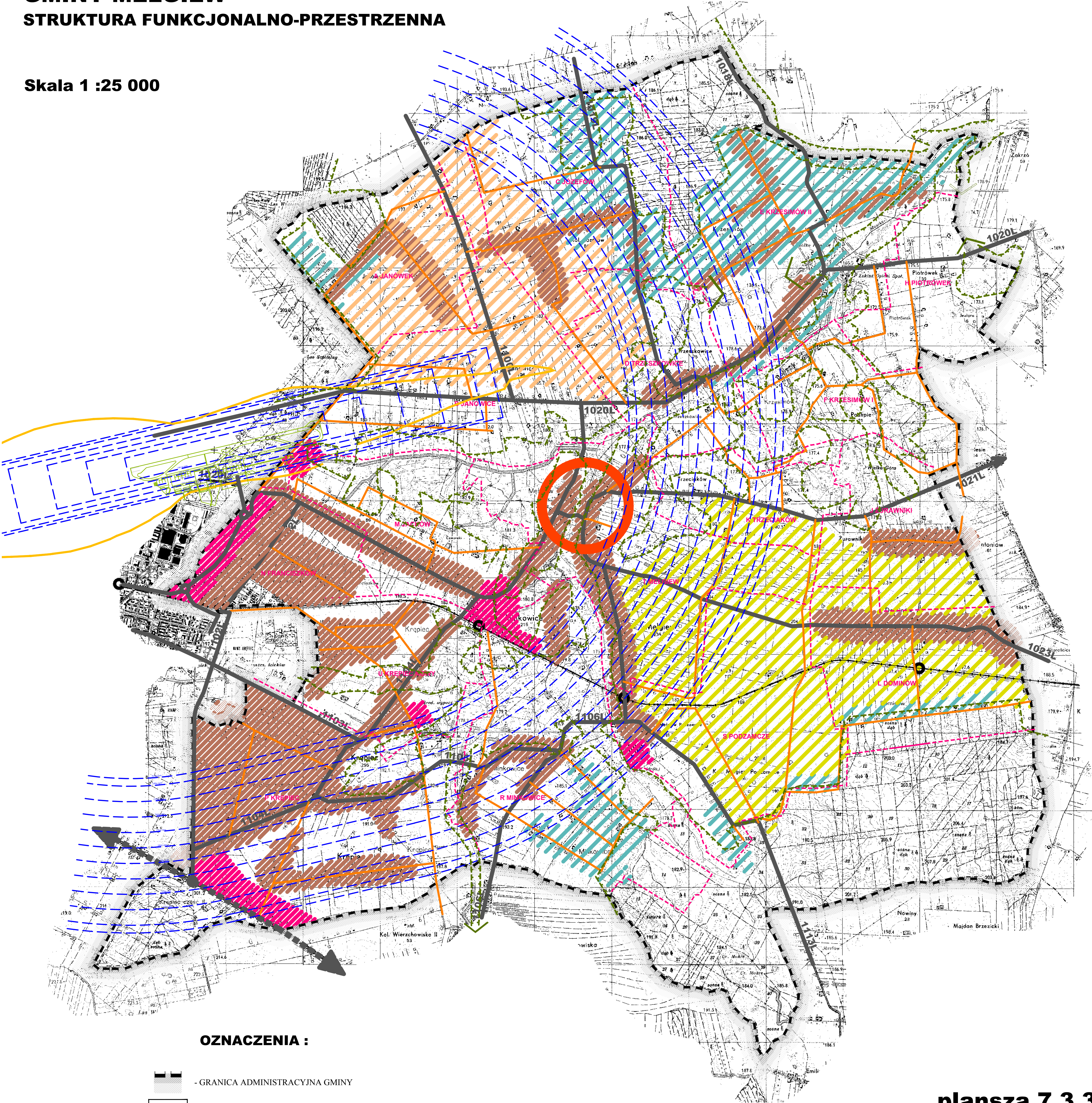
- LINIA KOLEJOWA
- LINIA KOLEJOWA STACJE/PRZYSTANKI
- DROGA KRAJOWA
- DROGA WOJEWÓDZKA PROJEKTOWANA
- DROGI POWIATOWE
- DROGI POWIATOWE PROJEKTOWANE
- DROGI GMINNE
- DROGI GMINNE PROJEKTOWANE
- STACJE PALIW

plansza 7.3.2

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tel./fax. (0-81) 534-40-30 MELGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Melgiew DATA : 2016	DANE Główny projektant: Zespół autorski:	IMIĘ I NAZWISKO mgr inż. arch. Elżbieta Małek mgr inż. arch. Sławomir Zieliński mgr inż. arch. Paweł Marceł Wrona mgr inż. arch. Marcin Francuszczyk mgr inż. Paweł Butryński mgr Michał Pyra
	INWESTOR URZĄD GMINY MELGIEW	SKALA 1:25 000

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MEŁGIEW
STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

Skala 1 :25 000

OZNACZENIA :

- GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY
- GRANICE WSI
- OŚRODEK GMINNY
- STREFY WZMOŻONEJ AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ
- GŁÓWNE KOMPLEKSY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ
- OBSZAR OCHRONNY UŻYTKÓW ROLNYCH
- OBSZAR UPRAW CHMIELARSKO-WARZYWNYCH
- OBSZARY ROZWOJU FUNKCJI REKREACYJNEJ
- GRANICA EKOLOGICZNEGO SYSTEMU OBSZARÓW CHRONIONYCH
- KIERUNKI POWIĄZAŃ EKOLOGICZNYCH

plansza 7.3.3

EM BIURO PROJEKTÓW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY spółka z o.o. 20-004 Lublin ul. Narutowicza 14/5a tel./fax. (0-81) 534-40-30 MELGIEW Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Melgiew DATA : 2016	DANE	IMIĘ I NAZWISKO
	Główny projektant:	mgr inż. arch. Elżbieta Majak
	Zespół autorski:	mgr inż. arch. Bartosz Zuhak mgr inż. arch. Paweł Marceł Wrona mgr inż. arch. Marcin Franaszczuk mgr inż. Paweł Butryński mgr Michał Pyra
	INWESTOR	SKALA
URZĄD GMINY MELGIEW		1:25 000

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XXII/173/20

Rady Gminy Melgiew

z dnia 22 grudnia 2020 r.

Zalacznik2.xml

Dane przestrzenne o obiekcie

Rada Gminy Melgiew na podstawie art. 67a ust. 3 i 5, ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 z późn. zm.) przygotowała dane przestrzenne dla Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Melgiew, które stanowią załącznik nr 2 w postaci cyfrowej do niniejszej uchwały.